ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

TIRUKKURUNTANDAKAM
by
TIRUMANGAI ALVAI

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பு அரும்பதத்துடனும்,

மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யராலெழுதப்பட்ட

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில் - மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்

ஸி. முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்,

பராங்குச திருவவதாராதி ௫௦௦௬-வது ஸம்வத்ஸரமான

விஸ்வாவஸு ஸம்வத்ஸரத்தில்,

சென்னப்பட்டணம்: Madras

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிடப்பட்டது. Sri Vaisnava Grantha mudrapak Sabhai

விஜயதேதராம்.

1905 ?,

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்.)

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

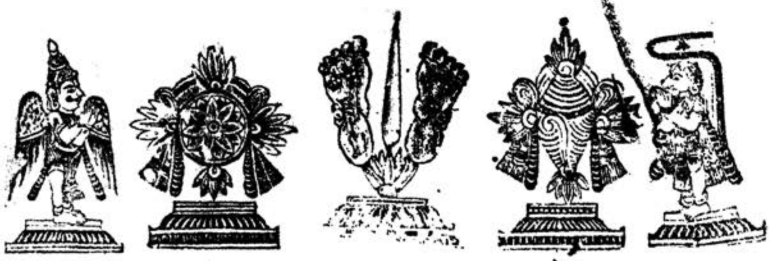
ரந்தம் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில் இரண்டாவது ஆயிரம
பில்சேர்ந்த ப்ரபந்தம். இதையருளிச்செய்தவர் மயர்வற மதி
ற்ற திருமங்கையாழ்வார். இவருடைய ப்ரபாவம் இச்சபை
திருவெழுகூற்றிருக்கையின் பீடிகையிலும், இதற்கு வ்யாக்யா
ன பெரியவாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவம் இச்சபையிலச்சிட்ட
பீடிகையிலும் விசதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிக்கு
சிங்கப்பெருமாள்கோவில்
மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யர்.

ச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

...ஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்		3	4	
...தி தனிஸ்லோகம்	,, ,,	0	5	
...மஸ்லோகம்	,, ,,	0	3	
...ஸ்லோக டிப்பணி	,, ,,	0	5	
...ஸாரச்சயம்	,, ,,	1	2	
...திருவந்தாதி	,, அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	
...டாம் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	12	0
...றாம் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	11	0
...முகன் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	[illegible]	14	0
...ருத்தம்	,, அரும்பதப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்	3	12	0
...ாசிரியம்	,, ,, ,,	0	6	0
...ப திருவந்தாதி	,, ,, ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
...வெழுகூற்றிருக்கை	,, ,, ,,	0	6	0
...ய திருமடல் ,,	,, ,, ,,	0	9	0
...ய திருமடல்	,, ,, ,,	0	10	0
...மாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்	,, ,,	0	15	0
...குறுந்தாண்டகம்	,, ,,	0	5	0
...விசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்		0	14	0
...தர்சிநி		0	3	0

இப்படிக்கு,
...ஆழ்வாரய்ய,
காரியதர்சி - தனதிகாரி.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம꞉.

ஸ்ரீ நமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த பெரியதிருமொழியின்

தனியன்கள்.

(திருக்கோளூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

మూలమ్.—కలయామి కలిధ్వంసం కవిం లోకదివాకరమ్।
యస్య గోభిః ప్రకాశాభి రావిద్యం నిహతం తమః॥

மூலம்.—கலயாமிகலித்த்வம்ஸம் கவிம்லோகதிவாகரம்।
யஸ்யகோபி꞉ப்ரகாசாபி ராவித்யம்நிஹதம்தம꞉॥

பதவுரை.—யஸ்ய - யாதொருத்தருடைய, ப்ரகாசாபி꞉ - விளங்காநின்றுள்ள, கோபி꞉ - கிரணங்(உக்தி)களாலே, அவித்யம் - அஜ்ஞாநமயமான,

தமஃ-அந்தகாரம[illegible], நிஹதம் - போக்கப்பட்டதோ, (தம் - அப்படிப்பட்டவராய்,) க[illegible]ம்ஸம் - கலிதோஷத்தை [illegible]ப்பிக்குமவராய், லோகதிவாகரம் - நாட்ட[illegible]கு ஸூர்யனுண (அர்த்தப்ரகாசகரான), கலிம் - பரகால கலியை, கலய[illegible]-த்யாநம் செய்கிறேன்.

[illegible]ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

அவ[illegible]ாரிகை.—([illegible] - கல்யாமி கலித்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தோபகாரத்துக்குத் திருமங்கையாழ்வாரைத் திருவடிதொழும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம்.—([illegible] - கலயாமி கலித்வம்ஸம்) "கலிகன்றி" என்று நிரூபகத்தையுடையரான பரகாலகலியை, கலயாமி "ப்ரணமாமி" என்கிறது. ([illegible] - லோகதிவாகரம்) ஆதித்யன், பாஹ்யாந்தகாரத்தைப் போக்கும்; இவர், நாட்டார்க்கு பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்களிரண்டையும் போக்குவர். ([illegible]-யஸ்ய கோபிஃ) யாதொருத்தருடைய, (க) "[illegible]-யச்கோஸஹஸ்ரம்" என்கிற மறைபாயிரங்களினாலே; அவைதான் ([illegible] - ப்ரகாசாபிஃ) என்று - (உ) * நடைவிளங்கு தமிழ்மாலையாய் (ங) * நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபமாயிருக்கும்; இப்படி ப்ரகாசகங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளினாலே, (ச) * அறிவிலாமனிசருடைய, ஆவித்ய[illegible]மஸ்ஸு நிஹதமாயிற்று என்பது [illegible]தொன்று, அத்தாலே அவனை (கலயாமி) என்கிறது. ... ... *

(எம்பெருமானருளிச்செய்தது.)

மூ.—வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி
வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால்மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன்சுடர்மானவேல்.

ப - உ.—பரகாலன் - சத்ருக்களுக்கு ம்ருத்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்தருள வேணும்; கலி - கலியினால் வரும்தோஷத்தை, கன்றி - போக்குமவர், வாழி—; குறையலூர் - திருக்குறையலூரில், வாழ் - நித்யவாஸம்பண்ணும், வேந்தன் - ராஜாவானவர், வாழி—; மாயோனை - ஆஸ்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேஸ்வரன்பக்கல், வாள்வலியால் - தன்வாளின்வலியைக் காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்த்ரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப்பெற்றவராய், மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - நிர்வாஹகராய்,

(க) சடகோபாஷ்டகம்-ச. (ங) திருமொழித்தனியன்.
(உ) பெருமாள்திரு-க-கக (ச) திருமாலை-கரு.

தூயோன் - (உள்ளும் புறம்புமொக்க) சுத்தியையுடையரான ஆழ்வாருடைய, சுடர் - ஒளியையுடைத்தாய், மானம் - பெரியதான, வேல் - வேலானது, வாழி - வாழ்ந்திடுக. ... ...

அவ.—(வாழிபரகாலன்) எம்பெருமானுக்குத்திருமதிள்போலே அரணாயிருப்பதான * ஆறுப்ரபந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி அவரை வாழ்த்துகிறது-இதில். (க) "प्रत्यक्षगुरवस्स्तुत्याः - ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:" என்னக்கடவதிறே. ஆழ்வார்கள் அர்ச்சாவதாரமாய் எப்போதும் எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

வ்யா.—(வாழிபரகாலன்) பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர்க்குக் காலனானவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) கலிதோஷநிவாரகர் வாழி. (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்த்தலமாக வுடையராய், அதுவாழும்படிக்கு அத்தை நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல்; அங்கேவாழுகிறவ ரென்னுதல். (மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன், தூயோன் சுடர்மானவேல் - வாழியரோ) என்று - ஆழ்வாரையும், அவர்திருக்கையில் வேலையும் ஒருகாலே ஆசாஸித்தபடி. (மாயோனை) (க) * அரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள்வலியால் மந்திரங் கொண்டது. (உ) * தென்னரங்கன்றன்னை வழிபறித்த வாளனிறே. (௩) * கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டவிடத்திலேயிறே மந்திரப்பொருள்கைக்கொண்டது. § மந்திரத்தைப்பறியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) திருமங்கைமன்னனிறே. (தூயோன்) "தூய்மை" என்னும் பாஹ்யாப்யந்தரசுத்தியையுடையவர். (ச) "அங்கமலத்தடவயல்சூழாலிநாடனருள்மாரியரட்டமுக்கி யடையார்சீயம் கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்" என்று தாமே தந்திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான, மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்னனெடுக்கும்படியான வேல், (வாழியரோ). இத்தால் - ஆழ்வாரோர்பாதி

(க)
(க) பெரு - திரு - க - எ.
(உ) இயற்சாத்து.
(௩) கா - தி - கக - ௩.
§ மந்திரத்தை - வேதப்ரதிபாத்யனை ஸர்வேச்வரனை.
(ச) திருமொ - ௩ - ச - க0.

ஆயுதமும் ஆசாஸ்யமென்றபடி. (க) "கின்கையில்வேல்போற்றி" என்னக்கடவதிறே. இதுதான் (உ) * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே-இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

மூ.—நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
அஞ்சுக் கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன் பனுவல்களே.

ப-உ.—பரகாலன் - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலனான ஆழ்வா ரருளிச்செய்த, பனுவல்கள் - பாட்டுக்களானவை, நெஞ்சுக்கு - மநஸ்ஸிலுண்டான, இருள் - அஜ்ஞாநத்தை, கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும், அடங்கா - ஒன்றாலும் அடங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பாகிற, நஞ்சுக்கு - விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல - ஶ்லாக்யமான, அமுதம் - அம்ருதமாயும், நல் - விலக்ஷணமான, தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - (எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்கிற) பஞ்சலக்ஷணங்களுக்கும், இலக்கியம் - லக்ஷ்யமாயும், ஆரணம் - வேதத்தின், சாரம் - ஸாரமாயும், பரசமயம் - இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு - பருத்திக்கு, அனலின் பொறி - நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்கும் ... *

அவ.—(நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார்திவ்யப்ரபந்தவைபவம் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்) என்று நெஞ்சுக்கிருளாவது-மநோமாலிந்யமான அஜ்ஞாநம். (ங) * மனமாசுமலமிறே. (ச) * ஞானக்கலையாகையாலே அதந்தை நிராகரிக்கும் (ரு) * ஞானச்சுடர்விளக்காயிருக்கும்.

(அடங்காநெடும் பிறவி நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிக்ரியையொன்றாலுமடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜந்மமாகிற நஞ்சுக்கு, நல்லவமுதம் - அந்தவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு நிர்விஷமான அம்ருதம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ருதமாயிறே (சு) * திருமால் திருநாமமிருப்பது. திருமங்கையாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம், ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான திருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்குமதாயிறே யிருப்பது.

*(தமிழ்நன்னூல்துறைகளஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ராவிடசாஸ்த்ரம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்ஷண

(க) திருப்பா - உச. (உ) திருமொ-ங-ச-கO.
(ங) திருவாய் - க - க - உ. (ச) திருவாய் - க - கூ - அ.
(ரு) உ - தி - க. (சு) திருமொ-சு-கO-சு.

மான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறே யிருப்பது: அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சுலக்ஷணத்தையும் அறுதியிடு வதான, நன்னூலென்று - ஒரு சாஸ்த்ரமுண்டு, அத்தைச் சொல் லிற்றுதல்; ஏவம்விதமான த்ராவிட சாஸ்த்ரமார்க்க பஞ்சகத்துக்கு, (இலக்கியம்) "இலக்கணவிலக்கியம்" என்றிறே அவர்கள் சொல்லு வது; அதுக்கு லக்ஷ்யமாய்ப் படிமாவாயிருக்கும். இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணங்கட்டலாயிருக்கை.

கேவலம் தமிழுக்கு லக்ஷ்யமாயிருக்கை யன்றிக்கே, ஆரணசார முமாயிருக்கும்;-வேதஸாரமுமா யிருக்குமென்றபடி. திருமந்த்ரார்த் தமிறே இதில்ப்ரதிபாதிப்பது. (௧) "நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்று உபக்ரமித்து, (௨) "பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்" என்றும், (௩) "நின்திரு வெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன் னடியார்க் கடிமை" என்றும், (௪) "இமையோர் தலைவருடைய திருநாமம் நங்கள் வினைகள் தவிர வுரைமின் நமோநாராயணம்" என்றும், (௫) "நரநாரணனாயுலகத்தற நூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும், (௬) "நாட்டினாய் - என்னை - காட்டினாய்" என்றும், (௭) "மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாது" என்றும், (௮) "பேராளன் பேரோதும்" என்றும், (௯) "நாராயணனோ மணிவண்ணா" என் றும் திருமந்த்ரார்த்த விசாரமேயிறே முடிய நடந்து போருகிறது. ஆகையால், (ஆரணசாரம்) என்கிறது. ஸகலவேத ஸங்க்ரஹதயா தத் ஸாரமாயிறே திருமந்த்ரந்தா னிருப்பது.

(பரசமயப்பஞ்சுக் கனலின்பொறி) பரஸமயமாகிற தூலராசி க்கு காலாநலமாயிருக்கை. (௰) * வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவரோதுகின்ற கள்ள நூல்களை (௧௧).* செம்மை ப்பனுவல் நூலாலேயிறே இவர்கழித்துத் தள்ளுவது. *. பரசமயக் குறும்பறுத்தவரிறே.

இதெல்லாமாவதெதுதானென்ன (பரகாலன் பனுவல்களே) (௧௨) * மருவலர்த உடல்துணிய வாள்வீசும் பரகாலன் பனுவல்

---

(௧) தி - மொ - ௧ - ௧ - ௧.
(௨) ,, - ௧ - ௮ - ௯.
(௩) ,, - ௮ - ௰ - ௩.
(௪) ,, - ௬ - ௰ - ௯.
(௫) ,, - ௰ - ௬ - ௧.
(௬) தி - மொ - ௰ - ௬ - ௪.
(௭) தி - நெ - ௪.
(௮) தி - பெ - எ - ௪ - ௬.
(௯) சிறிய திரு -
(௰) தி - மொ - ௯ - ௭ - ௯.
(௧௧) ,, - ௰ - ௪ - ௰.
(௧௨) ,, - ௩ - ௯ - ௰.

களை இவற்றைச் செய்துமுடிக்கும். அவரும்வேண்டா, அவர் ஸ்ரீ ஸூக்திகளே யமையும் இந்தக்கார்யங்களைச் செய்கைக்கென்கை. இவரதிகரித்த கார்யத்துக்குக் கையும்வாயு மொத்திருக்கிறபடி யிது வாயிற்று... ... ...

(எம்பாரருளிச்செய்தது.)

மூ.—எங்கள்கதியே இராமாநுசமுனியே
சங்கைகெடுத்தாண்ட தவராசா - பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாயிரமனைத்தும்
தங்குமனம் நீயெனக்குத்தா.

ப - உ.—எங்கள் - எங்களுக்கு, கதியே - அடைக்கலமாயிருக்குமவரே! இராமாநுசமுனியே - இராமாநுசன் என்னும் திருநாமத்தையுடையராய் (ஆத்மாக்களின் ரக்ஷணத்தில்) மநநம் பண்ணுமவரே! சங்கை - வேத சாஸ்த்ரங்களில் ஸம்சயங்களை, கெடுத்து - போக்கி, ஆண்ட - எல்லாரையும் அடிமைகொண்டவராய், தவம் - தபஸ்ஸில் மிக்கோரான கைங்கர்யபரர்களுக்கு, ராசா - ராஜாவாயிருக்குமவரே!, பொங்கு - மிகுந்த, புகழ் - யசஸ்ஸையுடைய, மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - ராஜாவான ஆழ்வார், ஈந்த - அருளிச்செய்த, மறை - வேதரூபமான, ஆயிரம் - ஆயிரம் பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தமும், தங்கும் - தரித்திருக்கும்படியான, மனம் - மநஸ்ஸை, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ - தேவரீர், தா - தந்தருளவேணும். ... ...

அவ.—இனி, இவ்வாழ்வாரைப்போலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து வைதிகமார்க்கத்தை நடத்தியும், உகந்தருளின நிலங்களை உத்தரித்தும், தத்ப்ரதிபாதகமான இவர் ஸ்ரீஸூக்தியை வர்த்திப்பித்தும் போருமவரிறே உடையவர்; அத்தைப்பற்ற, இவ்வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியான திருமொழியாயிரமும் என்ஹ்ருதயத்திலே நிலைநிற்கும்படி உபகரித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானாரை அர்த்திக்கிறது - இதில்.

வ்யா.—(எங்கள்கதியே) அகதிகளான வெங்களுக்குக் கதியாயிருக்கிறவரே! (இராமாநுசமுனியே) (க)*சதுரக்ஷரியாய், மோக்ஷகஹேதுவான திருநாமத்தை யுடையருமாய், ஆத்மரக்ஷணத்திலே மநநம்பண்ணுமவரே! (சங்கைகெடுத்தாண்ட) (உ)"त्वदन्यस्संशयस्यास्य छेत्ता न ह्युपपद्यते" "த்வதந்யஸ்ஸம்சயஸ்யாஸ்ய ச்சேத்தாநஹ்யுப

(க) ஆழ்வான்முக்தகம். (உ.) கீதை - ௬ - ௩௯.

பத்யதே" என்றும், (க) "தத்துவநூல் கூழற்றது" என்னும்படி வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை நிஸ்ஸம்சயமாகப் பண்ணி மநஸ்ஸில் ஸம்சயங்களைப் போக்கி, எல்லாரையும் அடிமையாக ஆண்ட. (தவராசா) யதிராஜா! என்றபடி. அன்றிக்கே, தவம் என்று - சரணாகதி தர்மமாய், அத்தை வர்த்திப்பிக்கிறராஜா என்றுமாம். (உ) *தவநெறியிறே. (பொங்குபுகழ்த்யாதி) அதிஸம்ருத்தமானயசஸ்ஸையுடைய திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, வேதரூபமாய் ஆரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே, (ஆயிரமனைத்தும்) என்று - ஆயிரத்தையும், மற்றும் அவர் அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்கும் மனம் நீ யெனக்குத்தா) (ந) "கண்ணநின்றனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம்" என்கிற திவ்யஸூக்தியைத் தரிக்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருள வேணும். (ச) "குறையல் பிரானடிக்கீழ்விள்ளாத வன்ப னிராமாநுசன்" என்றும் (ரு) "நீலன்றனக்குலகிலினியான்" என்றும், (சு) "கலிமிக்கசெந்நெற்கழனிக் குறையல்கலைப்பெருமா னொலிமிக்க பாடலையுண்டுதன்னுள்ளந் தடித்து" என்றும், எம்பெருமானாரைச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தாலே அவரை அபேக்ஷிக்கிறது. ... *

மூ.—*மாலைத்தனியே வழிபறிக்கவேணுமென்று
கோலிப்பதிவிருந்த கொற்றவனே - வேலை
அணைத்தருளுங்கையா லடியேன்வினையைத்
துணித்தருளவேணும் துணிந்து.

ப - உ.—மாலை - ஸர்வேச்வரனை, தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்க வேணுமென்று - கொள்ளைகொள்ள வேணுமென்று, கோலி-முயன்று, (திருவரசினடியிலே) பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த, கொற்றவனே - ராஜாவான திருமங்கை மன்னனே! வேலை - வேல் என்னும் ஆயுதத்தை, அணைத்தருளும் - அணைக்கும்படியான, கையால் - திருக்கையாலே, அடியேன் - சேஷபூதனான வென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, துணிந்து - துணிவையுற்று, துணித்தருளவேணும் - வெட்டிக் களைந்தருளவேணும். ... *

அவ.—(மாலைத்தனியே) இதில், ப்ரபந்தாந்வய ப்ரதிபந்தகங்களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே (ஷ) சேதிக்கவேணு மென்கிறது.

(க) இரா - நூ -　　　　(ச) இரா - நூ - உ.
(உ) நு - மொ - உ - ு - ந.　　(ரு) ,,
(ந) தி - மொ -　　　　(சு) ,,

* இத்தனியன் ஸோமாசியாண்டானருளிச்செய்ததாகச் சொல்லுவர்.

வ்யா. — (மாலைத்தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்றுகோலி) ஸர்வாதிகனைத் தனிவழியிலே வழிபறிக்க வேணுமென்று உத்யோகித்து. ததநுகுணமாகத் திருவரசினடியிலே (பதிவிருந்த) மேலே கோடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்றவனே) ராஜாவே! பறிகொடுக்குமவன் (க)* தெய்வத்துக்கரசு, பறிக்குமவர் ஆலிநாட்டரசு, பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாயிற்று பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையணைத்தருளும் கையால்) * வெட்டிப்பறிக்க வெடித்தணைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) (உ) "அடியேன் நான்" என்று அவனுக்கு அடிமையான உமக்கு அடியேனான அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு? (ங) "என்பெய்வினையைக் கிட்டிக்கிழங்கொடு தன்னருளென்னு மொள்வாளுருவி வெட்டிக்களைந்த விராமாநுசன்" என்கிறபடியே. (அடியேன்வினையை - துணிந்து - துணித்தருள வேண்டும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாற்போலே * வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப் போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாயிற்றுப் போவது. (ச) "பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினான்" என்னும்படி பண்ணவேணும். ... ... *

தனியன் வ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

பிள்ளைலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) தி - மொ - எ - எ - க. (ங) இரா - நூ -
(உ) ,, - கக - அ - எ. (ச) க - சி - ள.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருக்குறுந்தாண்டகம்.

மூ.—நிதியினைப் பவளத்தூணை நெறிமையால் நினையவல்லார்
கதியினைக் கஞ்சன்மாளக்கண்டு முன்னண்டமாளும்
மதியினை மாலைவாழ்த்தி வணங்கியென் மனத்துவந்த
விதியினைக் கண்டுகொண்ட தொண்டனேன் விடுகிலேனே. (௧)

பதம்.—நிதியினை, பவளம், தூணை, நெறிமையால், நினையவல்லார், (௫) கதியினை, கஞ்சன், முன், மாளக்கண்டு, அண்டமாளும், (௰) மதியினை, மாலை, வாழ்த்தி, வணங்கி, என்மனத்துவந்த, (௧௫) விதியினை, கண்டுகொண்ட, தொண்டனேன், விடுகிலேன். (௧௯) (௧)

உரை.—(நினைத்தபடி விநியோகங் கொள்ளலாம்படியான) பொருளை யொத்தவனாய், பவளம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயனாய், தூண்போலே ஸர்வாதாரனாயிருப்பவனாய், க்ரமப்ராப்தியாலே, ஸ்மரிக்க வல்லவர்களுக்கு, (௫) பரமகதியானவனாய், கம்ஸனுடைய ஆயுஸ்ஸு, அவன் நினைவுதலைக்கட்டுவதற்கு முன்னே, முடியும்படி பார்த்து, ஜகத்தை ரக்ஷிக்குமவனாய், (௰) (ஆச்ரிதரை) நினைக்குமவனாய் (ஆச்ரித) வ்யாமுக்தனாய், வாயாரப்புகழ்ந்து, வணங்கும்படிக்கீடாக, என் மநஸ்ஸிலே வந்து புகுந்தவனாய், (௧௫) ஸுக்ருத விபாகனானவனை, கண்ணாரக்கண்டநுபவிக்கப்பெற்ற, தாஸபூதனான நான், இனி ஒருகாலும் விடமாட்டேன். (௧௯) (௧)

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யானம்.

அவதாரிகை.—முதற்பாட்டு. (நிதியினை இத்யாதி) கிழிச்சீரையோடே தனத்தைக்காட்டிக் கொடுப்பாரைப் போலே, தன் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளைத் திருமந்த்ரமுகத்தாலே காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டு தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும், பெற்றபேற்றின் கனத்தையும் அநுஸந்தித்துத் தலைசீய்க்கிறார். பெரிய திருமொழியில்-திருப்பிரிதிதொடங்கி(௧)*ஒருநற்சுற்றமளவும், உகந்தருளின தேசங்களை யநுபவித்தார்; *ஒருநற்சுற்றத்துக்கு மேல் (௨) *மாற்றமுளவளவும்

அரும்பதவிளக்கம்.—நிதியினைப்ரவேசே; (தலைசீய்க்கிறார்) முதல்திருமொழியிலே என்று கண்டுகொள்வது. அன்றிக்கே, முதல்வாக்யம் ஸங்க்ரஹமாய் திருப்பிரிதிதொடங்கி விஸ்தாரமாகவுமாம்

(௧) தி - மொ - ௧௰ - ௬. (௨) தி - மொ - ௧௧ - ௮.

செல்ல அவதாரங்களின் குண சேஷ்டிதங்களை யநுபவித்து ஸம்ஸாரபரமபதவிபாகமின்றிக்கே இவர் ஹ்ருஷ்டரா யிருக்கிறபடியை ஸர்வேஶ்வரன் கண்டு, "ஸம்ஸாரத்தி லிருக்கிறபடியை யறிவித்தால் த்வரித் திருந்தாராகில் கொடுபோகிறோம், இல்லையாகில் க்ரமத்திலே கொடுபோகிறோம்" என்று ஸம்ஸாரத்தி லிருக்கிறவிருப்பை யறிவிக்க, (க) "ஆற்றங்கரை வாழ்மரம்போல்" என்றும், (உ) "காற்றத் திடைப்பட்ட கலவர்மனம்போல்" என்றும், (ங) "பாம்போடொருகூரையிலே பயின்றாற்போல்" என்றும், (ச) "இருபாடெரிகொள்ளியினுள்ளெறும்பேபோல்" என்றும், (ரு) "வெள்ளத்திடைப்பட்ட நரியினம்போல்" என்றும், (சு) "இடைய றெறிந்த மரமேயொத்திராமே" என்றும்கூப்பிட்டு, இதில், பெருவிடாயர் உடம்பிலும் முகத்திலும் நீரை இரட்டிக்கொள்ளுமாபோலே பேசி அநுபவித்து, இதுதான் இனிதாய், இவை யெல்லாம் உகந்தருளின நிலங்களை அநுபவிக்கையால் வந்தது, உகந்தருளின நிலங்களிலே பண்டினவர்கள் பாக்யாதிக ரென்று தலைக்கட்டுகிறார்.

(நிதியினை) எய்ப்பினில்வைப்பாய் இந்நிதியுடையவனுக்கு மிடிபட வேண்டா திருக்கையும், உடையவன் காலிலே எல்லாரும் வந்து விழுகையும், உண்டென்ன உயிர்நிற்கையும், ஆபத்துக்கு உதவுகையும், உடையவன்பெருமதிப்பனாகையும், விற்றும் ஒற்றிவைத்தும் ஜீவிக்கலா யிருக்கையும், இப்படிசெய்ததென்று ஏசாதிருக்கையும், ஏவமாதிகுணங்களைப் பற்ற (நிதியினை) என்கிறார். (எ) *வைத்தமாநிதியிறே. (அ) "ஸர்வேஷாம்-ஏவ லோகாநாம் குஹாயாம்-நிஹிதம்" என்று பேசப்படுகிறவஸ்து. (நிதியினை) நாட்டிறகாண்கிற நிதிபோலல்ல, எல்லாவற்றுக்கும் மேலான நிதியாயிற்று இந்நிதி; இந்நிதி

அரு.—கூப்பிட்டு, இதில் - திருக்குறுந்தாண்டகத்திலே, விடாயறுகிறோன்றபடி.

மூதற்பாட்டு.—(விற்றும் ஒற்றிவைத்தும் ஜீவிக்கையாவது) - உபதேசாதிகளைப்பண்ணி (கூ) *போதயந்தஃபரஸ்பராதிகளாலே தரிக்கை. இந்நிதியை க்குமிடமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஷாம்-ஏவ லோகாநாம் குஹாயாம்நிஹிதம்) என்று. குஹை-ஹ்ருதயகமலம். ஸாம்யமருளிச்செய்து ஆதிக்யமருளிச்செய்கிறார் (நாட்டிலித்யாதி)

(க) தி-மொ-கக-அ-க.
(உ) ,, ,, ,, உ.
(ங) ,, ,, ,, ங.
(ச) ,, ,, ச.
(ரு) தி-மொ-கக-அ-ரு.
(சு) ,, ,, சு.
(எ) திருவாய்-சு-எ-கக.
(அ) தை-அ-க.
(கூ) கீதை-ஏ.

புதைத்துவைத்தாளவேண்டா; நெஞ்சிலே வைத்தாளலாம். ஓரிடத்திலே புதைத்துவைத்து தேசாந்தரத்திலே நிற்கச்செய்தே விநியோகங் கொள்ளவேண்டினால் உதவாது - அந்நிதி; இந்நிதி, நினைத்தவிடத்தே விநியோகங் கொள்ளலாம், பறித்துக்கொள்வா ரில்லை, பறிக்கத்தா னொண்ணாது; அந்நிதியுடையவனை அவஸரம் பார்த்துக் கொன்று பறித்துக்கொண்டு போவார்கள்; இந்நிதி யுடையவனுக்கு அப்படிப்பட்ட ப்ரமாதஸம்பாவனைகளில்லை.

(பவளத்தூணை) ஸர்வத்துக்கும் தான் தாரகனா யிருக்குமத்தைப் பற்ற (தூண்) என்கிறார். (பவளம்) என்றத்தால்-ஸ்ப்ருஹணீயதை சொல்லுகிறது. தூணாவது - தான் அநேகத்தைத் தரித்துத் தன் கீழே யொதுங்குவார்க்கு நிழல்கொடுத்து நிற்பதொன்றிறே; அப்படியே தான் எல்லார்க்கும் தாரகனாய்த் தன்னையடைந்தார்க்கு நிழல் கொடுக்கையாலே (தூண்) என்கிறார்.

(நெறிமையால் நினையவல்லார் கதியினை) (க) "நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்" என்கிறபடியே அடைவுபட நினைக்க மாட்டார்களே இவர்கள், ஆகையால் (நெறிமையால் நினையவல்லார்) என்கிறார். நினைக்கவல்லார்க்கு நெற்றிக்காக்கும். (கதியினை) நினைப்பார்க்கு பரமகதியாம்-ப்ராப்யனுமென்றபடி; (உ) "பரவித் தொழுந் தொண்டர்தமக்குக் கதியே" என்னக் கடவதிறே. நிதியினையென்று-ப்ராப்யஞ் சொல்லிற்று; (கதியினை) என்று-ப்ராபகம் சொல்லிற்று; (நினைய வல்லார்) என்கையாலே - அதிகாரி விசேஷஞ் சொல்லிற்று.

இப்படி உபாயோபேயங்கள் தானேயா யிருக்கிறவன் ஆர்க்கு எங்கே உதவக்கண்டோமென்னில்; (கஞ்சன் மாளக்கண்டு) (௩) "தந்தைகாலில் பெருவிலங்கு தாளவிழ" என்றும், (௪) "தந்தைகாலில் விலங்கறவந்து தோன்றிய" என்றும், (௫) "ஒருத்தி மகனாய்ப்பிறந்து" இத்யாதிப்படியே - தன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்றவர்கள் கால்கட்டறுத்து அவர்களை வாழ்வித்தானென்கிறார். (கஞ்சன் மாளக்கண்டு)

அரு.—நினைக்கப் போகாமைக்கு ஹேது வேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நினைக்கவல்லார்க் கித்யாதி). (நெற்றிக்காக்கும்)-அவனுடைய ஸ்வரூபாதிகள் நினைக்க வொண்ணாதபடி தகையு மென்றபடி. கதி - ப்ராபகமாகவுமாம்.

(க) திருவாய். ௯-௬-௨. (௩) தி-மொ-அ-ரு-க
(உ) தி-மொ-எ-க-எ. (௫) தி-பா-உ-ரு.
(௪) ,, எ-ரு-[illegible].

கம்ஸனுடைய ஆயுஸ்ஸு மாளும்படி பார்த்து. (முன்) அவன் நினை வை அவனுக்கு முன்னே செய்தமுடிக்கை. (அண்டமாளும்) ஜகத்து ஸநாதமாயிற்று. (அண்டமாளுப்) (க) "ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா" என்னுமாபோலே நாட்டை ஈரக் கையாலே தடவி கம்ஸன்காலத்திற்பட்ட நோவுதீர ரக்ஷித்து.

(மதியினை) கம்ஸனைக் கொன்று நாட்டுக்குக் களைபிடுங்கின பின்பும், ஆய்ச்சியும் ஐயரும் என் செய்தார்களென்ற (உ) "ஸாஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட ஸர்வாங்கம் ப்ரஹ்ருஷ்டமிவ" என்று படுகிறபடி. (மதியினை) நம் மதி கேட்டை நினைத்து அஞ்சவேண்டா, (௩) "அஹம் ஸ்மராமி" அஹம்ஸ்மராமி" என்று தான் அவ்விழவு தீரநினைக்கும்.

(மாலை)(௪)*மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியிறே. ஆசாலேசமுமுடையார் பக்கல் முக்தனாயிருக்குமவனை. (வாழ்த்தி வணங்கி) வாய் படைத்த ப்ரயோஜநம்பெற வாழ்த்தி அவன் திருவடிகளிலே வணங்கி. (என் மனத்துவந்த விதியினை) (௫) "மனம் புகுந்தாய் புகுந்ததற் பின் வணங்கும்" என்கிறபடியே ஆசாலேசமுமின்றிக்கே யிருக்கக் கிடக்கைப் பாயிலே வெள்ளங் கோத்தாற்போலே. (என் மனத்து வந்த) ஈழுங் கணக் காண்பா ரில்லையிறே; எல்லா வவஸ்த்தையிலும் வருவானவனிறே. அதுக்கடி (விதியினை) அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் என் கர்மத்தாலும் தவிர்க்கவொண்ணாத க்ருபை. (௬) "விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்" (எ) "விதி சூழ்ந்ததால்" இவ்வளவான பேற்றுக்கடியான தம்முடைய ஸுக்ருதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

(கண்டுகொண்ட தொண்டனேன் விடுகிலேனே) சுவடறிவிக்குந்தனையுமிறே வருத்தமுள்ளது, பின்னை அத்தலை பித்தலையாமித்தனை. (கண்டுகொண்ட) (அ) நான் கண்டுகொண்டேன்" என்று அரசடியிலே காட்டிக்கொடுத்த காட்சி. (௯) "ஏது செய்தால் மறக்கேன்" என்று மறந்து விடவொண்ணாத படியிறே மநஸ்ஸில் புகு

அந.—கம்ஸன் போன பின்பு ஸநாதமாயிற் றென்றபடி.

மதியினை - மாதாபிதாக்களுக்காதல்; ஆஸ்ரிதர்க்காதல். வருகை அஸம்பாவிதமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஈழங்கணுவித்யாதி). கண்டதை யொழியக் காணுதவற்றை ஸ்வப்நங்காணுமென்றபடி. அரசு - திருவரசு. (க)

(க) ரா-பா-௧-௯௭. (௪) நா-தி-௧௪-௩. (எ) உ-௭-௭.
(உ) பார. (௫) தி-மொ-௩-௫-௯. (அ) தி-மெ-௧-௧-௧.
(௩) வராஹசரமம். (௬) திருவாய்-௫-௧-௧. (௯) தி-மொ-௩-௫௯-௩-௩.

ந்து காட்டிக் கொடுத்தது. (கண்டுகொண்ட) கேட்டது கண்டாற் போலே யிருக்கிறது காணும். ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தவ நாளையா லே - பண்டே யுண்டாய் இழந்தது கண்டாற்போலே யிருக்கிறது அவன் மால், நான் தொண்டன், இனி விட உபாயமுண்டோ? அவனுக்கு என்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லை என்னவொண்ணாது, நான் அதிலே பட்டிலே னென்னவொண்ணாது, ஆனபின்பு எத்தைச் சொல்லிவிடுவது. ... ... (௧)

மூ.—காற்றினைப்புனலைத் தீயைக் கடிமதிளிலங்கைசெற்ற
ஏற்றினை, இமயமேய வெழில்மணித்திரளை, இன்ப
ஆற்றினை யமுதந்தன்னை யவுணனாருயிரையுண்ட
கூற்றினைக், குணங்கொண்டுள்ளம் கூறுநீகூறுமாறே. ()

பதம்.—காற்றினை, புனலை, தீயை, கடி, மதிள், (௫) இலங்கை, செற்ற, ஏற்றினை, இமயம் மேய, எழில், (௧௦) மணித்திரளை, இன்பவாற்றினை, அமுதந் தன்னை, அவுணன், ஆர் உயிரை உண்ட, (௧௫) கூற்றினை, உள்ளம், குணம் கொண்டு, கூறு, நீகூறுமாறே. (௨௦)

உரை.—வாயு சரீரகனாய், ஜல சரீரகனாய், தேஜஸ்ஸரீரகனாய், அரணாகப்போரும்படியான, மதிளையுடைத்தான, (௫) லங்கையை, அழித்தவனாய், (அதினாலே) ருஷபம்போலே செருக்கி யிருப்பவனாய், பொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயனாய், தேஜஸ்ஸு மிக்கிருந்துள்ள, (௧௦) மணித்திரள்போலே போக்ய பூதனாய், ஆநந்த ப்ரவாஹத்தை யொத்தவனாய், அம்ருதம்போலே போக்யபூதனாய், ஹிரண்யாஸுரனுடைய, அரிய ப்ராணனை முடித்துப் பொகட்டவனாய், (௧௫) (ஆஸ்ரித விரோதிகளுக்கு) யமனை யொத்தவனான ஸர்வேஸ்வரனை, மநஸ்ஸே! (அவன்) திருக்கல்யாண குணங்களை மநநம்பண்ணி, அநுஸந்திக்கப் பார், (என்ன; அப்படி அநுஸந்தித்த மநஸ்ஸைப்பார்த்து,) நீ கூறும்படியே! (என்று வித்தராகிறார்.) (௨௦)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (காற்றினை இத்யாதி) (௧)"[illegible] -திஸ்ரோதேவதா:" என்கிறபடியே பூதங்களெல்லாத்துக்கும் உபலக்ஷணமாய், காரணமே அவஸ்த்தாந்தராபந்நமான கார்யம் என்னுமத்தாலே ஜகச்சரீரியானவனை என்கை.

(கடிமதிளிலங்கை செற்றவேற்றினை) கடி-அரண். அரணாகப் போரும்படியான மதிள். (௨) [illegible]-லங்காம்

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு.—(காற்றினை) காரணமான பூதங்களே கார்யாவஸ்த்தமான ஜகத்தாகையாலே (ஜகச்சரீரி யென்கிறது.)

(௧) சாந்தோ-௬-௩-௨. (௨) ரா-ஸு-௨-௧௪.

ராவண பாலிதாம்" என்கிறபடியே மதிளின்றியிலே யிருந்தாலும் ப்ரவேசிக்க வொண்ணாத வூர்; அதுக்குமேலே ராவணனும் பரிகரமும் பல்கிப் படிந்து கிடக்கிற லங்கையை. (க) "பீழாளாகப் படைபொருதான்" என்கிறபடியே - லங்கையடைய ஆளீ பாழாம்படி செற்று அத்தால் வந்த மேனாணிப்பாலே செருக்கி யிருக்கிறவனை.

(இமயமேய வெழில்மணித் திரளை) இமயம்-பொன், எய்கை-ஒக்கை. ஆஸ்ரித விரோதியான ராவணனைக் கொன்றபடியாலே செருக்கிப் பொன்போலே புகர்த்து நல்ல மணித்திரள்போலே போக்ய னானவனை. (இமயம்) இத்யாதிக்கு-அவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டார்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படி ஹிமவானிலே பொருந்தியிருக்கிறபடி என்று நிர்வஹித்தார்கள். (உ) *ஏலநாறு தண்தடம் பொழிலிடம்பெற விருந்தநல்லிமயமிறே.

(இன்பவாற்றினை)(ங) *மதுரவாறிறே.(ச) "𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃-ஆநந்தம்ப்ரஹ்மண:" என்கிற ஆநந்த ப்ரவாஹம். ஆறு என்கையாலே-விடாய்த்தார்க்குப் புக்கு முழுகலா யிருக்கையும், வேண்டின விடத்தே திறந்து பாய்ச்சி விளைவித்துக் கொள்ளலா யிருக்கையும்; இவ்வாறு விளைவிப்பது (ரு)*பேரமர் காதல் கடல் புரையவிளையவிறே. (அமுதந்தன்னை) போனவுயிரை மீட்கவற்றாய் போக்யமுமாயிருக்கை.(இன்பவாற்றினை அமுதந்தன்னை) விளைவிப்பானுந் தானாய் விளைந்தால் புஜிக்கும் போகமுந் தானாயிருக்கையிறே. (சு) *𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿-அம்ருதம்த்ருஷ்ட்வாத்ருப்யந்தி யிறே. கண்கொண்டு புஜிக்கலாம் அம்ருதமிறே.

இப்படி ப்ராப்யப்ராபகங்க ளிரண்டுந் தானேயானால் இவ்வம்ருதபாநம் பண்ணுவார்க்கு வரும் விரோதி போக்குவார் ஆரென்னில்; (அவுணனுருயிரை யுண்ட கூற்றினை) ப்ரஹ்லாதன் விரோதியான ஹிரண்யன்பட்டதுபடுமென்கிறார். (கூற்றினை) . (எ) "𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂-ம்ருத்யும்ருத்யும்" என்கிற மந்த்ரலிங்கத்தை நினைக்கிறார். (குணங்கொண்டுள்ளம்) . நெஞ்சிலே குணங்களைக் கொண்டு. உள்ளம்! கூறு. (நீ கூறுமாறே) உள்ளமானது எப்போதோ வென்றிருக்க, நீ கூறும்படியே! என்கிறார். (உ)

அந.—உள்ளம்-அண்மை விளி-ஸம்போதனை. (கூறு) என்று விதிக்க, அது கூறினவாறே (நீ கூறுமாறே!) என்று கொண்டாடுகிறார். (உ)

(க) திருப்பல்-ங.
(உ) தி-மொ-க-உ-க.
(ங) தி-மா-ஙசு.
(ச) தைத்-ஆ-உ-கு.
(ரு) திருவாய்-ரு-ங-ச.
(சு)
(எ) ந்ருஸிம்ஹாநு.

மூ.—பாயிரும்பரவைதன்னுள் பருவரைதிரித்து, வானோர்க்
காயிருந்தமுதங்கொண்ட வப்பனையெம்பிரானை,
வேயிருஞ்சோலைசூழ்ந்து விரிகதிரிரியநின்ற,
மாயிருஞ்சோலைமேய மைந்தனைவணங்கினேனே. (ங)

பதம்.—பா, இரும், பரவைதன்னுள், பருவரை, திரித்து, (ரு) வானோர்க்காய், இருந்து, அமுதம் கொண்ட, அப்பனை, எம்பிரானை, (௧௦) இரும், வேய் சோலை, சூழ்ந்து. விரிகதிர், இரிய நின்ற, (௧௫) மாயிருஞ் சோலை, மேய, மைந்தனை, வணங்கினேன். (கக)

உரை.—அதி விசாலமாய், ஆழத்தை யுடைத்தான, திருப்பாற்கடலிலே, பெரிதான மந்தரபர்வதத்தைக் சுழலும்படியாகக் கடைந்து, (ரு) தேவதைகளுக்காகப், பொருந்தி நின்று, அம்ருதத்தை யெடுத்து (க்கொடுத்த), உபகாரகனாய், எனக்கு ஸ்வாமியானவனாய், (௧௦) உயர்ந்திருந்துள்ள, மூங்கில் சூழாங்களாலே, சூழப்பட்டு, விஸ்த்ருதகிரணனான ஸூர்யன், தூரத்திலே (மரங்களின்நிழலினால் தன் கிரணங்கள் திருமலைமேல் படாதபடி) ஸஞ்சரிக்கிற, (௧௫) திருமாலிருஞ் சோலைமலையிலே, நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, மிடுக்கனானவனை, வணங்கப் பெற்றேன். (கக)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (பாயிரும்)சொன்ன † வணக்கத்தைச் சொல்லுகிறார். (பாயிருமித்யாதி) பா என்று-பரப்பு; இருமை - பெருமை. இவை யிரண்டாலுமாக - ஆழத்தையும் அகலத்தையுஞ் சொன்னபடி. (பருவரைதிரித்து) கடலைக் கண்செறி யிட்டாற்போலே பெரிய மந்தர பர்வதத்தை நட்டு அம்ருதங் கிளரு மளவும் தானே † திரியும்படியாக வைத்த † நொய்ப்பம். (வானோர்க்காயிருந் தமுதங்கொண்ட வப்பனை) தனக்கா யிருப்பார் அதமரிறே; நிலா தென்றல் சந்தனம் தண்ணீர்போலே தன்னைப் பரார்த்தமாக்கிவைக்குமவனிறே. (க)†“பொதுநின்ற பொன்னங்கழல்” என்றும், (உ) “ஸர்வலோகஶரண்யாய-ஸர்வலோக சரண்யாய” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே எல்லார்க்குந் தன்னைப் பொது வாக்கியிறே வைப்பது. ஆசையில்லாதார் இழந்துவிடு மித்தனை. (அப்பனை) உபகாரகனை. ப்ரயோஜநாந்தரபரரான † அந்தர ஜாதிகளுக்காகத் தன்னையழிய

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு.—(பாயிரும்) வணக்கம் முதல்பாட்டிலே சொன்னது. திரியும்படி - சுழலும்படி. நொய்ப்பம் - ஸாமர்த்யம். ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கும் தன்னை ஆக்கிவைக்கக் கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பொதுநின்ற வித்யாதி). அந்தரஜாதி-சாடு.

அப்பனை, மைந்தனை என்றது - (ங) “அரும்பினை, அலரை என்னுமா போலே. ... ... (ங)

(க) ந-திரு-அஅ. (உ) ரா-யு-கஎ-கஎ. (ங) தி-மொ-எ-௧௦-க.

மாறி அநேகம்வடிவுகொண்டு உபகரிக்குமவனை. (எம்பிரானை) தம்முடைய அம்ருதம்.

(வேயிருமித்யாதி) மூங்கில் குழாங்களாலே சூழ்ந்து, விஸ்த்ருத கிரணனான ஆதித்யன் திருமலை யாழ்வார்மேலே தன்சாயைபடாமே அகல ஸஞ்சரிக்கிற. (மாயிருஞ் சோலைமேய) திருமாலிருஞ்சோலை என்கிற திருநாமத்தை யுடைய திருமலையிலே பொருந்தியிருக்கிற. (மைந்தனை வணங்கினேனே) தம்மை யடிமைகொண்ட பருவம். இவரை யடிமைகொள்வதாகத் திருமலையிலே எழுந்தருளி நின்ற பின்பு வடிவு இளகிப் பதித்தபடி. (அப்பனை) என்று கீழே யொரு முதுமைசொல்லி, இப்போது (மைந்தனை) என்கிறாரிறே... ... (௩)

மூ.—கேட்கயானுற்றதுண்டு கேழலாயுலகங்கொண்ட
பூக்கெழுவண்ணனாரைப் போதரக்கனவிற்கண்டு
வாக்கினால் கருமந்தன்னால் மனத்தினால்சிரத்தைதன்னால்
வேட்கைமீதூரவாங்கிவிழுங்கினேற்கினியவாறே. (௪)

பதம்.—யான், கேட்க, உற்றதுண்டு, கேழலாய், உலகம், (ரு) கொண்ட, பூக்கெழுவண்ணனாரை, கனவில், போதர, கண்டு, (௧௦) வாக்கினால், கருமந்தன்னால், மனத்தினால், சிரத்தைதன்னால், வேட்கை. (௧ரு) மீதூர, வாங்கி, விழுங்கினேற்கு, இனியவாறே, (௧௯)

உரை.—அடியேன், (ஒருவிஷயம்) கேட்க, உற்று நின்றேன்; (அதாவது) வராஹரூபியாய், பூமிப்பிராட்டியை, (ரு) எடுத்துக்கொண்டேறின, புஷ்பம்போலே ம்ருதுஸ்வபாவமான வடிவையுடைய ஈனவரை, (என்) நெஞ்சில், நன்றாக. அநுபவித்து, (௧௦) (இதுக்குமுன்பு) வாக்கினாலும், காயத்தினாலும், மநஸ்ஸினாலும், ஶ்ரத்தையாலும், ஆசையானது, (௧ரு) அதிசயிக்க, (அத்தாலே விஷயாந்தரங்களை ஆசைகொண்டவளவும்) ஸ்வீகரித்து, அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கு, (பகவத் விஷயம்) இனிதாயிருந்தபடி யென்றான்! ௧௯) (௪)

வ்யா.—நாலாம்பாட்டு. (கேட்கவித்யாதி) அடியேன் தேவரீரை ஒன்று கேட்கவுற்றேன், அத்தை யருளிச்செய்யவேணும். அதென்னென்பு தென்னை; (கேழலா யுலகங்கொண்ட வித்யாதி) புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான வடிவை (௧) * மானமிலாப் பன்றியாக்கி (௨) * நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டது, இந்தக்கபூஞ்சு மண்ணுமழிந்தால் பின்பு ஸ்ருஷ்டிக்கை அரிதாய்ச் செய்தருளிற்றோ, இத்தை எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும். ப்ரளயங்கொண்ட பூமி தன்னை எடுக்கிலிறே இவன் இதுக்கு உத்தரஞ் சொல்லுவது. (போதரக்கனவில்கண்டு) மிகவும் நெஞ்சிலே கண்டு. இந்த்ரியங்களால் வ்யவச்சேதமின்றிக்கே அவ்யவதாநேசவிசதமாகக் கண்டு.

அரு.—நாலாம்பாட்டு.—(கேட்) போதர - மிகவும். கனவு - மாநஸாநுபவம். சிரத்தை - ஶ்ரத்தை.

(௧) நா-தி-௧௧-அ. (௨) திருவாய்-௧௦-௧௦-எ.

(வாக்கினுலித்யாதி) மநோவாக்காயங்களாலும், ஶ்ரத்தையா லும் மிக்க அபிநிவேசத்தை யுடையேனுய் விழுங்கினேனுக்கு இனி தாயிருந்தது. விழுங்குகை - அநுபவிக்கை. எவ்விஷயங்கள் அநுப வித்து ரஸித்துப்போந்தவெனக்கு எவ்விஷயம் ரஸிக்கிறது. (விழுங் கினேற் கினியவாறே) எனக்கினிதான வழி என்றுன்! எவ்வழியாலே †உகட்டிப் போந்த விஷயம் எவ்வழியாலே இனிதாயிற்று இது இனி தான வழியை யருளிச்செய்யவேணும். இதுக்கு அவன் என்ன உத் தரஞ்சொல்லுவது? ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை எடுத்தது உடை மை மங்காமைக்கன்றே, அவ்வோபாதி மங்க வொண்ணுதென்று ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில்நின்றும் இவரை எடுத்தானித்தனையிறே. (ச)

மூ.—இரும்பனன்றுண்டநீர்போ லெம்பெருமானுக்கு, என்றன்
அரும்பெறலன்புபுக்கிட்டடி மைபூண்டுய்ந்துபோனேன்
வரும்புயல்வண்ணனுரை மருவி யென்மனத்துவைத்துக்
கரும்பினின் சாறுபோலப்பருகினேற்கினியவாறே. (ரு)

பதம்.—இரும்பு, அனன்று, உண்ட, நீர்போல், எம்பெருமானுக்கு, (ரு) என்றன், பெறல்அரும், அன்பு, புக்குஇட்டு, அடிமைபூண்டு, (கo)உய்ந்துபோ னேன், வரும், புயல்வண்ணனுரை, மருவி, என்மனத்து (கரு) வைத்து, கரும் பின், இன்சாறுபோல, பருகினேற்கு, இனியவாறே. (உo)

உரை.—இரும்பானது, காய்ந்து, (அக்காய்ச்சலடங்கும்படி) குடித்த ஜலம்போலே, வகுத்த சேஷியான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலே,(ரு)என்னுல், பெறுதற்கரிய, அன்பை, (அவன்விஷயத்திலே) வைத்து, அடிமையிலே அந்வ யித்து,(கo)உஜ்ஜீவித்தேன்; (அன்றியும்) (ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தே தேடி) வரு கிற, மழைக்காலத்து மேகம்போன்ற திருநிறத்தையுடையவனைக், கிட்டி, என்மநஸ்ஸிலே, (கரு) பொருந்தவைத்து, கரும்பினுடைய, இனியரஸம் போலே, அநுபவிக்கப் பெற்றவெனக்கு, இனிதாயிருந்தபடியென்றுன்! ()

வ்யா.—அஞ்சாம்பாட்டு.(இரும்பு அனன்றுண்ட. நீர்போலித் யாதி) இரும்பானது அக்நியாலே மிகவும் தப்தமாய் அக்காய்ச்சலட ங்கப் பாநம் பண்ணப்பட்ட ஜலம்போலே. (எம்பெருமானுக்கு) வகு த்தசேஷிக்கு. (என்றனரும்பெறலன்பு) (க) * அரும்பெற லடி

அரு.—உகட்டிப்போந்த விஷயம் - எல்லாப்ரகாரத்தாலும் இதரவிஷய ங்களை யநுபவித்து அருவருத்துப்போந்த பகவத்விஷயமென்றபடி. (இனிய வாறு-கேட்க யானுற்றதுண்டு) என்றந்வயம், ... (ச)

அஞ்சாம்பாட்டு.—(இரும்பு) அனன்று - அனலுகை; காய்கை.

(க) திருவாய் - ௪ - ௩ - ௧.

களைப் பற்றிலும் கிடையாத வன்பு. †எனக்கு பகவத்விஷயத்திலே அன்பு பிறக்கையாவது-இந்தளத்தே தாமரை பூக்கையிறே. †அஹங்கார மஹாவஹ்நியிறே. இந்தளம் - கும்மட்டி. (புக்கிட்டு) அன்பை அவன் பக்கலிலே யாக்கி. (அடிமைபூண்டு) (க) ‟அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே (உ)*வழுவிலா வடிமையிலே அந்வயித்து. (அடிமைபூண்டு) (ங) ‟தொண்டுபூண்டு" என்னுமாபோலே இவ் வாத்மாவுக்கு ஆபரணமிறே - பகவததாஸ்யம், ஆகையாலே (பூண்டு) என்கிறார். (உய்ந்துபோனேன்) முன்பு (ச) *அஸந்நேவவிறே.

(வரும் புயல்வண்ணனுரை) இருந்தவிடத்தே யிருந்து விடாய்கெடுக்கும் மேகமன்று, கடலை மணலோடே கழுத்தே கட்டளையாகப் பருகித் தவழ்ந்துவருகிற மேகம்போலே யிருக்க வரும். †(மருவி) (ரு) ‟மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும் மற்றவைபோல்". (புயல்வண்ணனுரை மருவி) என்னை மறந்துகிட்டி. (என்மனத்துவைத்து) † ஸஞ்சார மற்றபடி. உத்தேஶ்யம் கைபுகுந்தால் உண்டோ ஸஞ்சாரம். (கரும்பின் இன்சாறுபோலப் பருகினேற்கு) விழுங்குகைபோய்ப் பருகலாம்படி யாயிற்று. ஆழ்வாருடனே கலக்கக்கலக்கப் பருகலாம்படி ஒருநீரானன். (இனியவாறே) இதுவுமொரு இனிமையேதான்! இதொருநீர்மை யிருந்தபடியென்!. (ரு)

மூ·—மூவரில்முதல்வனாய வொருவனை யுலகங்கொண்ட
கோவினைக் குடந்தைமேய குருமணித்திரளை, இன்பப்
பாவினைப் பச்சைத்தேனைப் பைம்பொன்னையமரர்சென்னிப்
பூவினைப்,புகழுந்தொண்ட ரென்சொல்லிப்புகழ்வர்தாமே ()

அரு.—தம்முடைய விடாயாறும்படி(பருகினேன்)என்கிறார். அப்படி பக்திபிறக்கை அரிதாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி). இவன் இந்தளமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அஹங்காரமித்யாதி).

மேகத்தைக்கண்ட பயிர்போலே மருவியென்னுதல்; அவன் வரவிமுகனாய்த் திரிந்த என்னை மறந்துமருவியென்னுதல். ஸஞ்சாரமற்று இவர் மநஸ்ஸிலே புகுந்தபின்பு அவனுக்குப் புறம்பு போக்கற்றபடி. இவர்மநஸ்ஸிறே அவனுக்குத்தேஶ்யம். அன்றியே, மநஸ்ஸுக்கு வேறுஸஞ்சாரமின்றிக்கே என்றாய், மநஸ்ஸு ஸஞ்சார மின்றிக்கே யிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உத்தேஶ்யமித்யாதி). ... ... (ரு)

(க) ரா-அயோ-ங க-உ௫. (ங)
(உ) திருவாய்-ங-ங-க. (ச) தை-ஆ-உ-ரு. (ரு) பெரு-தி-௫-எ.

பதம்.—மூவரில், முதல்வனாய, ஒருவனை, உலகம், கொண்ட, (கு) கோவினை, குடந்தை, மேய, குருமணித்திரளை, இன்பப்பாவினை, (ரு) பச்சைத்தேனை, பைம்பொன்னை, அமரர்சென்னிப் பூவினை, புகழும்தொண்டர்தாம், என்சொல்லிப் புகழ்வர். (கு)

உரை.—(ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன் ஆகிய இம்) மூவரிலே, காரணபூதனான, அத்விதீயனாய், (மஹாபலியஜ்ஞ வாடத்திலேசென்று) லோகங்களை, (நீரேற்று) வாங்கிக்கொண்ட, (கு) நிர்வாஹகனாய், திருக்குடந்தையிலே, பொருந்தினவனாய், ச்ரேஷ்ட்டமான நீலரத்நத்தின் ஸமூஹத்தை யொத்தவனாய், ஸுககரமான பாட்டுப்போலே செவிக்கினியனாய், (ரு0) மிக்க மாதுர்யத்தையுடைய தேன்போலே நாவுக்கு இனியனாய், பசியபொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயனாய், நித்ய ஸூரிகளுடைய, சிரஸ்ஸுக்குப்பூவான, (சிரோபூஷணமான) ஸர்வேச்வரனைப், புகழுகிற தாஸபூதர்கள். எத்தைச் சொல்லிப் புகழுவார்கள்? (கு) (இப்படிப் பட்டவனென்று பாசுரமிட்டுப் புகழப்போகாதென்றபடி.) (கு)

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு.(மூவரிலித்யாதி) இந்த்ரனைக் கூட்டுதல், தன்னைக்கூட்டுதல். (க) ‘‘సంజ్ఞాంయాతిభగవా నేక ఏవజనార్దనః- ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதிபகவாநேக ஏவ ஜநார்த்தநः’’ என்னும்படியே மூவருக்கும் காரணமாகையாலே (முதல்வன்) என்கிறார். (முதல்வனாயவொருவனை) (உ) ‘‘மூவுருவுங் கண்டபோ தொன்றாஞ்சோதி’’ என்கிறபடியே மூவரையும் தனித்தனியே கண்டால் இவனே காரணபூதன், இவனே காரணபூதனென்னலாய், மூவரையுஞ் சேரக்கண்டால், இருவர் கார்யகோடி நிவிஷ்டராய், இவனே இருவருக்கும் காரணமென்னும்படி பரஞ்ஜ்யோதிஶ் ஶப்தவாச்ய னிவனேயா யிருக்கையாலே (உ) ‘‘ஆஞ்சோதி’’ - ஒன்று’’ என்கிறார். (உலகங்கொண்டகோவினை) மூவருக்கும் ப்ரதாநனால் அவர்கள்கார்யஞ் செய்துகொடுக்கவேணுமே,அவர்களிலே யொருவனுக்குக் கார்யம்செய்தபடி.(உலகங்கொண்ட) இந்த்ரனுடைய ராஜ்யத்தை மஹாபலி பறித்துக்கொள்ள அவன் பக்கலிலே தானேசென்று அபேக்ஷித்து (ங) ‘‘மூவடி’’ என்று இந்த்ரன் கார்யம்செய்ய முதலடியிட்டபடி. † முன்பே ஒரு

அரு.—ஆரும்பாட்டு. —(மூவரிலித்யாதி) ருத்ராதிகளுக்குச் செய்தானேவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முன்பே யொருவனுக்கித்யாதி).

(க) வி-பு. ?
(ங) பெரி-தி-உ-க0-எ.
(உ) தி-செ-உ.

வனுக்குக் கையோட்டைத்தீர்த்து விட்டான். (௧) * மூடைபடர்த்த சிரமேந்தி மூவுலகும் பலிதிரிவோன் இடர்கெடுத்த திருவாளனிறே. அவன் தமப்பனுக்குத் தானே வேதப்ரதானம் பண்ணினான். இப்படி செய்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; (கோவினை) நிர்வாஹகனாகையாலே. (குடந்தைமேய) இன்னும் ஸம்ஸாரிகள் இடர்பட்டாருண்டாகிலும் கைகழியப் போகவொண்ணாதென்று திருக்குடந்தையிலேபடுக்கைபொருந்திப்பள்ளிகொண்டவனை. (குருமணித்திரனை) ஸ்ரேஷ்டமான நீலரத்நஸமூஹம்போலே புகர்த்துக் குளிர்ந்த வடிவழகை யுடையவனை.

(இன்பப்பாவினை) செவிக்குத் தம்முடைய கவிபோலே தித்தித்திருக்கிறபடி. பாவென்பது - இயல். பாட்டு. (௨) * இன்கவிபாடும் பரமகவிகளான முதலாழ்வார்கள் கவிபோலே இனியனாயுள்ளவனை யென்னவுமாம். (பச்சைத்தேனை) செவிக்கே யன்றிக்கே நாக்குக்கு மிருக்கிறபடி. (பைம்பொன்னை) உடம்புக்கு அணையலாம்படி ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கை. (அமரர்சென்னிப்பூவினை) * அயர்வறுமமரர்களுக்கு சிரோபூஷணமானவனை. (௩) † "அரும்பினை யலரை" (௪) "பாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்னவேண்டாவே அவர்களுக்கு. (புகழுந் தொண்டர்) இவ்விஷயத்தைப் புகழ்ந்தார்களாகக் கொண்டோம், இதுக்குப் பாசுர மெங்கே தேடிச்சொன்னார்கள். கிண்ணகத்திலே புக்குமுழுகுவாரைப்போலே குமிழி நீருண்டு போமித்தனைபோக்கி, (என்சொல்லிப் புகழ்வர்தாமே) (௫) "அரும்பொருளாதல் - அறிந்தனர்" என்று அறியவொண்ணாதென்று புகழுமதொழியப் பாசுரமிட்டுப் புகழப்போகாது. (௬)

மூ.— இம்மையை மறுமைதன்னை யெமக்குவீடாகிநின்ற
மெய்ம்மையைவிரிந்தசோலைவியன்திருவரங்கமேய
செம்மையைக்கருமைதன்னைத்திருமலையொருமையானைத்
தன்மையைநினைவாரென்றன்தலைமிசைமன்னுவாரே. (௭)

பதம் — இம்மையை, மறுமைதன்னை, எமக்குவீடாகிநின்ற, மெய்ம்மையை, விரிந்த, (௫) சோலை, வியன், திருவரங்கம், மேய, செம்மையை, (௧௦) கருமைதன்னை, திருமலை, ஒருமையானை, தன்மையை, நினைவார், (௧௫) என்றன் தலைமிசை, மன்னுவார். (௧௭)

அந — அவன்பூவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அரும்பினையலரை) என்று.

(௧) தி-மொ-௬-௯-௧.
(௨) திருவாய்-எ-௯-௬.
(௩) தி-மொ-எ-௧௦-௨.
(௪) திருவாய்-௨-௯-௧.
(௫) ,, ௯-௬-௬.

உரை.—ஐஹிகஸுகப்ரதனாய், ஆமுஷ்மிகஸுகப்ரதனாய், நமக்கு மோக்ஷப்ரதனாயிருக்கிற, உபாயபூதனாய், விஸ்த்ருதமான, (வி) சோலைகளாலே சூழப்பட்டு, ஆஸ்சர்யப் படத்தக்கதா யிருக்குள்ள, திருவரங்கத்திலே, நித்ய வாஸம்பண்ணுமவனாய், சிவந்தவடிவை யுடையனாய், (௰) கரியவடிவையுடையனாய், திருவேங்கட மலையிலே, ஒருபடிப்பட்டுநின்றவனுடைய, ஸ்வபாவத்தை, நினைக்க வல்லவர்கள், (கரு) என்தலையிலே, இருக்கத் தக்கவர்கள். ()

வ்யா.—அவ.—ஏழாம்பாட்டு. (இம்மையை யித்யாதி) ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை அநுஸந்திக்கவல்லார்க்கு ஸஞ்சாரபூமி என் உத்தமாங்கமென்கிறார்.

•(இம்மையை) இஹலோகத்தில் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாந ஸுகத்தைத் தருமவனை. (மறுமைதன்னை) ஶரீரஸமநந்தரம் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைத் தருமவனை. † ஸம்ஸாரத்தில் து:க்கநிவ்ருத்தியே, ஸுகமென்றுப்ரமமேயிறே. (எமக்கு வீடாகின்ற மெய்ம்மையை) நமக்கு மோக்ஷ ஸுகமா யுள்ளவனை. கீழ்ச்சொன்ன ப்ராப்யத்துக்கு அவ்யவஹிதமான உபாயமானவனை. (விரிந்தசோலை யித்யாதி) அவ்வுபாயம் ஸுலபமான விடத்தைப் பேசுகிறார். பரந்த சோலையை யுடைத்தாய் விஸ்மயநீயமாயிருந்துள்ள கோயிலிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனை.

(செம்மையைக் கருமைதன்னை) யுகந்தோறும் அவ்வவ யுகங்களிலுள்ளார்க்குத் தக்க வடிவுகளைக் கொண்டு அவர்களை ரக்ஷிக்குமவனை. (க) "முன்னை வண்ணம்" இத்யாதிப்படியே. செம்மையும் கருமையும் மற்ற விரண்டுக்கு முபலக்ஷணம். (திருமலையொருமையானை) (உ) "கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு" என்கிறபடியே திருமலையிலே நின்று நித்யஸூரிகளுக்கும் நித்ய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஒக்க முகங்கொடுக்குமவனை. (தன்மையை நினைவார்) இந்த ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை நினைக்கவல்லார். * (என்றன் தலைமிசை மன்னுவாரே) அவன்திருவடிகளும் இவர்கள்திருவடி

அரு.—ஏழாம்பாட்டு:—(இம்மையை) இம்மைக்கு ஸம்ஸாரது:க்க நிவ்ருத்தியமையாதோ, அவன் விஷயஜ்ஞாநமாக வேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்திலித்யாதி.) வீடாகின்ற - வீட்டுக்கு நிர்வாஹகனென்கையாலே அத்தைத் தருகைக்கும் அவனே உபாயமென்றபடி.

ஒருமையான்-ஒருபடிப்பட்டவனென்றாய், அங்குள்ளாரோடு இங்குள்ளாரோடு வாசிபற முகங்கொடுக்கையிலே ஏகரூபனாயிருக்கிறவனென்றபடி.'

(க) ஸ்ரீ-மொ-௯-கூ-அ. (உ) திருவாய் - க - அ - ங.

களும் ஒக்கவன்று மன்னுவது, இவர்கள் திருவடிகளே என்தலையில் மன்னுவது. (௧) "தண்சேறை யெம்பெருமான் தாள்தொழுவார் காண்மின் என் தலைமேலார்" என்கிறார். (௭)

௮.—வானிடைப்புயலைமாலை வரையிடைப்பிரசமீன்ற
தேனிடைக்கரும்பின்சாற்றைத் திருவினை மருவிவாழார்
மானிடப்பிறவியஃதோ மதிக்கிலர்கொள்க, தந்தம்
ஊனிடைக்குரம்பைவாழ்க்கைக்குறுதியேவேண்டினாரே. (௮)

பதம்.—வானிடை, புயலை, மாலை, வரையிடை, பிரசமீன்ற, (௫) தேனிடை, கரும்பின்சாற்றை, திருவினை, மருவிவாழார், மானிடப்பிறவி, (௰) மதிக்கிலர், கொள்க, அஃதோ, தந்தம், ஊனிடைக்குரம்பை (௧௫) வாழ்க்கைக்கு, உறுதியேவேண்டினார். (௧௭) (௮)

உரை.—ஆகாசத்திலே (வர்த்திக்கிற), மழைக்காலத்துமேகம் போன்ற வடிவை யுடையவனாய், ஆஸ்ரிதவ்யாமுக்தனாய், பர்வதத்திலே, தேனீக்களாலே சேர்க்கப்பட்ட, (௫) தேன்வெள்ளத்தின்நடுவே (வளர்ந்த), கரும்பின்சாறுபோலே போக்யபூதனாய், ஸர்வ ச்ரேஷ்டனானவனை, ஆஸ்ரயித்து வாழமாட்டார்கள்; மநுஷ்யஜந்மத்தை, (௰) (பெறுதற்கரிய ஜந்மமென்று) நினைக்கிறார்களில்லை; இதுநிஸ்சயம்; ஐயோ! தங்கள் தங்களுடைய, மாம்ஸளமான சரீரத்திலே,(௧௫)வாழுகைக்கு, உறுதியையேதேடாநிற்பர்கள், (௧௭) ()

வ்யா.—அவ—எட்டாம்பாட்டு. (வானிடைப்புயலை) இவ்விஷயம் ஸந்நிஹிதமாயிருக்க தேஹத்தைப் பூண்கட்டிக்கொள்வதே! ஸம்ஸாரிகளென்கிறார்.

(வானித்யாதி) ஆகாசமத்யே நீர் கொண்டெழுந்துவந்து தோற்றுகிற மேகம்போன்ற வடிவழகை யுடையவனை. (வானிடைப்புயல்) என்கையாலே-†நிராலம்பநனாயிருக்கிறவென்னை நிர்ஹேதுகமாக வந்து விஷயீகரித்தவனை யென்கிறார். (மாலை) அதுக்கடியான வ்யாமோஹம். (வரையிடை யித்யாதி) மலையிலே தேனீக்களாலே உத்பாதிக்கப்பட்ட தேனே நீராகவளர்ந்த கரும்பின் சாறுபோலே போக்யனானவனை. (திருவினை) உத்க்ருஷ்டமாய் நிரவதிகமான ரஸவஸ்துவுக்குப் பெரிதுபோலே; ‡உத்க்ருஷ்ட வஸ்துவுக்

அரு.—எட்டாம்பாட்டு.—(வானிடை) நிராலம்பநமான ஆகாசத்தை மேகம்பற்றினாற்போலே அகதியானவென்னையும் விஷயீகரித்தானென்றபடி. பிரசம் - தேனீ. ரஸவஸ்து - பிராட்டி. கீழ்வாக்யவிவரணம். (உத்க்ருஷ்டவஸ்துவித்யாதி.)

(௧) தி-மொ-௭-௪-௧.

கும், உத்க்ருஷ்ட வஸ்துவிறே. (க) "திருவுக்குந் திருவாகிய" (உ) "ஶ்ரீஶ்ரீஸ்ஸு:-கஶ்ஶ்ரீஶ்ஶ்ரிய:" என்னும்படியே. (திருவினைமருவி வாழார்) வாழுகைக்குநேர்த்தி அவன்மேல்விழ விலக்காதொழிகை. உங்களுக்கு நான் வேணுமென்ன, எங்களுக்கு நீவேண்டாவென்னுமவர்கள்.

† (மானிடப்பிறவி) புருஷார்த்தோபயோகியான ஶரீரத்தை உதாஸீகிப்பதே! அன்றிக்கே, இச்சரீரத்தில் தோஷத்தை யுணராதொழிவதே! என்னவுமாம். இத்தை தேவசரீரமாக நினைத்திருப்பார்களென்னவுமாம். (அந்தோ) ஐயோ? என்று இவர்களிழவுக்குவெறுக்கிறார். (கொள்க) நிஶ்சிதம்.

(தந்கமித்யாதி) த்ருடமின்றியே அப்போது போயிற்று இப்போது போயிற்று என்றும், மின்னிலும் நிலையற்றிருக்கிற இச்சரீரத்துக்குப் பூண்கட்டவே தேடுவர்கள். ... ... (அ)

மூ.—உள்ளமோ வொன்றினில்லா தோசையிலெரிநின்றுண்ணும்
கொள்ளிமேலெறும்புபோலக்குழையுமாலென்றனுள்ளம்
தெள்ளியீர்தேவர்க்கெல்லாந்தேவராயுலகங்கொண்ட
ஒள்ளியீருமமையல்லாலெழுமையுந்துணையிலோமே. (கூ)

பதம்.—உள்ளமோ, ஒன்றில்நில்லாது, என்றனுள்ளம், ஓசையில், எரி, (கு) நின்று, ஊண்ணும், கொள்ளிமேல், எறும்புபோல, குழையும், (க0) தெள்ளியீர், தேவர்க்கெல்லாம், தேவராய், உலகம்கொண்ட, ஒள்ளியீர், (கு) எழுமையும், உம்மையல்லால், துணையிலோம். (கஅ) (கூ)

உரை.—(என்)மநஸ்ஸோ, (ஒருவிஷயத்தில்) பொருந்தியிருக்கிறதில்லை; என்மநஸ்ஸானது, சப்தத்தை யுடைத்தான, அக்நியானது, (கு) ஒருபடிப்பட நின்று, க்ரஸிக்கிற, நெருப்பின்மேலேயிருக்கிற, எறும்புபோலே, (ஜந்மத்தை நினைத்து), சிதிலமாகாநின்றது; (க0) தெளிந்த ஸ்வபாவத்தையுடையீராய், தேவர்களுக்கெல்லாம், தேவனாயிருந்துவைத்து, லோகத்தை (மஹாபலிபக்கலிலே நீரேற்று) வாங்கி, தேஜஸ்ஸையுடையவரே! (கு) எல்லா வவஸ்த்தைகளிலும், தேவரீரையொழிய, வேறு துணையில்லாதவர்களாயிராநின்றோம். (கஅ) ஆல் என்பது விஷாதத்யோதகமான அவ்யயம். (கூ)

அரு.—மானிடப்பிறவி-சாஸ்த்ராதிகாரமான தேஹமென்னுதல்; தோஷயுக்தமான தேஹமென்னுதல்; அஸ்த்திரமான தேஹமென்னுதல். மதிக்கிலர்-இம்மூன்றாகாரத்தையும் நினைக்கிறிலர், இது நிஶ்சயம். இப்படி மூன்றர்த்தமாகவன்றிக்கே ஸ்ரீபரகாலர்த்ததத்தாலும் பலிதத்தையருளிச்செய்கிறார் (இத்தைதேவசரீரமித்யாதி.) (அ)

(க) தி-மொ-எ-எ-க. (உ) ஸ்தோ - ர-கஉ.

வ்யா.—அவ:—ஒன்பதாம்பாட்டு. (உள்ளமித்யாதி) என்ஹ்ருதயமானது ஜநநமரணங்களை நினைத்து உருகாநின்றது, எனக்கு தேவரீரையொழியத் துணையில்லை யென்கிறார்.

(உள்ளமோவொன்றில் நில்லாதித்யாதி) ஹ்ருதயமானது ஓரிடத்தே தரியாதே, ஓசையையுடைத்தான எரி நின்று உண்ணுகின்ற கொள்ளியினுள்ளெறும்புபோலே (க) * உருவார் பிறவியைநினைத்து (க) * இருபாடெரி கொள்ளியினுள் ளெறும்பேபோல உருகி சிதிலமாகாநின்றது. ஒருதலை மரணம், ஒருதலை ஜந்மமிறே. (குழையுமால்) இவன் கைதங்யத்துக்கு ப்ரயோஜநம், இது பொல்லாது என்றறிகை, அவன்கைதங்யத்துக்கு ப்ரயோஜநம் அப்படி செய்கை, அதாவது - ரக்ஷிக்கையிறே.

(தெள்ளியீர்) இத்தலையில் கலக்கத்துக்கு எதிர்த்தட்டான தெளிவுடையாரைப் பற்றுகிறார். (தெள்ளியீரித்யாதி) மஹாபலி ஔதார்யத்துக்கும் குறைவு வாராமே தன்னை ஆஶ்ரயித்த இந்த்ரனுடைய கார்யத்துக்கும் குறைவுவாராமே கார்யம் பார்த்ததெளிவு. தேவர்க்கெல்லாந் தேவராயிருந்துவைத்து (உ) * அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கையைத் தாழ ஏற்று, பூமியை யளந்துகொண்ட. (தெள்ளியீர்) இந்த்ரன் ப்ரயோஜநாந்தரபரனுகிலும் நம் கை பார்த்திருந்தானென்னுமத்தாலே வடிவில்பிறந்த புதுக்கணிப்பு. அவன் இவன் கைபார்த்திருக்கையிறே இவன் காலாவிளம்பமாகக் கார்யஞ்செய்தது. (உம்மையல்லாலித்யாதி) எங்களுக்கு நாங்களும் தஞ்சமல்ல, பிறரும்தஞ்சமல்ல, உம்மையே தஞ்சமாக வுடையோம்; கோல்துணையா யிருப்பார் சிலரன்றே. அவஸ்தாந்தரத்தை ப்ராபித்தாலும் (ங) * அரங்கத்துறையு மின்துணைவனையே துணையாகப் போமவரிறே. (கூ)

அந.—ஒன்பதாம்பாட்டு.—(உள்ளமோ) சேதநனுக்கு இருபாடெரிகிற தேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஒருதலையித்யாதி). அப்படிசெய்கை - அகாரப்படியே செய்கை.

(தெள்ளியீர்) ஒண்மை - அழகு; இந்த்ரன் கை பார்த்திருந்தானென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவனிவனித்யாதி.) காலாவிளம்பம் - சாடு. இவருக்கு அவனையொழியத் துணையில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கோல்துணையாயித்யாதி.). ... ... (கூ)

(க) தி - மொ - கக - அ - ச. (ங) தி - மொ - ரு - எ - சு.
(உ) தி - நெ - ரு

மூ.—சித்தமும்செவ்வைநில்லாதென்செய்கேன் தீவினையேன்
பத்திமைக்கன்புடையேனாவதேபணியாயெந்தாய்
முத்தொளிமரதகமே முழங்கொளிமுகில்வண்ணா, என்
அத்த நின்னடிமையல்லால் யாதுமொன்றறிகிலேனே. (க0)

பதம்.—தீவினையேன், சித்தமும், செவ்வைநில்லாது,என்செய்கேன்,எந்தாய், (௫) பத்திமைக்கு, அன்புடையேனாவதே, பணியாய், முத்து, ஒளி, (க0) மரதகமே, முழங்கு, ஒளி, முகில்வண்ணா, என் அத்த, (க௫) நின்னடிமையல்லால், யாதொன்றும், அறிகிலேன். (கஅ) (க0)

உரை.—மஹாபாபியான வென்னுடைய, மநஸ்ஸு, செவ்வையாக, (தரித்து) நிற்க மாட்டுகிறதில்லை; என்னசெய்யப் புகுகிறேன்; எனக்கு உபகாரகனானவனே! (௫) (உன் விஷயமான) பக்தியிலே, விஶ்வாஸமுடையேனாம்படி, செய்ய வேணும்; முத்துப்போலே குளிர்ந்தவனாய், ஒளியையுடைத்தான, (க0) மரதகம்போலே ஶ்லாக்யமான நிறத்தையுடையவனே! முழங்காநிற்பதாய், ப்ரகாசத்தை யுடைத்தான, மேகத்தின் நிறத்தையுடையவனே! எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! (க௫) உன் திருவடிகளில் கைங்கர்யமொழிய, வேறொன்றையும், அறியாதவனாயிராநின்றேன். (கஅ) (க0)

வ்யா.—அவ.—பத்தாம்பாட்டு. (சித்தமுமித்யாதி) ஸம்ஸாரத்தையஞ்சி உன் திருவடிகளைப் பற்றினவளவேயோ, திருவடிகளிலே பரமபக்தியுமுண்டாயிற்றென்கிறார்.

(சித்தமும் செவ்வைநில்லாது) நீஞ்சப்புக்கு வாய்க்கரையிலே தெப்பமிழப்பாரைப்போலே அநுஸந்திக்கப் புக்கால் தரித்து நிற்கமாட்டுகிறதில்லை நெஞ்சு. (என்செய்கேன் தீவினையேன்) பக்திபாரவஶ்யத்தாலே அநுபவிக்கப் போகாதபடி பாபத்தைப்பண்ணினேன். என்செய்கேனென்று-செயல்மாட்சி; உத்தேஶ்யவிரோதி பாப்மாமத்தைப்பற்ற (தீவினையேன்) என்கிறார். (பத்திமைக்கன்புடையே னாவதே பணியாயெந்தாய்) † (க) "என்றனளவன்றால் யானுடைய வன்பு" என்னும்படியே † நூற்பிடித்த பக்தியை † அளவாக்கவேணும். (எந்தாய்) பக்தியை யுண்டாக்கின நீயே அளவு படுத்தவேணும்.

அரு.—பத்தாம்பாட்டு.—(சித்தமும்) அன்புடையே னாவதே பணி (அளவன்றால்) என்று - அளவிறந்த பக்தியை மாற்றி; (நூல்பிடித்த) செவ்வே அநுபவிக்கும்படி பக்தியை, (அளவாக்க) - மட்டமாக்க வேணுமென்கைபடி. ... ... (க0)

(க) உ - தி - க00.

(முத்தொளி மரதகமே) பக்திஜநகமான வடிவு முத்தினுடைய குளிர்த்தியையும் மரதகத்தினுடைய ஶ்யாமதையையுமுடைத்தாயிருக்கை. (முழங்கொளி முகில்வண்ணா) மின்னி முழங்கி வில்லிட்டு ஸஞ்சரிப்ப தொருமேகம்போன்ற நிறத்தை யுடையவனே! (என் அத்த) அழகுக்குத் தோற்று என்னையனென்கிறார். நீர், சித்தமுனிசெவ்வையில்லாதென்பது, தீவினையேனென்பதாய்க் கிடந்து என்றியபடிகிறீர், இத்தைவிட்டு வேறொன்றோடே போதுபோக்கினேனோவென்ன (நின்னடிமையித்யாதி) உன் திருவடிகளில் கைங்கர்யமொழிய வேறொன் றறியேன். (௧) "மறந்தே னுன்னை முன்னம்" என்றது போக்கி, (௨) "ஏது செய்தால் மறக்கேன்" என்னும்படி பண்ணிவைத்தபின்பு வேறொன்றை யறிய விரகுண்டோ? (௧௦)

மூ.—தொண்டெல்லாம்பரவி நின்னைத் தொழுதடிபணியுமாறு
கண்டு, தான் கவலைதீர்ப்பானவதேபணியாயெந்தாய்
அண்டமாயெண்டிசைக்குமாதியாய்நீதியான
பண்டமாம்பரமசோதி நின்னையே பரவுவேனே. (௧௧)

பதம்.—தொண்டெல்லாம்பரவி, நின்னைத்தொழுது, அடிபணியுமாறு, கண்டு, தான் கவலைதீர்ப்பானவதே, (௩) எந்தாய், பணியாய், அண்டமாய், எண்டிசைக்கும், ஆதியாய், (௧௦) நீதியானபண்டமாம், பரமசோதி, நின்னையே, பரவுவேன். (௧௪) (௧௧)

உரை.—அடிமைகளையெல்லாம்பேசி, உன்னை ஸேவித்துத், திருவடிகளை வணங்கும் ப்ரகாரத்தை, மநோரதித்துத், தானே தன் மநோதுக்கத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளப்போமோ? (௫) எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! அருளிச் செய்யவேணும்; அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய், எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள தேவதைகளுக்கும், காரணபூதனாய், (௧௦) முறைதப்பாததநமாய், பரம்ஜ்யோதிஸ்ஸப்தவாச்யனான, உன்னையே, அடைவுகெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவேன். (௧௪) (௧௧)

வ்யா—பதினோராம்பாட்டு. (தொண்டெல்லா மித்யாதி) செய்யுமடிமையெல்லாம் அடைவுகெட்டுப் பேசி. (௩) "𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿-அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" என்னும்படியே. (நின்னைத் தொழுது) உன்னைக்கண்டுவைத்து அடைவுபடத்தொழப்போமோ?

(௧) தி - மொ - ௩ - ௨ - ௨. (௨) தி - மொ - ௩ - ௩ - ௩.
(௩) ரா - அயோ - ௩௧-௨௫.

†(அடிபணியுமாறுகண்டு) தப்பாமே மநோரதித்து: (தான்கவலைதீர்ப்பானாவதே) தன்னாலே மநோதுக்கத்தைத் †தீர்த்துக்கொள்ளலாமே? என்னாலே மனக்கவலை போக்கி அடிமைசெய்யப் போமோ? மனக்கவலை தீர்ப்பார் அவரிறே. (பணியாயெந்தாய்) நிர்வாஹகனை நீயே அருளிச்செய்யாய்.

(அண்டமாயித்யாதி) அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய், எட்டுத்திக்கிலுள்ள தேவதைகளுக்கும் காரணமாய், முறை தப்பாதபடி. (பண்டமாம்) தநமாம். பண்ட மென்பது - தநம். இவ்வாத்மாவுக்கு தநமானவனே! (பரமசோதி) பரஞ்ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யனானவனே! (நின்னையேபரவுவேனே) உன்னையே யடைவுகெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணுமத்தனை. ... (கக)

மூ.—ஆவியை யரங்கமாலை யழுக்குடம்பெச்சில்வாயால்
தூய்மையில்தொண்டனேன்நான் சொல்லினேன் தொல்லைநா
பாவியேன் பிழைத்தவாறென் றஞ்சினேற்கஞ்சலென்று [மம்
காவிபோல்வண்ணர்வந்தென்கண்ணுள்ளே தோன்றினாரே.

பதம்.—ஆவியை, அரங்கம், மாலை, அழுக்குடம்பு, எச்சில்வாயால், (ஞ) பாவியேன், தொல்லைநாமம், சொல்லினேன், தூய்மையில், தொண்டனேன் நான், (கO) பிழைத்தவாறென்று, அஞ்சினேற்கு, அஞ்சலென்று, காவிபோல் வண்ணர் வந்து, என்கண்ணுள்ளே தோன்றினார். (கரு) (கஉ)

உரை.—ப்ராணபூதனாய், கோயிலிலே எழுந்தருளியிருக்கிற (ஆஶ்ரித) வ்யாமுக்தனான ஸர்வேஶ்வரனை, அபரிசுத்தமான சரீரத்தையுடையனாய், (பரஸ்துதியாலே,) அபரிசுத்தமாய்க் கிடக்கிறவாயாலே, (ஞ) மஹாபாபியான நான், அநாதி ஸித்தமான பெரியதிருமந்த்ரத்தைச் சொன்னேன், அபரிசுத்தனாய், (விஷயங்களிலே) சபலனானநான், (கO) தப்புச்செய்தேனென்று, பயப்பட்ட வெனக்கு, அஞ்சாதேகொள்ளென்று, கருநெய்தல்நிறத்தையொத்த வடிவையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் வந்து, என் கண்ணுக்குள்ளே ப்ரகாசித்தார். (கரு) (கஉ)

வ்யா.—அவ—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. (ஆவியை யித்யாதி) †உபயவிபூதியையு மழிக்கப்புக்கே னென்கிறார்.

அரு.—பதினோராம்பாட்டு.—(தொண்டெல்லாம்) அடிபணியுமாறு கண்டு - திருவடிகளிலே வணங்குகிற ப்ரகாரத்தை மநோரதித்து. கொள்ளலாமே - கொள்ளப்போமோ. ... ... (கக)

பன்னிரண்டாம்பாட்டு.—(ஆவியை) (உபயவிபூதி) ஆவியை என்கையாலே - அவ்விபூதி தோற்றுகிறது.

(ஆவியை) (க) * உலகங்கட்கெல்லா மோருயிரானவனை. (அரங்கமாலை) கண்ணுக்குத் தோற்றுதபடி நின்று தாரகமாகை யன்றிக்கே, கண்ணாலேகாண வ்யாமோஹந்தான் ஒருவடிவென்னலாம்படி யிருக்கை. (அழுக்குடம் பெச்சில்வாயால்) எத்தனைபேர் காலிலே விழுந்தது, எத்தனைபேரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணிற்று. (தூய்மையில் - நான்) தப்பச் செய்தோ மென்கிற அநுதாபமு மில்லாத நான். (தொண்டனேன் நான்) கண்டதெல்லாவற்றிலும் தொண்டுபட்டுத் திரிந்த நான். (சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்) † நித்ய ஸூரிகள் இனிஎன்கொண்டு ஜீவிக்கக்கடவர்கள்? சொல்லியற்றது. இதுக்கு முன்பு அழிந்தறியாததொன்று, (உ)* நமோ நாராயணாய வென்று பல்லாண்டுபாடி ஜீவிக்கக்கடவர்கள், இனி என் கொண்டு ஜீவிக்கக்கடவர்கள்?

(பாவியேன் † பிழைத்தவாறென் றஞ்சினேற்கு) தொல்லைநாமத்தை நான் சொல்லி விடுகையன்றிக்கே, (ரு) "நானும் சொன்னேன் நமரு முரைமின்" என்று இப்படி அழிப்பாருண்டோ? ஸாத்விகனாயிருப்பா னொருவன், ரஜஸ்ஸாலே தலையெடுத்து மத்யராத்ரத்திலே க்ருஹத்திலே நெருப்பைவைத்து ஸத்வம் தலை யெடுத்தவாறே அநுதபிக்குமாபோலே, பாவியேன் நான் தப்பினேனென்று அஞ்சினேனுக்கு. (அஞ்சலென்று), உன்கார்யம் உனக்கே பரமோவென்று, (ச) "[illegible]-மாஶுச:" என்று அஞ்சாதே யென்று. (காவிபோல் வண்ணர்வந்து) வடிவழகைக் காட்டி மருந்தை யிட்டுப் பொருந்தவிட்டார். (காவி) கருங்குவளை. இவ்வடிவை நங் கண்ணாலே நோக்கி யழிக்க வொண்ணாதென்று † கண்ணைச் செம்புளித்தேன். (கண்ணுள்ளே தோன்றினரே) கண்ணுக்குள்ளே தோன்றினார். இவர்கண் செம்புளித்துப் பார்க்கிறதெப்போதோ வென்று பார்த்திருந்தான்போலேகாணும் அவனும். ... ... (கஉ)

அரு.—தொல்லைநாமம் என்கையாலே - நித்யஸூரிகளநுபாவ்யம் தோற்றுகிறது.

பிழை - தப்பு. கண்செம்புளிக்கை - ஸ்வயத்நமறுகை. ... (கஉ)

(க) திருவாய் - அ - க-டு.
(உ) திருப்பல்லாண்டு - கஉ.
(ரு) தி - மொ - ௬ - க0-௬.
(ச) கீதை - கஅ - ௬௬.

மூ.—இரும்பனன்றுண்டநீரும் போதரும்கொள்க, என்றன்
அரும்பிணிபாவமெல்லாமகன்றனவென்னைவிட்டுச்
சுரும்பமர்சோலைசூழ்ந்தவரங்கமாகோயில்கொண்ட
கரும்பினைக்கண்டுகொண்டென்கண்ணிணைகளிக்குமாறே. (௧௩)

பதம்.—இரும்பு, அனன்று, உண்டநீரும், போதரும், கொள்க, (௫) என்றன், அரும், பிணிபாவமெல்லாம், என்னைவிட்டகன்றன, சுரும்புஅமர், (௧௰) சோலைசூழ்ந்த, அரங்கம், மா, கோயில், கொண்ட, (௧௫) கரும்பினை, கண்டு கொண்டு, என்கண்ணிணை, களிக்குமாறே. (௨௰) (௧௩)

உரை.—இரும்பானது, (பழுக்கக்) காய்ந்து, குடித்தஜலமும், வெளியிலேவந்துவிடும், இத்தை உறுதியாக நினையுங்கோள்; (௫) (எத்தாலேயென்றால்) என்னால் செய்யப்பட்டதாய், அநுபவித்தே யறவேண்டும்படியான, பலவகைப்பட்ட பாபங்களெல்லாம், என்னைவிட்டுப்போயின; வண்டுகள் பொருந்திவர்த்திக்கிற, (௨௦) சோலைகளாலேசூழப்பட்ட, ஸ்ரீரங்கம்என்றுசொல்லப்படுகிற, ஶ்லாக்யமான, திருப்பதியைத், தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டவனாய், (௧௫) கரும்புபோலே ரஸாவஹனானவனை, (இடைவிடாமல்) ஸேவித்து, என்னுடைய இரண்டுகண்களும், களிக்கும்படி என்றான்! (௧௯) (௧௩)

வ்யா.—பதின்மூன்றாம்பாட்டு. (இரும்பு †அனன்றுண்ட நீரும் போதரும் † கொள்க) அக்நியாலே ஸந்தப்தமான அயஸ்ஸாலே பீதமான † ஜலமும் போதரும். ஏத்தாலேயென்னில், (என்றனரும்பிணி பாவமெல்லா மகன்றன வென்னைவிட்டு) இரும்புண்ட நீர்போதரச் சொல்ல வேணுமோ? நான் பண்ணின துஷ்கர்மங்களும் தத்பலமான துக்கங்களுமன்றோ என்னை விட்டுப்போயிற்று. † ஆத்மாவுக்கு நிரூபகதர்மமானஜ்ஞாநாநந்தங்களோபாதி இதுவும் † ஸஹஜமென்னும்படி போந்த விவையுமன்றோ என்னை விட்டது. எம்பெருமானை யகலுகையால்வந்த வ்யஸநமும் அகலுகைக்கு ஹேதுக்களும் போயிற்றென்னவுமாம்.

அரு.—பதின்மூன்றாம்பாட்டு.—(இரும்பு) அனன்று - காய்ந்து. அனலுகை - காய்கை. ஜலமும் போதரும் - தம்முடையபாபத்தைப் போக்கின அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலே இருபுண்ட ஜலமும் புறப்படுமென்று, கொள்க - உங்கள் மநஸ்ஸிலே கொள்ளுங்கோளென்றபடி. பாபம்போனபோதே இரும்புண்டஜலம் வரும் என்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாவுக்கித்யாதி.) (அரும்பிணி) என்கையாலே - ஸஹஜமென்னும்படி ஸ்வாபாவிகமாய்த் தோற்றுமென்றபடி.

அவை போயிற்றாகில் நீர் பின்புசெய்த தென்னென்னில், (சுரும்பமரித்யாதி) வண்டுகள் பொருந்தியிருந்துள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட அரங்கமாகிற பெரியகோயிலைத் தனக்குக் கோயிலாகக் கொண்ட. (கரும்பினைக்கண்டுகொண்டு) இதுகண்ணாலே தின்னுங் கரும்பு. (என்கண்ணிணைகளிக்குமாறே) † எவ்விஷயங்களைக் கண்டு களித்த கண்கள் எவ்விஷயங்களைக்கண்டு களிக்கிறது. ப்ரீதி தத்வம் களுக்கண்டறியாத கண்கள்கிடீர் இன்றுகளிக்கிறது. ... (கங)

மூ.—காவியைவென்றகண்ணார்கலவியேகருதி, நாளும்
பாவியேனாகவெண்ணியதனுள்ளே பழுத்தொழிந்தேன்
தூவிசேரன்னமன்னுஞ் சூழ்புனல்குடந்தையானைப்
பாவியேன்பாவியாதுபாவியேனாயினேனே. (கச)

பதம்.—காவியைவென்ற, கண்ணார், கலவியேகருதி, நாளும், பாவியேனாகஎண்ணி, (ரு) அதனுள்ளே, பழுத்தொழிந்தேன், தூவிசேர், அன்னம், மன்னும், (க0) சூழ்புனல், குடந்தையானை, பாவியேன், பாவியாது, பாவியேனாயினேன். (கரு) (கச)

உரை.—கருநெய்தல் மலரையுஜயித்த, கண்களை யுடையரானஸ்த்ரீகளுடைய, ஸம்ஶ்லேஷத்தையே, நினைத்துக்கொண்டு, அநாதிகாலமாக, மஹாபாபியாகும்படி மநோரதித்து, (ரு) அந்தப் பாபப் படுகுழியிலேயே, பரிபக்வமானேன். (அழகிய) சிறகையுடைத்தான, ஹம்ஸபக்ஷிகள், பிரியாதே வர்த்திக்குமதாய், (க0) சுற்றிலும் ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான, திருக்குடந்தைக்கு ஸ்வாமியானவனை, பாபத்தைப் பண்ணினநான், நினையாமல், பாபியாய் விட்டேன். (கரு) (கச)

வ்யா.—பதினாலாம்பாட்டு.—(காவியையித்யாதி) †கருங்குவளையை வென்ற கண்ணார் கலவியே கருதி. எப்போதும், (க) "அவர் தருங்கலவியே கருதி யோடினேன்" என்னும்படியே அவர்கள் கலவியே கருதி. (உ) "நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேன்" என்னும்படியே அதுக்கு எதிர்த்தட்டாக இத்தையே நினைத்து. (நாளும் பாவி

அரு.—என்கண் - விஷயங்களைக் கண்டகண்ணென்னுதல்; ஸந்தோஷம் வ்யுத்பத்திபண்ணாத கண்ணென்னுதல். ... ... (கங)

பதினாலாம்பாட்டு.—(காவியை) கருங்குவளை - கருநெய்தல். (நாளும்) என்று - கீழும் மேலும் கூட்டுவது.

(க) தி - மொ - க - க - க. (உ) பெரி-திரு-சா-ச-அ.

யேனுகவெண்ணை) அநாதிகாலம் ஒருஸுக்ருத லேசமும் பண்ணாத மஹா பாபியாக மநோரதித்து. (அதனுள்ளே பழுத்தொழிந்தேன்) சக்ரவர்த்தி வெண்கொற்றக்குடைநிழலிலே பழுத்தாற்போலவும், ஆழ்வார் (க) * உனதுபாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழிந்தாற்போலவும்.

(தூவிசேரன்னம்மன்னும்) சிறகையுடைய அன்னம் பிரியாதே வர்த்திக்கிற தேசம். †ஹம்ஸ†பரமஹம்ஸர் பிரியாதே வர்த்திக்கிற தேசம். (பாவியேன்) வகுத்த விஷயம் அஸங்கிஹிதமாயிழந்தேனே? (உ). "வாளாவிருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாள்களெல்லாம்" என்றும், (ங) "பழுதே பலபகலும் போயின வென்றஞ்சியழுதேன்" என்றும் சொல்லுமாபோலவும் இழந்தநாளைக்கு துக்கங்கொண்டாடுகிறார். (பாவியாது) நினையாது. (பாவியேனுயினேனே) பாவிகளெண்ணுக்குச் † சிறுவிரலானேன். †முன்பு பண்ணின பாபம் † இதுவானால் இதுக்குமேலும் பலிப்பது இங்ஙனேயிறே. †தீயதும் நல்லதும் கார்யகாரணபாவத்தாலேயிறேவருவது. ... ... (கச)

மூ.—முன்பொலாவிராவணன்றன் முதுமதிளிலங்கைவேவித்து
அன்பினலநுமன்வந்தாங்கடியிணைபணியநின்றார்க்கு
என்பெலாமுருகியுக்கிட்டென்னுடைநெஞ்சமென்னும்
அன்பினால்ஞானநீர்கொண்டாட்டுவனடியனேனே. (கரு)

பதம்.—முன், பொலா, இராவணன்றன், முதுமதிள், இலங்கை, (ரு) வேவித்து, அநுமன், அன்பினல்வந்து, ஆங்கு, இணை அடி, (கo) பணியநின்றார்க்கு, என்பெலாம், உருகி, உக்கிட்டு, என்னுடைநெஞ்சமென்னும், (கரு) அன்பினல், ஞானநீர்கொண்டு, அடியனேன், ஆட்டுவன். (கக) (கரு)

அரு.—ஹம்ஸம் (ச) * குடிச்சீர்மையிலன்னம்; - பெரியாழ்வார் போல்வார்; பரமஹம்ஸர்-நாதயாமுநர்போல்வார். சிறுவிரல்-முந்துற எண்ணப்படுமவன். நினையாவிட்டால் பாபபலமாகவேணுமோ, வேறொன்றாகாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முன்பு பண்ணினவித்யாதி). இதுவானால் - நினையாமை பலமானல். பாபியாகையாலே நினைக்கவில்லை - நினையாமையாலே பாபியானேனென்றபடி. இப்படி ஒன்றேகார்யமும் காரணமுமாகக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தீயதுமித்யாதி.) (கச)

(க) பெரியதிருவந்-டுஅ. (உ)
(ங) க-தி-கக. (ச) தி - வி - உக.

உரை,—முற்காலத்திலே, கொடியனான, ராவணனுடையதாய், வலியமதிளையுடைத்தான, லங்கையை, (௫) சுடுவித்த, சிறியதிருவடி, (பிராட்டியைக் கண்ட)ப்ரீதியாலேவந்து, அந்தருஸ்யமூகத்திலே,சேர்ந்திருக்கிற திருவடிகளை, (௧௦) ஸேவிக்கும்படி யெழுந்தருளியிருக்கிற சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு, எலும்பெல்லாம், உருகி, இற்றுப்போய், என்னுடைய, மநஸ்ஸென்றுசொல்லப்படுகிற, (௧௫) ப்ரேமத்தாலே, ஜ்ஞாநமாகிற தீர்த்தத்தைக்கொண்டு, தாஸபூதனான நான், திருமஞ்சநம் செய்வேன். (௧௬) (௧௫)

வ்யா.—அவ.—பதினஞ்சாம்பாட்டு. (முன்பொலா வித்யாதி) முன்புத்தை யிழவெல்லாந்தீர நீராட்டுகிறார்.

(முன்பொலாவித்யாதி) அதுவுமொருகாலமே! என்று வயிறுபிடிக்கிறார். ஸ்ரீராமாயணத்தில் பேசின பரப்பை யெல்லாம் ஒரு வார்த்தையாலே சொல்லுகிறார். ஏகத்ரவ்யத்தை பிந்நமாக்கினாற்போலே காயையும்தமப்பனையும் பிரித்தபையல். (முதுமதிள்) வலியமதிள். (இலங்கைவேவித்து) திருவடிவாயில் நெருப்பாலே சுடுவித்து. † நெருப்புங்காற்றுங்கூடினாற்போலேயிறே வாயுபுத்ரன் வாயில் நெருப்பு. (அன்பினொடநுமன்வந்து) காலாலன்றுபோலே. அநஶநம்தீக்ஷித்தும், கடல்கடந்தும், யுத்தம்பண்ணியும், இளைத்திருக்கச்செய்தேயும் பிராட்டியைத் திருவடிதொழுது, (௧) “த்ருஷ்டா ஸீதா-த்ருஷ்டாஸீதா” என்று பெரிய ப்ரீதியோடேயிறே வந்தது. (ஆங்கடியிணை பணியநின்றார்க்கு) பிராட்டி வ்ருத்தாந்தங்கேட்டு ஸ்தப்தராய் நின்றவர்க்கு.

(† என்பெலாமுருகியுக்கிட்டு) அங்கிலேயை நினைத்துச் சிதிலரானபடி. (என்னுடை நெஞ்சமென்னு மன்பினாலித்யாதி) என்னெஞ்சிலே யுண்டான அன்பன்று, நெஞ்சென்றுபேராய் பகவத்ப்ரேமமே வடிவாயிருக்கிற அன்பாலே ஜ்ஞாநமாகிற திருமஞ்சநத்தாலே நீராட்டுவன். அன்புடனே கூடின நீர். அந்நீருக்கு ஸம்ஸ்காரமிறே

அரு.—பதினஞ்சாம்பாட்டு.—(முன்பொலா) வாலிலே கொளுத்தினால் இலங்கைவேகவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நெருப்பும் காற்றும்) இத்யாதி.

(என்பு - எலும்பு.

---

(௧) ரா - ஸு-௫௯-௩.௧.

அன்பு. (அடியனேனே) † அங்குத்தைக்கு யோக்யராவது அடியாராநாற்போலேகாணும் ... ... (கடு)

மூ.—மாயமான்மாயச்செற்றுமருதிறநடந்து, வையம்
தாயமாபரவைபொங்கத்தடவரைதிரித்து, வானோர்க்
கீயுமாலெம்பிரானார்க்கென்னுடைச்சொற்களென்னும்
தூயமாமாலைகொண்டுசூட்டுவன்தொண்டனேனே. (கசு)

பதம்.—மாயம், மான், மாயச்செற்று, மருதுஇற, நடந்து, (ரு) வையம், தாய், அம்மாபரவை, பொங்க, தடவரை (௧0) திரித்து, வானோர்க்குஈயும், மால், எம்பிரானார்க்கு, தொண்டனேன், (கரு) என்னுடைச்சொற்களென்னும், தூய, மா, மாலைகொண்டுசூட்டுவன். (கிகூ)

உரை.—வஞ்சனையை யுடைத்தான, (மாரீசனென்கிற) மான், மாய்ந்துபோம்படிகொன்று, மருதமரங்கள் முறிந்துவிழும்படி, நடந்துபோய், (ரு) (மூன்று)லோகங்களையும், அளந்து, அந்த விசாலமான க்ஷீராப்தியானது, பொங்கும்படியாக, பெரியமந்தரபர்வதத்தை, (௧0) சுழலும்படிபண்ணி (அம்ருதத்தையெடுத்து,) தேவர்களுக்குக்கொடுத்தவனாய்,ஆஸ்ரித வ்யாமுக்தனாய்,எனக்கு உபகாரகனானவனுக்கு, தாஸ்பூதனான நான், (கரு) அடியேனுடைய சொல்லாகிற, பரிசுத்தமாய், ஸ்லாக்யமான, மாலையாலே அலங்கரிப்பேன். (ககூ)

வ்யா.—அவ.—பதினாறும்பாட்டு. (மாயமானித்யாதி) கீழிற்பாட்டிலே திருமஞ்சநம்பண்ணி இப்பாட்டிலே திருமாலைசாத்துகிறார்.

(மாயமான்) (௧) "பொலா விராவணன்" என்றதுக்கடியான ஜந்து விசேஷமிறே. (மாயச்செற்று) முன்புபோலே தொற்றம்பாக விடாதே † பிணத்தையும் மாய்த்து. (மருதிற நடந்து) (௨) * அடல்சேரிணைமருதிற்று வீழ நடைகற்றவனிறே. தளர்நடையிடுகிறபோதே (௩) * ஒன்றூர்தளர அடியிட்டபடி. (வையந்தாய்) முன்புத்தையது வளர்ந்தபின்பு பண்ணின வ்யாபாரம்; நடுவு தவழுகிற போதை வ்யாபாரம், இது பிறந்தவன்றே பண்ணின வ்யாபாரமிறே. பூமியை அநாயாஸேந அளந்துகொண்டு. (அம்மாபரவை பொங்க) அப் பெரியகடல் தயிர்த்தாழி பட்டது பட. (தடவரை திரித்து) கடலைக் கண்செறியிட்டாற்போலேயான மலையைப் பின்

அந.—சேஷசேஷி முறையிலே அடிமைசெய்கை. ()
பதினாறும்பாட்டு.—(மாயமான்) பிணமும் காணாதபடி நசிப்பித்து.(ககூ)

---

(௧) கடு.
(௨) தி-மொ-கக-ச-ச.
(௩) பெரி-திரு-க-அ-கக.

ளைகள் சிறு துரும்பைத் திரிக்குமாபோலே திரித்து. (வானோர்க்கீயு மால்) உடம்பு நோவக் கடல் கடைந்து கொடுத்தது ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கு. (யால்) பிச்சேறினவர்கள் எண்ணியன்றிறே செய்வது. (எம்பிரானார்க்கு) எனக்கு உபகாரகரானவர்க்கு. (என்னுடையித் யாதி) தேவஜாதிகள் சொல்போலன்றிக்கே ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமான சொற்களாகிற செவ்வியழியாத மாலையைக்கொண்டு. (சூட்டு வன்தொண்டனேனே) இத்தாலல்லது செல்லாதசபலன்; அநஸூயை பிராட்டிக்குச் சூட்டினாற்போலே. (௧௬)

மூ.—பேசினார்பிறவிநீத்தார்பேருளான்பெருமைபேசி
ஏசினாருய்ந்துபோனாரென்பதிவ்வுலகின்வண்ணம்
பேசினேனேசமாட்டேன்பேதையேன்பிறவிநீத்தற்கு
ஆசையோபெரிதுகொள்கவலைகடல்வண்ணர்பாலே. (௧௭)

பதம்.—பேர்உளான், பெருமை, பேசினார், பிறவிநீத்தார், பேசியேசினார், (௫) உய்ந்துபோனார், என்பது, இவ்வுலகின்வண்ணம், பேதையேன், பேசினேன், (௰) ஏசமாட்டேன், பிறவிநீத்தற்கு, அலைகடல், வண்ணர்பால், ஆசை, (௧௫) ஓ! பெரிது, கொள்க. (௧௭)

உரை.—திருப்பேர்நகரி லெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய, பெருமையை, வாய்விட்டுப் புகழ்ந்தவர்கள், ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்தார்கள்; அவன்பெருமையைப்பேசியேசின சிசுபாலாதிகள், (௫) உஜ்ஜீவித்துப் போனார்கள், என்றுசொல்லுவது, இவ்வுலகத்திற்கு ஸ்வபாவம்; அறிவுகேடனான நான், (அவன் குணங்களைப்) புகழ்ந்தேன்; (௧௦) ஏசுகைக்கு ஸமர்த்தனல்லேன்; இந்த ஸம்ஸாரத்தைவிட்டு நீங்குகைக்கு, அலையெறியாநின்றுள்ள கடல்போன்ற, திருநிறத்தையுடையவன் விஷயத்தில், (அடியேனுக்குண்டான) ஆதரம், (௧௫) மிகவும் அதிசயித்திராநின்றது; இதுஉண்மை(௧௭). (௧௭)

வ்யா.—பதினேழாம்பாட்டு. (பேசினாரித்யாதி) திருப்பேர்நகரான்பெருமை பேசினார் ஸம்ஸாரத்தைக்கடந்தார்கள். (பேருளான் பெருமைபேசி யேசினா ருய்ந்துபோனார்) இவன் பெருமையை யேசின சிசுபாலாதிகளும் உய்ந்துபோனார்கள். (என்பதிவ்வுலகின்வண்ணம்) என்பது சாஸ்த்ர மர்யாதை. † ஏசுவார்க்கும் அவன்குணங்களைச் சொல்லி யேசவேணுமே. †ஆளவந்தார், "நாட்டை யழியாமைக்காக, சிசுபாலனைக் கொற்றவன் வாசலுக்குள்ளே சுழற்றி யெறிந்தா

௸.—பதினேழாம்பாட்டு.—(பேசினார்) ஏசினார் உஜ்ஜீவிக்கக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏசுவாரித்யாதி.) அது உஜ்ஜீவ்யமென்னுமதுக்கு. ஸம்வாதமாக ஓரைதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆளவந்தாரித்யாதி.)

னத்தனை, ருசி முன்னாகப்பெறுவதிறேபேறுவது," என்று அருளிச்செய்தார்.

(†பேசினேன்) உண்ணப்புக்கு மயிர்ப்பட்டு அழுகிதாக உண்டேனென்னுமாபோலே. (ஏசமாட்டேன்) ஏசிப்பெறும் மோக்ஷம்வேண்டா. (பேதையேன்) அறிவுகேடன். (பிறவிநீத்தற்கு ஆசையோபெரிதுகொள்க) ஸம்ஸாரத்தைவிட ஆசை கரைபுரண்டிராநின்றது. ஆனால் குறையென்னென்ன (அலைகடல்வண்ணர்பாலே) †அது அவன்கையதாயிற்றே. நாம் செய்வதென், க்ரமப்ராப்தி பார்த்திருக்க வொண்ணாத வடிவு படைத்தவர். ... ... (கஎ)

மூ.—இளைப்பினையியக்கம்நீக்கியிருந்துமுன்னிமையைக்கூட்டி
அளப்பிலைம்புலனடக்கியன்பவர்கண்ணேவைத்துத்
துளக்கமில்சிந்தைசெய்துதோன்றலுஞ்சுடர்விட்டு, ஆங்கே
விளக்கினைவிதியில்காண்பார்மெய்ம்மையேகாண்கிற்பாரே. ()

பதம்.—இளைப்பினை, இயக்கம், நீக்கி, இருந்து, முன்இமையை, (௫) கூட்டி, அளப்பில், ஐம்புலன், அடக்கி, அவர்கண், (௧0) துளக்கமில், சிந்தை, செய்து, அன்புவைத்து, ஆங்கு, (௧௫) சுடர்விட்டுத் தோன்றலும், விளக்கினை, விதியில்காண்பார், மெய்ம்மை, காண்கிற்பாரே. (௨0)

உரை.—க்லேசங்களுடைய, ஸஞ்சாரத்தைத், தவிர்த்து, (ஓராஸநத்திலே) இருந்து, மேலிமையை, (௫) (கீழிமையோடே) சேர்த்து, அளவிறந்த, இந்த்ரியங்களை, நிரோதித்து (ப்ரத்யக்விஷயமாக்கி), (௧0) அந்த ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலே,விச்சேதமில்லாத, ஸ்ம்ருதிரூபமான பக்தியைப்பண்ணி, அவ்வவஸ்தையில், (௧௫) சுடர்விட்டுத் தோன்றுகிற ஜ்ஞாநத்தாலே, ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபனை ப்ரதிபாதிக்கப் படுமவனை, சாஸ்த்ரங்களில் விதித்தபடியே உபாஸித்துக் காணுமவர்கள், நிலைநின்ற தர்மமான அவனை, காணுவார்களா? (காணமாட்டார்களென்றபடி). (௨0) (கஅ)

வ்யா.—அவ.—பதினெட்டாம்பாட்டு. (இளைப்பினையித்யாதி) ஸ்வயத்நத்தால் காண்பார்க்குக் காணப்போகாதென்கிறது.

(இளைப்பினையியக்கம்நீக்கி) (க) "[illegible] அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேஶா:க்லேஶா:"

அரு.—பேசினேன் - நன்றாகப்பேசினே னென்று வ்யங்க்யம். ஆசைண்டானாலும் அவன்கை பார்த்திருக்கவேணும். (க௫)

பதினெட்டாம்பாட்டு.—(இளைப்பினை) அவித்யை - அஹமபிமாநமாதல்;

(க) பாதஞ்சலஸூ.

என்று சொல்லுகிற க்லேசங்களுடைய ஸஞ்சாரத்தைத்தவிர்த்து. (இருந்து) † காற்றைப்பிடித்து இருத்துமாபோலேயிறே. (௧) ““†-நாத்யுச்ச்ருதம்” இத்யாதியால் சொல்லுகிற படியே ஓராஸநத்தே யிருந்து. (முன்னிமையைக்கூட்டி) (௨) ““-ஸம்ப்ரேக்ஷ்யநாஸிகாக்ரம்ஸ்வம் திஸஶ்சாநவலோகயந்” என்னும்படியே, உள்ளே பார்க்கில் † அநுபூத விஷயங்கள் தோற்றும், புறம்பே பார்க்கில் விஷயங்கள் தானே யிருக்குமென்று நடுவேகிடக்கை. (அளப்பிலைம்புலனடக்கி) அளவிறந்த இந்த்ரியங்களை ப்ரத்யக்காக்கி. (அன்பவர்கண்ணேவைத்து துளக்கமில் சிந்தை செய்து) அவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதி ரூபமான பக்தியைப்பண்ணி. (சுடர்விட்டுத் தோன்றலும்) இப்படி சுடர்விட்டுத் தோன்றுகிற ஜ்ஞாநத்தாலே. (விளக்கினை) (௩) *வேதவிளக்கினை. வேதங்களாலே ஜ்யோதிரூபமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட விளக்கை. (விதியிற் காண்பார்) ஶாஸ்த்ரங்களில் விதித்தபடியே உபாஸித்து அவனைக் காண்பார். † (மெய்ம்மையே காண்கிற்பாரோ) என்று முளனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைக் காணவல்லரோ? காணமாட்டாரென்றபடி. அதவா, இப்படி யோக சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே உபாஸித்துக் காண்பார்க்குக் காணலாமென்றுமாம். ... (௧௭)

மூ.—பிண்டியார்மண்டையேந்திப்பிறர்மனைதிரிதந்துண்ணும்
முண்டியான்சாபந்தீர்த்தவொருவனூ ருலகமேத்தும்
கண்டியூரரங்கம்மெய்யம்கச்சிபேர்மல்லையென்று
மண்டினாருய்யலல்லால்மற்றையார்க்குய்யலாமே. (௧௮)

பதம்.—பிண்டிஆர், மண்டை, ஏந்தி, பிறர்மனை, திரிதந்துஉண்ணும், (௫) முண்டியான், சாபம்தீர்த்த, ஒருவன், ஊர், உலகமேத்தும் கண்டியூர், (௧௦) அரங்கம், மெய்யம், கச்சி, பேர், மல்லைஎன்று, (௧௫) மண்டினார், உய்யில்லல்லால், மற்றையார்க்கு, உய்யலாமே. (௨௧)

அ;ந.—மரணத்ராஸமாதல். மநஸ்ஸோடே யிருக்கவேண்டுகையாலே (காற்றைப்பிடித்தென்றது). நாத்யுச்ச்ருதம் - உயர்வும் தாழ்வுமின்றி ஸமமாக. அநுபூதமான விஷயத்தைக் கண்டால் பரமாத்ம த்யாநம் கூடாது, ஈடுபடுத்தும். (காண்கிற்பாரே) பிரிகிலையாதல்; தேற்றமாதல். அங்கப்ரபத்தியில்லாவிட்டால் காணமாட்டாரென்றபடி. ... ... (௧௭)

(௨) (௩) (௪) திருவாய்-௪-௭-௧௦

உரை.—(உளுத்த) பொடிகள் உதிருகிற, தலையோட்டைக், கையிலே யேந்திக்கொண்டு, அயலாருடைய வீடுகளிலே, திரிந்து (இரந்து) உண்கிற, (௫) மொட்டையாண்டியான ருத்ரனுடைய, சாபத்தைப் போக்கின, அத்விதீயனுடைய, திருப்பதிகளான, லோகத்தார் ஸ்துதிக்கிற திருக்கண்டியூரும், (௧௦) பெரியகோயிலும், திருமெய்யமும், திருவெஃகாவும், திருப்பேரும், திருக்கடல் மல்லையுமாகிய திருப்பதிகளில், (௧௫) நெஞ்சுமண்டினார், உஜ்ஜீவிப்பார்களே யல்லது, மற்றவர்களுக்கு, உஜ்ஜீவிக்கவிரகுண்டோ.? (௧௯) (௧௯)

வ்யா.—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. (பிண்டியார்மண்டையேந்தியித்யாதி) உளுத்து அளம் பற்றின சுவர்போலே பொடியுதிருகிற தலையோட்டைக் கையிலேயேந்தி. (பிறர்மனை திரிதந்துண்ணும்) (௧) "முடையடர்த்த சிரமேந்திமூவுலகும் பலிதிரிவோன்" என்கிறபடியே நெடுங்காலம் கையோட்டைக்கொண்டு திரிந்து இரந்துண்டான். (முண்டியான்) தாபஸ வேஷத்தையுடைய ருத்ரன். (சாபந்தீர்த்தவொருவன்) ப்ரஹ்மசாபத்தாலே மண்டையேந்தித் திரிந்தவன் சாபம் அவனை விட்டுப் போம்படி பண்ணின அத்விதீயன். (ஊரித்யாதி) அவனூரான உலகமேத்துந் திருக்கண்டியூர், கோயில், திருமெய்யம், திருக்கச்சி, திருப்பேர், திருக்கடல்மல்லையென்றும். (மண்டினா ருய்யலல்லால்) அவனுகந்தருளின இத்திருப்பதிகளிலே நெஞ்சு மண்டினவர்கள் உய்யலல்லது. (மற்றையார்க்குய்யலாமே) அல்லாதார்க்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகுண்டோ? ... ... (௧௯)

மூ.—வானவர்தங்கள்கோனும்மலர்மிசையயனும், நாளும்
தேமலர்தூவியேத்தும்சேவடிச்செங்கண்மாலை
மானவேல்கலியன்சொன்னவண்டமிழ்மாலைநாலைந்து
ஊனமதின்றிவல்லாரொளிவிசும்பாள்வர்தாமே. (௨௦)

திருக்குறுந்தாண்டகம் முற்றிற்று.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பதம்.—வானவர் தங்கள், கோனும், மலர்மிசை, அயனும், நாளும், (௫) தேமலர், தூவி, ஏத்தும், சேவடி, செங்கண், (௧௦) மாலை, மானம், வேல், கலியன், சொன்ன, (௧௫) வண், தமிழ்மாலை, நாலைந்து, ஊனமதின்றிவல்லார், ஒளிவிசும்பு தாமேஆள்வர். (௨௦)

உரை.—தேவர்களுக்கு, ஸ்வாமியான இந்த்ரனும், தாமரை மலரிலிருக்கிற, ப்ரஹ்மாவும், நாள்தோறும், (௫) பரிமளிதமான புஷ்பங்களைப், பணி

(௧) தி - மொ - ௬ - ௧ - ௧.

மாறி, ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பமேவனாய், சிவந்த திருவடிகளையுடையனாய், சிவந்த நேத்ரங்களையுடையனாய், (௪0) ஆஸ்ரித வ்யாமுக்த்தனானவனை, (குறித்து), பெருமையையுடைத்தான, வேலையுடைய, திருமங்கையாழ்வார், அருளிச்செய்த, (௪௫) பரமோதாரமான, தமிழ் மாலையான, இருபதிபாட்டுக்களையும், அநந்ய ப்ரயோஜநமாகக் கற்கவல்லவர்கள், தேஜிஷ்ட்டமான பரமபதத்தைத், தம்மதாகவே ஆளப்பெறுவர்கள். (௨0)

வ்யா.—இருபதாம்பாட்டு. நிகமம். (வானவரித்யாதி) இந்த்ரனும் ப்ரஹ்மாவும் எப்போதும் செவ்வியையுந் தேனையு முடைத்தான புஷ்பங்களைப் பணிமாறி யேத்தும் அழகிய திருவடித்தாமரைகளையுடைய புண்டரீகாக்ஷனை.

(மானவேலித்யாதி) † பெருந்தன்மையையுடையவேலையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த பரமோதாரமான தமிழ்மாலை, நாலைந்தா-இருபதையும், அநந்ய ப்ரயோஜநராய்க் கற்கவல்லவர்கள்(௧) *தெளிவிசும்பான பரமபதத்தை ஆளப்பெறுவர்கள். ... (௨0)

திருக்குறுந்தாண்டக வ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு.—இருபதாம்பாட்டு.—(வானவர்) மானவேல் - பெரியஸ்வபாவத்தையுடையவேல். ... ... (௨0)

அரும்பதம் முற்றிற்று.

(*) தி - வாய் - ௬ - ௭ - ௯.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்.

இந்த க்ரந்தம்

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த

வ்யாக்யாநத்துடனும்,

அப்பர் அரும்பதத்துடனும்,

மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யாரலெழுதப்பட்ட

உரையுடனும்,

தர்க்க தீர்த்தரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில் - மாடபூசி-ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸி. முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்,

நாநாதேசாநீத அநேக ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்,

பாஷ்யகார திருவவதாராதி ரு௦௦கூ-வது ஸம்வத்ஸரமான

விஸ்வாவஸு ஸம்வத்ஸரத்தில்,

சென்னப்பட்டணம்:

ப்ரெஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிடப்பட்டது.

1905.

விஜயதேதராம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்.)

திருநெடுந்தாண்டகம்.

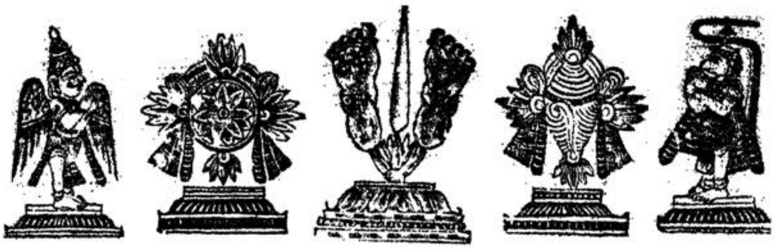
இந்தக்ரந்தம் நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தில் இரண்டாவது ஆயிரமான திருமொழியில்சேர்ந்த ப்ரபந்தம். இதையருளிச்செய்தவர் மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார். இவருடைய ப்ரபாவம் இச்சபையில் அச்சிட்ட திருவெழுகூற்றிருக்கையின் பீடிகையிலும், இதற்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளின பெரியவாச்சான்பிள்ளை ப்ரபாவம் இச்சபையிலச்சிட்ட தனிஸ்லோக பீடிகையிலும் விசதமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிக்கு
சிங்கப்பெருமாள்கோவில்
மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யர்

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம்,	ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	,, ,,	0	5	0
ராமசரமஸ்லோகம்	,, ,,	0	3	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி		0	5	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்		1	2	0
முதல் திருவந்தாதி	,, அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	12	0
மூன்றாம் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,, ,, ,,	0	14	[illegible]
திருவிருத்தம்	,, அரும்பதப்ரதிபத தாத்பர்யஸஹிதம்	3	12	[illegible]
திருவாசிரியம்	,, ,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி	,, ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை	,, ,,	0	6	0
சிறிய திருமடல்	,, ,,	0	9	0
பெரிய திருமடல்	,, ,,	0	10	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,, ,,	0	5	0
திருநெடுந்தாண்டகம்	,, ,,	2	0	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்		0	15	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்		0	14	0
ஷண்மததர்சிநி		0	3	0

இப்படிக்கு,
கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய,
கார்யதர்சி- தனாதிகாரி.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருநெடுந்தாண்டகம்.

மூ.—மின்னுருவாய்முன்னுருவில்வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய்முளைத்தெழுந்ததிங்கள்தானாய்
பின்னுருவாய்முன்னுருவில்பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியாயிறப்பதற்கேயெண்ணாது, எண்ணும்
பொன்னுருவாய்மணியுருவில்பூதமைந்தாய்
புனலுருவாயனலுருவில்திகழுஞ்சோதி
தன்னுருவாயென்னுருவில்நின்றவெந்தை
தளிர்புரையுந்திருவடியென்தலைமேலவே (க)

பதம்.—முன் உருவில், மின்னுருவாய், வேதம் நான்காய், விளக்கொளியாய், முளைத்து, (௫) எழுந்த, திங்கள்தானாய், பின்னுருவாய், முன்னுருவில், பிணிமூப்புஇல்லா, (௰) பிறப்பிலியாய், இறப்பதற்கே யெண்ணாது, எண்ணும், பொன்னுருவாய், மணியுருவில், (௧௫) பூதமைந்தாய், புனலுருவாய், அனலுருவில்திகழும், சோதிதன்னுருவாய், என் உருவில்நின்ற. (௨௰) எந்தை. தளிர் புரையும், திருவடி, என்தலைமேலவே. (௨௪)

உரை.—முன்னேயுள்ள (கண்ணாற் காணத்தக்க ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத) பதார்த்தங்களில், மின்னினுடைய ஸ்வபாவத்தை (அஸ்த்தைர்யத்தை) ப்ரகாசிப்பித்தவனாய், நான்கு வேதங்களை (உஜ்ஜீவநார்த்தமாகத்) தந்தருளுமவனாய், விளக்கொளி இருளை நீக்குமாபோலே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி தன்ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிப்பவனாய், (மலையில்) தோன்றி, (௫) (ஆகாசத்திலே) கிளம்பின, சந்த்ரனைப்போலே ஆஹ்லாத கரமான ஜ்ஞாநத்தை (எனக்குக்) கொடுத்தவனாய், (ஸ்ரவணமநந நிதித்யாஸந ஸாக்ஷாத்கார ப்ரதனாய்) பின்னான (இருபத்தைந்தாவது) தத்வமும், முன்னே தோன்றுகிற ப்ராக்ருதங்களினுடைய துக்கமும், வ்யாதியும் கிழத்தனமு மில்லாதவனும், (௰) ஜந்மமில்லாதவனுமான ஆத்மாவுக்கு நிர்வாஹகனாய், மரணத்தை (கைவல்யத்தை) ஆஸ்ரிதர்க்குக் கொடுக்க எண்ணாதவனாய், எப்போதும் மநநம் பண்ணுகைக்கு யோக்யமான, பொன்னினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாய், ஜலம்போலே ஸர்வஸுலபனாய், அக்நிபோலே ஒருவர்க்கும் கிட்டவொண்ணாத வடிவையுடையவனாய், ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபனாய், என்சரீரத்திலே நின்றவனாய், (௨௰) எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரனுடைய, தளிரையொத்த, திருவடிகள், என்தலையிலே யிராநின்றனவே (என்று ஈடுபடுகிறார்.) (௨௪) (௧)

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை :— † ஆழ்வார் திருமங்கை யாழ்வாராகிறார், (க) "வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி வேற்கணார் கலவியே கருதி" என்று - ஸர்வேஸ்வரன் விபூதியுடைய இவர் தாடைக்கீழ்க் கிடக்கிறதோவென்று சங்கிக்கவேண்டும்படி அதிசயிதாஹங்காரராய், அதுக்கடியான தேஹாத்மாபிமாநத்தை யுடையராய்,

அரும்பதவிளக்கம்.—மின்னுருப்ரவேசே: வக்த்ரு வைலக்ஷண்ய மருளிச்செய்வாராக ஆழ்வாருடைய பூர்வாவஸ்த்தையை யருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதி). ஆழ்வாராகிறார்-ஆழ்வார்களில் திருமங்கை யாழ்வாராகிறார் இப்படிப்பட்டவரென்றபடி.

(க) தி - மொ - ௧ - ௧ - ௪.

அத்தாலே (க) "சாந்தேந்து மென்முலையார் தடந்தோள் புணரின்ப வெள்ளத்தாழ்ந்தேன்" என்கிறபடியே ஆத்ம விஷயமாதல், ஈஶ்வர விஷயமாதல், ஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி விஷயப்ரவணராய்ப் போந்தாரொருவர். ஸர்வேஶ்வரன் இப்படி இவர்க்குண்டானவிஷயாதிப்ரஸக்தியைக்கண்டு இவரை இதில் நின்றும் மீட்கும் விரகு தேடிப்பார்த்து விஷயப்ரவணரான இவரை சாஸ்த்ரத்தைக்காட்டி மீட்க வொண்ணாது, நம்மழகைக் காட்டி மீட்கவேணுமென்று பார்த்து, இவர்க்கு விஷயங்களிலுண்டான ரஸிகத்வத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு தன்னழகைக் காட்டிக் கொடுக்கக்கண்டு, (உ) "வேம்பின் புழு வேம்பன்றியுண்ணாது, அடியேன்நான் பின்னுமுன்சேவடியன்றி நயவேன்" என்று - தமக்கு ஈஶ்வரவிஷயத்திலுண்டான போக்யதை தத்விஷய வைலக்ஷண்ய ப்ரயுக்தமன்றியே † ஸத்தாப்ரயுக்தமோ என்னும்படி இவ்விஷயத்திலே யவகாஹித்தார்.

† இவர், தன்பக்கலில் அழுங்கால்படக்கண்ட ஈஶ்வரன், "இவர்க்கு நம்பக்கலுண்டான ப்ரேமம் இதர†விஷயஸாமாந்யத்திற்போலன்றியே ஸம்பந்தஜ்ஞாநபூர்வகமாகவேணும்" என்று கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக்கொடுப்பாரைப்போலே ஸர்வார்த்த ப்ரகாசகமான திருமந்த்ரத்தையும், ஸௌசீல்யாதி குணதிக்யத்தையும் திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கெல்லைநிலமான திருப்பதிகளையுங் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு, (ங) * வாடினேன் வாடி தொடங்கி, (ச) * ஒருநற் சுற்றமளவும் உகந்தருளின விடமே ஆஶ்ரயணீயமும் ஸாதநமும் போக்யமுமென்று அநுபவித்தார்.

இப்படியே இவர் திருப்பதிகளிலே மண்டியநுபவிக்கிறபடியைக்கண்டு, "இவ்வநுபவம் அவிச்சிந்நமாம்படி ஒருதேச விசேஷத்தே கொடுபோகவேணும், அதுக்காக ஸம்ஸாரத்தினுடைய தண்மையை அறிவிப்போம்" என்று பார்த்து அத்தை அறிவிப்பிக்க,

தம்முடைய ஸத்தாப்ரயுக்தம். இதுசாமப்ரபந்த மாகையாலே வந்த வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக, இதுக்கு முன்புள்ள ஐந்து ப்ரபந்தத்துக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர் தன்பக்கலித்யாதி). (விஷய ஸாமாந்யத்திலென்றது) - ரூபாபாஸங்களில் ஆசைபோலே அநித்யமன்றியே என்றபடி.

(க) தி - மொ - சு - ங - ச.　　(ங) தி - மொ - க - க.
(உ) தி - சே - க - அ - எ.　　(ச) தி - மொ - ௧௦ - க.

பித பிதராய் (௧) * மாற்றமுளவிலே, (௨) "இருபாடெரிகொள்ளியி னுள்ளெறும்பேபோல்" என்றும், (௩) "ஆற்றங்கரைவாழ் மரம் போல்" என்றும், (௪) "பாம்போ டொரு கூரையிலே பயின்றாற் போல்" என்றும் - இப்படி தம்முடைய பயத்துக்கு அநேகத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார். இப்படி இவர் கூப்பிடச் செய்தேயும், ப்ரஜை கூப்பிடா நிற்கச்செய்தேயும் ஆமமற்றுப் பசிக்குந் தனையும் சோறிடாத தாயைப்போலே, தன்னை அநுபவிக்கைக் கீடான விடாய் பிறக்கைக்கீடாக ஈஶ்வரன் முகங்காட்டாதொழிய, ஒருக்ஷணமும் தரிக்கமாட்டாத படியாலே, பெருவிடாய்ப் பட்டார், நீரிலே விழுந்து நீரைக்குடிப்பது, நீரையேறிட்டுக் கொள்ளுவதாமாபோலே, இவரும் அவனை வாயாலே பேசியும், தலையாலே வணங்கியும், நெஞ்சாலே நினைத்தும் தரிப்போமென்று பார்த்து அதிலே உபக்ரமித்தார் - திருக்குறுந் தாண்டகத்திலே. பெருவிடாய்க்குக் குடித்ததண்ணீர் ஆராதே விடாயைப்பிறப்பிக்குமாபோலே அநுபவமுடைய அபிநிவேசத்துக்கு † உத்தம்பகமாய்த், திருவெழுகூற்றிருக்கையிலே "நின்னடியிணை பணிவன் வருமிடரகல மாற்றோ வினையே" என்று ஆர்த்தராய்ச் சரணம் புக்கார்.

அநந்தரம் அபேக்ஷிதம் பெறாமையாலே கண்ணுஞ் சுழலையிட்டுப், பெருமாள் முந்துறக் கடலைச் சரணம் புக்கு அவன் முகங்காட்டாவிட்டவாறே, (௫) "चापमानय सौमित्रे-சாபமாநயஸௌமித்ரே" என்று கொண்டு 'தாராய்தக்கானை' என்னுமாபோலே வழியல்லாவழியே மடலூர்ந்து இரண்டு தலையையு மழித்தாகிலும் முகங்காட்டுவித்துக் கொள்ளுவோமென்று மடலெடுக்கையிலே உபக்ரமித்தார். அதில் சிறிய திருமடலிலே - அவ † னைஶ்வர்யத்தையும், (௬) "தேவுந் தன்னையும்" என்று தானான தன்மையாக வடிமாகித்திருக்கும் அவதாரங்களிலு முண்டான † நீர்மையையு மழிக்கிறே னென்றார்.

---

† உத்தம்பகம் - கிளப்புகை.

ஐஶ்வர்யம் - பரத்வம், நீர்மை - க்ருஷ்ணாவதாரநீர்மை.

---

(௧) தி-மொ-௧௦-௮.
(௨) தி-மொ-௪௧-௮-௪.
(௩) தி-மொ-௧௧-௮-௧.
(௪) தி-மொ-௧௧-௮-௩.
(௫) ரா-யு-௨௧-௨௨.
(௬) திருவாய்-௨-௭-௪.

அதுக்கு முகங்காட்டிற்றிலன், அதுதான் பரத்வைசய்யனும் படி நீர்மைக் கெல்லை நிலமான கோயில்களுண்டிறே யென்றிருந்தானென்றுகொண்டு அவனுக்கும் தமக்கும் வைப்பான கோயில்களில் நின்றநீர்மையையும் அழிக்கிறே னென்றார் - பெரிய திருமடலிலே. இனிமுகங்காட்டா தொழியில் ஜகத்து அநீஶ்வரமாமென்று பார்த்து, ப்ரஹ்லாதாதிகளுக்கு முகங்காட்டுமாபோலே இவருக்கு முகங்காட்டித், தானும் இவரும் * † ஜகத்திலுண்டாம்படி பண்ணினன்.

†சுகாதிகளும், முதலாழ்வார்களும், பரத்வத்திலே யூன்றியிருப்பர்கள்; ஸநகாதிகளும் திருமழிசைப்பிரானும் அந்தராத்மதையிலே ஊன்றியிருப்பர்கள்; வால்மீகாதிகளும், குலசேகரப் பெருமாளும், ராமாவதாரத்திலே யூன்றி யிருப்பர்கள்; பராசரபாராசர்யாதிகளும், நம்மாழ்வாரும், பெரியாழ்வாரும், ஆண்டாளும், க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே யூன்றியிருப்பர்கள்; நாரதாதிகளும், ஸ்ரீதொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும், திருப்பாணாழ்வாரும், †கோயிலிலே யூன்றியிருப்பர்கள்; ஸ்ரீசௌநகபகவானும், இவரும் அர்ச்சாவதாரத்திலே, யூன்றி யிருப்பர்கள்.

†அல்லாத ஆழ்வார்களைப்போலேயும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைப்போலேயுமன்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷாஸஹமான ஸௌகுமார்யத்தையுடையரா யிருப்பர். 'அதாவது - விஶ்லேஷித்தபோது, (க) "நும்மடியா ரெல்லாரோடு மொக்கவெண்ணி யிருந்தீரடியேனை" என்று,†மலையாளர் ஊட்டுப்போலே அநுபவிக்கவும் வல்லர்களாய்,

---

ஜகத்திலுண்டாம்படி பண்ணுகை. திருநெடுந்தாண்டகத்திலே.

தாம்பற்றின விஷயத்துக்கும் மற்றுமுள்ளார்பற்றின விஷயத்துக்கும் வாசிகாட்டாநின்றுகொண்டு ப்ரதிபாத்யவைலக்ஷண்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சுகாதிகளு மித்யாதி). கோயிலும் அர்ச்சாவதாரமா யிருக்க அத்தையும் பரத்வாதிகளோடே கூட்டினது, ஸ்வயம் வ்யக்தமாகையாலும், எல்லாவற்றுக்கும் வேர்ப்பற்றாகையாலும், அவற்றோடே கூட்டிற்று.

கீழேவக்த்ருவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறவிடத்தில்-ஸ்வயத்நலப்த்தஜ்ஞாநாதிகரான ருஷிகளில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று; இங்கே - ஆழ்வார்களைப்பற்ற இவர்க்குண்டான ஸௌகுமார்யாதிசயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதவாழ்வார்களையித்யாதி).

(மலையாளரூட்டு) உண்டாலும் ஒருகாலே பத்தெட்டு நாளைக்கு உண்ணவுமாய், பட்டினி யிருந்தாலும் பத்தெட்டுநாள் இருக்கவும்வல்லராகை.

(க) து - மொ - ௪ - ௩ - ௩.　　* (பா) ஜகத்தும்.

காக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற தித்தனையொழிய ஆத்மபரமேயாகக் கடவது. ஆனல் † த்யாஜ்யோபாதேயங்களைச் சொல்லவமையாதோ, ஆத்மஸ்வரூபஞ் சொல்லுகிற தென்னென்னில்; த்யாஜ்யோபாதேயங்களுக்கு † நிர்ணயகப்ரமாணம் ஸ்வரூபமாகையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமான த்யாஜ்யமின்னது, ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாதேய மின்னதென்று அறியும்போது, ஸ்வரூபத்தை யறியவேணுமிறே; † ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாதபோது சரீரமாத்ரம் ஆத்மாவாய் புத்ரபஶ்வந்நாதிமாத்ர முத்தேஶ்யமாதல், சரீரவ்யதிரிக்தம் ஆத்மாவானபோது புத்ரபஶ்வந்நாதிகள் த்யாஜ்யமாய் ஸ்வர்க்கம் உத்தேஶ்யமாதல் செய்யுமிறே. † சாஸ்த்ராபேக்ஷை சேதநனுக்கே யாகையாலே சேதநபரமாகக்கடவது, ஈஶ்வரன் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாகையாலும் அசித்தத்வம் ஜடமாகையாலும் § (ஸ்வார்த்தம்) சாஸ்த்ராபேக்ஷையில்லை; இனி சாஸ்தரவஶ்யனுமாய் ஜ்ஞாதாவுமான சேதநனைப் பற்றி சாஸ்த்ரம் உதிக்கக்கடவது. † இவ்விடத்தில் ஸ்வார்த்தப்ரகாசகத்வத்தைப்பற்ற (வேதம்) என்கிறது. (க) † "மறையாய நால் வேதம்" என்கிறபடியே தன்னை அதிலங்கித்தார்க்கு ஸ்வார்த்த திரோதாயகமாயும் தன்பக்கலிலே † புபுத்ஸுக்களுக்கு ஸ்வார்த்த ப்ரகாசகமாயுமிருக்கும். (உ) "பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக் கரியவித்தகன்" என்கிற ப்ரமேயஸ்வபாவம் ப்ரமாணத்துக்கு முண்டாயிருக்குமென்கை. இங்கு (வேதம் நான்கு) என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யம், (ங) "వేదైశ్చసర్వైరహమేవవేద్యః-வேதைஶ்சஸர்

(த்யாஜ்யோபாதேயம்)-அசித்தும், ஈஶ்வரனும். (நிர்ணயகப்ரமாணம்) நிஶ்சயத்துக்குஹேதுவான விஷயம்; இதுக்கு அநுகுணமாகவே நிஶ்சயிக்கவேணுமென்றபடி. அப்படியானல் ஸ்வரூபமமையாதோ, யாதாத்ம்யஜ்ஞாநம் வேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபயாதாத்ம்யேத்யாதி). ஜ்ஞாத்ருத்வாயத்தமான கர்த்ருத்வத்தாலே இஹலோகத்தில் போகமாதல்; இது அல்பமாகையாலே ஸ்வர்க்கலோகத்தில் போகமாதல் அபேக்ஷிக்கு மென்றபடி. வேதம் ப்ரதிபாதிக்கிற மாத்ரமன்றியே வேதத்தை யுண்டாக்கிற்றும் இவனுக்காக வென்கிறார் சாஸ்த்ராபேக்ஷையித்யாதி). ஶ்ருதி, மறை, என்னுமல் "வேதம்" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலித்யாதி). ப்ரகாசியாதவாகார முண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (மறையாய வித்யாதி). 'బోద్ధుమిచ్ఛుః బుభుత్సుః - போத்தும் இச்சுஃ புபுத்ஸுஃ" அறியவேணு மென்கிற இச்சையை யுடையவனென்றபடி.

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம். (க) தி - வாய் - ரு - க - ௧௦.
(உ) தி - வாய் - க ரு - ௬. (ங) கீதை - ௧௫ - ௧௫.

வைராஹமேவவேத்ய:" என்று ப்ரதிபாத்யப்ரதிபாதக பாவஸம்பந்த நிபந்தநமன்று, (க) "మానం ప్రదీపమివ కారుణికో దదాతి-மாநம்ப்ரதீபமிவ காருணிகோ ததாதி" என்கிறபடியே ப்ரதாத்ருப்ரதேயபாவஸம்பந்த நிபந்தநம்.

அநந்தரம், இந்த சாஸ்த்ரஜந்யமான ஜ்ஞாநத்தையும் எனக்கு உண்டாக்கினனென்கிறார் (விளக்கொளியாய்) விளக்கொளியின் ஸ்வபாவத்தையுடைத்தாகையாலே, விளக்கொளியென்று-சாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகிறது. அதாகிறது - தீபமாகிறது அந்தகாரத்தைப்போக்கிப் பதார்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பிக்குமாபோலே அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கக் கடவதாயிருக்கை. (உ) "అన్ధం తమ ఇవాజ్ఞానం దీపవచ్చేన్ద్రియోద్భవమ్-அந்தம்தம இவாஜ்ஞாநம் தீபவச்சேந்த்ரியோத்பவம்" என்று ச்ராவணஜ்ஞாநத்தை தீபமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. (க) "హార్దం తమస్సదసతీ చ వివేక్తుమీశో మానం ప్రదీపమివ కారుణికో దదాతి - ஹார்த்தம்தமஸ்ஸதஸதீசவிவேக்துமீசோமாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி" என்னக்கடவதிறே. இத்தால் - (ங) "శ్రోతవ్యః-ச்ரோதவ்ய:" என்று சொல்லுகிற ச்ரவணத்தைச் சொல்லிற்று. (முளைத்தெழுந்த திங்கள்தானாய்) என்று - (ங) "మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః, ద్రష్టవ్యః-மந்தவ்ய: நிதித்யாஸிதவ்ய:, த்ரஷ்டவ்ய:" என்கிற மநநநிதித்யாஸந தர்சநங்களைச்சொல்லுகிறது.

(முளைத்து) பர்வதாக்ரத்திலே தோன்றின சந்த்ரனைப்போலே, தீபத்ருஷ்டாந்தத்தால் சொன்ன ச்ராவணஜ்ஞாநத்திற் காட்டில் ப்ரகாசரூபமான மநநதசையைச் சொன்னபடி. (எழுந்து) பர்வதாக்ரத்தைவிட்டு ஆகாசத்தேயெழுந்த சந்த்ரனைப்போலே மநநாவஸ்த்தையிற்காட்டில் அதிப்ரகாசமான அநவரத பாவநையைச் சொன்னபடி. (திங்கள்தானாய்) ஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்;-தானான திங்களென்று-†ஆகந்துகமான களங்கமின்றியே

(விளக்கொளியாய், திங்கள்தானாய்) என்கிறவித்தால்-ச்ரவணமநநங்களாலே பரமாத்மாவைக்காணுமாபோலே இவற்றாலே இங்கு ஜீவாத்மாவைக் காணும்படி சொல்லுகிறது. சந்த்ரனுடைய களங்கம் பூமியினுடைய சாயை ப்ரதிபலிக்கையாலே(ஆகந்துசமான களங்கமென்கிறது).சந்த்ரப்ரபாஸ்த்தாநத்திலே ஆத்மாவுக்குப்ரபாரூபமான தர்மபூதஜ்ஞாநம், இப்போது ச்ரவண

(க) ர-ஸ்த-உ-க. (உ) (ங) ப்ரு-உ-ச-சகூ.

யிருக்கின்ற சந்த்ரனைச்சொல்லுகையாலே ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்க்கம் நேராக அற்று, †நிஷ்க்ருஷ்டமான ஆத்மவஸ்துவைச் சொன்னபடி. நிஷ்க்ருஷ்ட ஸ்வரூபத்தைக் கண்டாலிறே†ஸாக்ஷாத்காரம் ஸித்தித்ததாவது.

சந்த்ரத்ருஷ்டாந்தத்தாலே - ஆத்மாவினுடைய ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமும், (க) "చద-అహ్లాదనే-சதி-ஆஹ்லாதநே" என்கிறபடியே-ஆஹ்லாதரூபத்வம் தோற்றுகைக்காகவும், பகவத்ப்ரஸாதலப்தமாகையாலே அநாயாஸஸித்தியால்வந்த அம்லாநதை தோற்றுகைக்காகவும் சந்த்ரனை த்ருஷ்டாந்திக்கிறார். (உ)†"యథా సూర్యస్తథా జ్ఞాన౦-யதாஸூர்யஸ்ததாஜ்ஞாநம்" என்று - ஸூர்யனை த்ருஷ்டாந்தித்தது ஸாதகனுக்கு ஸ்வயத்நத்தால்வந்த க்லிஷ்டதை தோற்றுகைக்காக.

(பின்னுருவாய்)பின்னை தத்வமாய்.(௩) †"పఞ్చవింశోయం పురుషః, పఞ్చవింశ ఆత్మా భవతి- பஞ்சவிம்சோயம்புருஷ:, பஞ்சவிம்ஶ ஆத்மா பவதி" என்கிறபடியே இருபத்தஞ்சாம் தத்வமான ஆத்மா ஸாக்ஷாத்க்ருதனாகையாலே சதுர்விம்சதிதத்வாத்மிகையான ப்ரக்ருதிக்கவ்வருகாய்ப்பிரிந்துதோற்றுகிறபடி. (௪) "దేహేన్ద్రియమనఃప్రాణ ధీభ్యోఽన్యోఽనన్యసాధనః। నిత్యో వ్యాపీ ప్రతిక్షేత్ర మాత్మా భిన్నః స్వతస్సుఖీ - தேஹேந்த்ரியமந: ப்ராண தீப்யோந்யோநந்யஸாதந:। நித்யோவ்யாபீப்ரதிக்ஷேத்ர மாத்மாபிந்நஸ்ஸ்வதஸ்ஸுகீ" என்னக்கடவதிறே.

மநநாதிகளைச்சொல்லுகிறது. (விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள்தானாய்) ஶ்ரவணமநநநிதித்யாஸநஸாக்ஷாத்காரவிசிட்டாத்மாவாய். இது விதேயமன்று (பின்னுருவாய்) என்று மேலே விதேயமாகையாலே. ஸாக்ஷாத்கார விசிஷ்ட ஆத்மா என்று-ஸாக்ஷாத்காரத்தைத் தந்தவனென்றபடி. ஶ்ரவண விசிஷ்டாத்மா என்று கண்டுகொள்வது. நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபத்தைக் காண வேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்க்ருஷ்டஸ்வரூபேத்யாதி.) ஸாக்ஷாத்காரம் - பரமாத்மஸாக்ஷாத்காரம்.

ஸூர்யனை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறதென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (யதாஸூர்ய இத்யாதி).

ஆத்மாவை (பின்னுருவாய்) என்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (பஞ்சவிம்சோயமித்யாதி).

(க) ப்வாதி. (௩)

(உ) (௪) வி - பு.

அநந்தரம் இப்படிப்பட்டவாத்மவஸ்து வ்யாப்யகதமான தோஷங்களால் ஸ்பர்சிக்கப்படானென்கிறார் (முன்னுருவில் பிணிமூப்பில்லாப் பிறப்பிலியாய்) முன்னுருவாகிறது - கீழே முன்னுருவென்று கொண்டுசொன்ன ப்ரத்யக்ஷபரித்ருஷ்டமான ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களை. அதிலுண்டான பிணிமூப்புப்பிறவிகளோடு ஸ்பர்சமில்லாத ஆத்மவஸ்து. பிணி - துக்கம். இத்தால்-அஜ்ஞாநாதிகளை உபலக்ஷிக்கிறது. மூப்புப்பிறப்பென்கையாலே - ஷட்பாவவிகாரங்களை உபலக்ஷிக்கிறது. (க) † "నిర్వాణమయ ఏవాయ మాత్మా జ్ఞానమయోఽమలః-நிர்வாணமய ஏவாயமாத்மா ஜ்ஞாநமயோமலః" என்று ஆத்மஸ்வரூபத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, (க) "దుఃఖాజ్ఞానమలాధర్మాః ప్రకృతేస్తే నచాత్మనః-துःகாஜ்ஞாநமலாதர்மாः ப்ரக்ருதேஸ்தே நசாத்மநः" என்று துःகாதிகள் ப்ரக்ருதி தர்மமாய் ஆத்மாவோடு ஸம்பந்தமில்லை யென்னக் கடவதிறே. †ஸ்வதஸ்ஸுகியாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு துःகாஜ்ஞாநங்கள் கூடாதவோபாதி ஜடமானப்ரக்ருதிக்கும் துःகாஜ்ஞாநங்கள் கூடாதேயாகிலும், ஊமத்தங்காயினுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ப்ரமம் வருகிறாப்போலே ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஆத்மாவுக்கு துःகாதிகள் வருகையாலே துःகாதிகள் ப்ரக்ருதி தர்மமேயாகக் கடவது.

(இறப்பதற்கே யெண்ணாது) இறக்கையாகிறது - மரிக்கை. மரணத்தையெண்ணாதே. கீழ் - ஷட்பாவவிகாரங்களில் தேஹாநுபந்தியான மரணத்தைச்சொல்லிற்று; இங்கு-ஸ்வரூபாநுபந்தியான மரணத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - கைவல்யம். ஸ்வதஸ்ஸுகியான ஆத்மாவினுடைய அநுபவஸ்வரூபமாய்த் தனியே ஒரு புருஷார்த்தமாய் புநராவ்ருத்தியில்லாத கைவல்யத்தை மரணமென்னக்கடவதோ வென்னில்; மரணமாகிறது - ஆத்மவியோகமாக லோகத்திலே ப்ரத்யக்ஷியா நின்றதிறே; இதுவும் அப்படியே ஸாக்ஷாத் ஆத்மபூதனான பரமாத்ம வியோகத்தாலே மரணமாகக் கடவது. ப்ரத்யக்ஷமாக ம்ருதமான சரீரம் நஷ்டமாகிறாப்போலே இது

† முந்துற ஆத்மஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, பின்பு ப்ரக்ருதிதர்மம் அதுக்கில்லை என்ற விடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிர்வாணமயேத்யாதி).

† ஜடமானப்ரக்ருதிக்கு துःகாதிகள் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வதஸ்ஸுகீத்யாதி.)

(க) வி-பு-சு-எ-உஉ.

நசியாமையாலே இத்தை மரணமென்னலாமோ வென்னில்; ஸ்வரூபாநுரூபமான போகமில்லாமையாலே†பரஹ்ருதயத்தாலே மரணமாகக்கடவது. (௧) "[illegible]-ம்ருதோ தரித்ர: புருஷ:" என்று போக்தாவானவன் தரித்ரனை ம்ருதனென்னுமாபோலே இந்தக்கைவல்யம் * அநாதனுக்கு மரணமாய்த்தோற்றுகையாலே மரணமென்கிறது. (எண்ணாது) இத்தைத்தருகைக்கு எண்ணாதே போந்தான். (௨) † "[illegible] - ஜராமரணமோக்ஷாயமாமாஶ்ரித்யயதந்தியே" என்று இத்தைப் புருஷார்த்தமாகக்கொடுக்கக்கடவ வவன்கிடீர் இப்போது என்னை இப்படுகுழியிலே விழாதபடி இத்தை எனக்கு எண்ணாதேபோந்தான். †அவனுடைய எண்ணங்கொண்டே தமக்கு ஜீவநமாகையாலே (எண்ணாது) என்கிறார்.

இவ்வாபந்நிவ்ருத்தியைப்பண்ணினதுக்கு மேலே தன்னுடைய ஸ்வரூப ரூபகுணங்களை ப்ரகாசிப்பித்தானென்கிறார்மேல். (எண்ணும்பொன்னுருவாய்) என்று-திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்தானென்கிறார். (எண்ணும்)† போக்யதாதிசயத்தாலே(௩) "[illegible]-நேதிநேதி" என்கிறபடியே "அது, அது" என்னு மித்தனைபோக்கி இதம் என்றுபரிச்சேதிக்கவொண்ணாதிருக்கை. (௪) "[illegible]-ஏகைககுணவதிப்ஸயாஸதாஸ்த்திதா:"என்று ஓரோகுணந்தானே அபரிச்சிந்நமாயிருக்க ஈத்ருசமாய் அஸங்க்யாதமான குணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தைப் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதென்னுமிடஞ் சொல்லவேணுமோ? (பொன்னுருவாய்) பொன்னினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாகையாலே-ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது - ஸ்ப்ருஹணியமா யிருக்கையும், உண்டு

(பரஹ்ருதயம்) முக்தர் ஹ்ருதயம். (எண்ணாது) என்கைக்கு, அவன்றான் கொடுக்க நினைக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஜராமரணேத்யாதி). தாராது என்னாதே, (எண்ணாது) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவனுடைய வித்யாதி).

(எண்ணும்) என்கிறவர்த்தமாநத்தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (போக்யதாதிசயேத்யாதி). (நேதிநேதி இதிநஇதிந) - இப்படியன்று இப்படியன்று என்று ஶ்ருதிதானே பரிச்சேதிக்க மாட்டிற்றில்லை யென்றபடி.

---

(௧)

(௨) கீதை - ௭ - ௨௯.

(௩) ப்ரு - ௨ - ௪ - ௬.

(௪) ஸ்தோ - ௫ - ௧௧.

என்ன வுயிர் கிற்கையும், இத்தைக்கொண்டு ஸர்வாபேக்ஷிதங்களை யும் ஸாதித்துக்கொள்ளலாயிருக்கையும், இத்தையுடையவன்காலி லே லோகபட்டங்க விழும்படியாயிருக்கையும்.

(மணியுருவில் †பூதமைந்தாய்) உபாதாநபூதமான பூதங்களைந் தாய். மணியுருவில் - மணியின்ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தான வடி வில் தேஜோமயமா யிருக்கையும், மாணிக்கச்செப்பிலே பொன் போலே தனக்காஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வரூபாஶ்ரயமான குணங்களுக்கும் தான் சுத்தஸத்வமயமாகையாலே ப்ரகாசகமாயிரு க்கையும், தான் ஸ்வரூபகுணங்களிற்காட்டிலும் போக்யமாயிருக் கையும். இதுக்கு உபாதாநபூதமான பூதபஞ்சகமாகிறது-பஞ்சோப நிஷத்து. ஒருதேசவிசேஷமாகப் பஞ்சோபநிஷண்மயமாயிறே யிருப் பது. (௧) "పరమేష్ఠీపుమాణ్ విశ్వో నివృత్తిస్సర్వఏవహి - பரமேஷ்டீபுமாந் விஶ்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வ ஏவஹி". "மணியுருவில் பூதமைந்தாய்." என் று-திரோதாயகமாயிருந்துள்ள சரீரத்துக்கு உபாதாநபூதமான பூத ங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதவா, மணியுருவிலும் வர்த்திக்கக்கட வனாய் ப்ராக்ருதமான பூதங்களிலும் வர்த்திக்கக்கடவனாயிருக்கை. இத்தால் - அஸாதாரணமான விக்ரஹத்தோபாதி இவையும் விதே யமென்கை. பத்தனோடு பந்தகத்தோடு வாசியற இரண்டும் விதேய மாகவேணுமிறே விமோசகனுக்கு. (௨) "ప్రధానపురుషేశ్వరః-ப்ரதாந புருஷேஶ்வர:" என்னக்கடவதிறே.

இப்படி விலக்ஷணனா யிருக்குமவன் துர்லபனாயிருக்குமோவெ ன்னில்; (புனலுருவாய்) வஸிஷ்ட்ட சண்டாளவிபாகமற ஒருதுறை யிலே விநியோகங்கொள்ளலாயிருக்கும் ஜலம்போலே ஸர்வஸுலப னா யிருக்குமென்கை.

• இப்படி ஸர்வஸுலபனானால் "என் வருகிறதோ" என்று வயி றுபிடிக்கவேண்டாதபடி ஆஶ்ரிதஸுலபனானவோபாதி ப்ரதிகூலர் க்கு அக்நிபோலே அநபிபவநீயனா யிருக்குமென்கிறார் மேல். (அன

(பூதமைந்தாய்) என்று - பஞ்சோபநிஷத்தாதல்; பஞ்சபூதமாதல். (பரமேஷ்டீபுமாந் விஶ்வோநிவ்ருத்தஸ்ஸர்வஏவஹி) என்கிறது - அஞ்சு உபநிஷத்து. பஞ்ச பூதங்களும் விதேயமாக வேண்டுவானேன்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பத்தனோடித்யாதி).

(௧) பகவச்சாஸ். (௨)

ஹுருவில் திகழும்) (க) "[illegible] - அமிதபாவகோபமம்" என்று-†நினையாதபோது அந்தரங்கர்க்கும் அநபிபவநீயனு யிருக்குமவன், உகவாதார்க்கு அநபிபவநீயனு யிருக்குமென்னு மிடஞ் சொல்லவேண்டாவிறே.

(சோதிதன்னுருவாய்) †ஸ்ப்ருஹணீயதையாலே, "பொன்னுருவாய்" என்று-ஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமா யிருக்குமென்கிறது. நாட்டில் ஜ்யோதிர்பதார்த்தங்களுக்குஜ்யோதிஸ்ஸுண்டாகிறது தன்னோட்டை ஸம்பந்தத்தாலேயாம்படியிருக்கை. (உ) "[illegible] - தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம்விபாதி" என்னக்கடவதிறே. (என்னுருவில் நின்ற) என்னுடைய ஆத்மாவிலே நிற்கிலும் தனக்கு அவத்யாவஹமாயிருக்க எனக்கு த்யாஜ்யமானவடிவிலேவந்து நின்றுமென்கை. (நின்ற) இவர் மடலெடுக்கையாலே தன்னுடைய ஸத்தாஹாநிபிறக்கும்படியான கலக்கம் சமித்து, தரித்து நின்றபடி.

(எந்தை) ஸந்தையோபாதிசேஷித்வமும் உதறிப்படுத்தபடி. (தளிர்புரையும் திருவடி என் தலைமேலவே) (என்தலைமேலவே - தளிர்புரையும் திருவடி) இவர் தலையிலே ஸ்பர்சித்தபின்பு தளிர் புரையும் திருவடியாயிற்று; அல்லாதபோது திருவடிகள் சருகானாற்போலே யிருக்கை. நெடுநாள் விஷயப்ராவண்யத்தாலே தம்முடைய ஸ்வரூபம் வாடினாற்போலே தம்மோட்டை ஸம்பந்தமில்லாமையாலே திருவடிகள் வாடிக்கிடந்தபடி. (என்தலைமேலவே) (ங)* †அமரர்சென்னிப்பூவானதிருவடிகள் கிடீர்எனக்குச்சிரோபூஷணமாயிற்று. ஆருடைய காவிருந்த தலையிலே ஆருடையதிருவடிகளிருக்கிறது; †இவர்தலையிலே திருவடிகளை வைத்ததுக்குப் பின்பு அவன் ஸத்தையும் சேஷித்வமும் விக்ரஹமும் பெற்றுனாயிருக்கிறபடி.

---

† (நினையாதபோது)-பரதாழ்வானுக்குக் கார்யம் செய்ய நினையாதபோது. (பொன்னுரு) என்றதே, இங்கு சோதியாவதேதென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்ப்ருஹணீயதை யித்யாதி). அங்கு விரும்பப்படும்படி, இங்கு ஸ்வரூபஸ்வபாவம் சொல்லிற்றென்றபடி.

* (தளிர்புரையும் திருவடி) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறுர் (அமரரித்யாதி). அன்றிக்கே, திரு என்று - பிராட்டியாய், அத்தால் திருமார்பை உபலக்ஷித்து (அமரர் சென்னிப்பூ) என்கிற தென்னவுமாம். (நின்றவெந்தை திருவடி) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறுர் (இவர்தலையிலித்யாதி).

(க) ரா - அ - கக - உகூ. (ங)

(உ)

ஆக, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களில் அஸ்த்தைர்யத்தைப்ரகாசிப்பித்த அவ்வளவு போராதோ? ஸ்வஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசிப்பித்தவவ்வளவு போராதோ; கைவல்யத்திற் புகாதபடி நோக்கினவவ்வளவு போராதோ? அதுக்குமேலே தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையும் ஸ்வரூபப்ரகாசகமான விக்ரஹத்தையும் காட்டித் தந்தது போராதே? அதுக்குமேலே எனக்கு த்யாஜ்யமான சரீரத்திலே புகுந்து நிற்பதே! அதுக்குமேலே தன்னுடைய திருவடிகளை யென்தலையோடே பொருந்தவைப்பதே! என்று தமக்கு அவன்பண்ணின உபகாரபரம்பரைகளைக்கண்டு விஸ்மிதராகிறார்.

ஆக இப்பாட்டால்-தத்வத்ரயங்களினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டமான ஸ்வரூபமும், அவை†மூன்றும்புருஷார்த்தமென்னுமிடமும், அவற்றில் ஒன்றே ஸ்வரூபப்ராப்தமான முக்யபுருஷார்த்தம், அல்லாதவை நிஹீந†§(புருஷார்த்த)மென்னுமிடமும், அந்தமுக்யபுருஷார்த்தபூதனை ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்களினுடைய வைலக்ஷண்யமும், அவற்றை ஈஶ்வரன் ஆஶ்ரிதர்க்குக் காட்டும்போது தன்பேறாகக் காட்டும்படியையுஞ் சொல்லுகிறது ... (க)

மூ.—பாருருவிநீரெரிகால்விசும்புமாகிப்
பல்வேறுசமயமுமாய்ப்பரந்துநின்ற
ஏருருவில்மூவருமேயென்னநின்ற
விமையவர்தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது
ஓருருவம்பொன்னுருவமொன்றுசெந்தீ
யொன்றுமாகடலுருவமொத்துநின்ற
மூவுருவுங்கண்டபோதொன்றாஞ்சோதி
முகிலுருவமெம்மடிகளுருவந்தானே. (உ)

பதம்.—ஏருருவில், மூவருமே, என்னநின்ற, இமையவர்தம்திருவுரு, வேறெண்ணும்போது, (ரு) ஓருருவம், பொன்னுருவம், ஒன்று, செந்தீ, ஒன்று, (க0) மாகடலுருவம், ஒத்துநின்ற, மூவுருவும், கண்டபோது, பாருருவிநீரெரிகால்விசும்புமாகி, (கரு) பல்வேறுசமயமுமாய், பரந்துநின்ற, ஆம்சோதி, ஒன்று, முகிலுருவம், (உ0) எம்மடிகளுருவம் (உக) (உ)

---

†(மூன்றும் புருஷார்த்தமென்றது) :- ஸாமாந்யேந தேஹாத்மாபிமாநிக்கும், கேவலனுக்கும், பகவத்பரனுக்கும் மூவர்க்கும் மூன்றுதத்வமும் புருஷார்த்தமா யிருக்குமென்றபடி. ஆத்மாவையும் (நிஹீநமென்கிறது)-கைவல்யத்துக்குறுப்பாகையாலே. (க)

---

§ குண்டலிதம் ப்ரக்ஷிப்தம்.

உரை.—அழிவியசரீரங்க(ப்ராணிக)ளில், மூவருமே ப்ரதாநர், என்னும்படியிருக்கிற, ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களுடையரூபங்களை, வேறாகப்பிரித்துப்பார்க்கும்போது, (கு) ஒரு (ப்ரஹ்மாவின்) வடிவு, பொன்னின்ஸ்வபாவம்; ஒரு (ருத்ரனுடைய) வடிவு, சிவந்த அக்நியின் வடிவு; ஒரு (ஸ்ரியப்தியான நாராயணனுடைய) வடிவு, (கப) பெரியகடல்போலே ஸ்ரமஹரமான வடிவு; சேர்ந்துநிற்கிற, மூன்றுவடிவுகளையும், (ப்ரமாணத்தாலே) பார்க்கும்போது, கடினையான பூமி ஜலம் அக்நி காற்று ஆகாசங்களை ஸ்ருஷ்டித்தும், (கரு) பலவாய் வேறுபட்ட ஸமயத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தும், அந்தராத்மதயாவ்யாபித்து நிற்குமவனாய், தத்வஸ்த்திதியை ஆராய்ந்துபார்க்குமிடத்து, பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸப்தவாச்யனாய், ஒருவனாய்விளங்குகிற, காளமேகநிபஸ்யாமமானவடிவு, (உ௦) ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன்வடிவமாம். (உக) (உ)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (பாருருவி) முதற்பாட்டில் - தேஹாத்மாபிமாநராஹித்யம் தொடக்கமாக ப்ராப்தி பர்யந்தமாக ஈஸ்வரன் தமக்குப் பண்ணின உபகார பரம்பரைகளையருளிச்செய்தார்; இதில் - தமக்குத்ரிமூர்த்திஸாம்யப்ரமத்தையறு§(த்துத்தந்)தபடியை அருளிச்செய்கிறார். (க) "எண்ணும் பொன்னுருவாய்" என்று. ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச் சொன்னபோதே இதுவும் அதிலே அர்த்தாத் உக்தமன்றோவென்னில் ; ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன உபகாரங்களை மறித்துப்பார்த்து அல்லாத உபகாரங்களையுண்டாக்கிலும் இந்தத்ரிமூர்த்திஸாம்யக் †கூழ்ப்பையறுத்துத்தந்த உபகாரத்தை உண்டாக்கப்போமோ வென்று அதினுடைய ஆதிக்யத்தாலே திரியட்டுஞ்சொல்லுகிறார். † விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தில் நின்றும் மீட்ட உபகாரம்போலேயோ? கைவல்யமாகிற ஆபத்தில் நின்றும் மீட்ட உபகாரம்போலேயோ? இந்தஉபகாரமென்கிறார்.

இருவர் சேஷமாய ஒருவன் சேஷியாய், இருவர் உத்பாத்யராய் ஒருவன் உத்பாதகனாய், இருவர் சரீரமாய் ஒருவன் சரீரியாயிருக்கிறபடியை எனக்குக்காட்டித் தந்தானென்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு. — (பாருருவி) (கூழ்ப்பு) ஸம்சயம். ஆதிக்யமேதென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்தரேத்யாதி).
(ஏருருவில்-ஆம்சோதியொன்றே) என்றத்தைப்பற்ற திரும்பவும் ஓரவதாரிகையருளிச்செய்கிறார் (இருவர்சேஷமாயித்யாதி.) த்ரிமூர்த்திஸாம்யத்தை அறுத்தது எவ்வாகாரத்தாலே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இருவர்) என்றுமாம்

---

§ தண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(பாருருவி) கடினையான பூமி. † ஆரியச் சிதைவாகையாலே, உர்வியை (உருவி) என்கிறது. (பார்) என்று - பூமியைச் சொல்லு கிறதன்று, காடிந்ய பரம்; உருவி என்று - பூமியைச்சொல்லுகை யாலே. இத்தால் - பூதாந்தரங்களிற் காட்டில் வ்யாவர்த்தகமான காடிந்யத்தை யுடைத்தான பூமி என்கை. †"உருவில்" என்று பாட மானபோது - அண்டகாரணமான பதார்த்தங்களில் பார், நீர், எரி, கால், விசும்புமாகி-பஞ்சபூதங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து. அல்லாத அக்ஷராவ்யக்த மஹதஹங்காரங்க ளென்கிற விவை அண்டத்துக் குக் காரணமன்றோ வென்னில்; அவற்றிற் காட்டில் ஸ்தூலமாயி ருக்கையாலும், அண்டத்துக்கு ஸாக்ஷாத் காரணமாயிருக்கையா லும், நித்ய ஸ்ருஷ்டிக்குபயுக்தமாயிருக்கையாலும், விசேஷித்துப் பஞ்சபூத ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. ருஷியும், (க) "[illegible]-பூதேப்யோண்டம்" என்றாரிறே. † பார்முதலாகச் சொல்லு கிறது - அப்யயக்ரமத்தைப் பற்ற. (ஆகி) என்றவிது - உண்டாக் கியென்று காட்டுமோ வென்னில்; - § வேதாந்திகளாகையாலே, (உ) "ப³ஹு ஸ்யாம்- பஹுஸ்யாம்" என்கிற ஶ்ருதிச்சாயையாலே யருளிச் செய்கிறார். (ங) "ஆகாஶாத்³வாயு:, வாயோரக்³நி:, அக்³நேராப:, அத்³ப்⁴ய: ப்ருதி²வீ-ஆகாசாத்வாயு:, வாயோரக்நி:, அக்நேராப:, அத்ப்ய: ப்ருதிவீ" என்று ஒன்றுக்கொன்று உத்பாதகமாகச் சொல் லச்செய்தே இவற்றுக்கெல்லாம் ஈஶ்வரனே உத்பாதகனென்னப் போமோவென்னில்; (ங) "ததை³க்ஷத, ப³ஹு ஸ்யாம்-தேஜ ஐக்ஷத, ஆப ஐக்ஷந்த" என்கிற ஈக்ஷணக்ரியை அசேதநத்துக்குக் கூடாமையாலே தததவஸ்தாபந்நனான ஸர்வேஶ்வரனே இவற்றுக்கு உத்பாதக னென்னுமிடம் தோற்றிற்றிறே. த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யப்ரம நிவர்த்தகமாகில் இப்பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம், ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுவா னென்னென்னில்; அண்டகாரணமான பூதங்களை ஸ்ருஷ்டித்தவனு க்கு அண்டத்திலே உத்பந்நரான ப்ரஹ்மாதிகளோடு ஸாம்யஸம் பாவனையு மில்லையென்கைக்காக.

(ஆரியச்சிதைவு) - ஸம்ஸ்க்ருதத்தினுடைய அபப்ரம்ஶம்; - சிதிலமான சொல்லென்றபடி. (உருவில்) என்றது - பதார்த்த பரம். "ஆகாசாத்வாயு:" என்று - ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்திலே சொல்லவேணுமே என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பார்முதலாகவித்யாதி.)

(க) வி-பு-க-உ-ருரு.　　　(உ) சாந்தோ-சு-உ-ங.
§ (பா) வேதாந்தங்களிலே.　　　(ங) தைத்தி-ஆந-க.

(பல்வேறுசமயமுமாய்) கீழ் - †ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லிற்று; இத்தால் - † வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. பத்தசேதநர் பூதங்களிலே ஸமஷ்டிரூபேணாந்வயித்துப் போருகையாலே ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி யென்கிறது. பத்தாத்மஸமஷ்டிபூதனான ப்ரஹ்மாவின்பக்கல்நின்றும் பத்தசேதநர் பிந்நராய்ப் பிறக்கையாலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி யென்கிறது. பலவாய் வேறுபட்டஸமயத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்து. ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிபோலே † ஸங்க்யாதமாயிருக்கையன்றிக்கே அஸங்க்யாதரான ஆத்மாக்களை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியை (பல்) என்கிறது. வேறுபட்டிருக்கையாவது - ஒன்றோடொன்று நிண்டேவும் ஜோடைக்கவு மொண்ணாதபடி தேவாதிபேதத்தாலே அந்யோந்யம் அத்யந்தம் பிந்நமாயிருக்கை. சமயமாகிறது-வ்யவஸ்த்தை. வ்யவஸ்த்திதஸ்வபாவமாயிருக்கை. தேவதைகள் ஆராத்யராயும் அப்ருதபுக்குக்களாயு மிருக்கையும், மநுஷ்யர் ஆராதகராயும் அந்நாசிகளாயுமிருக்கையும், திர்யக்ஸ்த்தாவரங்கள் ஆராதநோபகரணங்களாயும் ஆராதகனுக்கு உஜ்ஜீவநமாயும், அல்லாதவை, அவனபிமாநத்திலேகிடந்து உஜ்ஜீவிக்கையும் வ்யவஸ்த்திதமாயிருக்கை. (௧) "దాస్యసుఖై[illegible] సంధవ[illegible] స్వపికీటజన్మే-தாஸ்யஸுகைகஸங்கிநாம் பவநேஷ்வஸ்த்வபி கீடஜந்மமே" என்னக்கடவதிறே.

(பரந்துநின்ற) பரக்கையாவது - ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களையும் அநுப்ரவேசத்தாலே ஆத்மதயா வ்யாபித்துநிற்கை. அநுப்ரவேசமாவது-ஸ்த்தூலாகாரத்துக்கு அநுகூலமாகத் தன்னையமைக்கை; ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டனானவன் தான் ஸ்த்தூலசிதசித்விசிஷ்டனாகையிறே. (எருருவில்) அழகிய சரீரங்களில். (பரந்துநின்ற) என்று - ஆத்மதயாவ்யாபகனான ஈஸ்வரனுக்கு. (௨) "జగ[illegible]ర్వం శరీరం తే-ஜகத்ஸர்வம்சரீரம்தே" என்று ஜகத்தடைய சரீரமாயிருக்கையாலே (உரு) என்று - ஜகத்தைச்சொல்லுகிறது. த்யாஜ்யரான ஸம்ஸாரிகளை (எருரு) என்பானென்னென்னில்; முமுக்ஷுவுக்கு ஸம்ஸாரந்தான் பயஸ்த்தாநமுமாயிருக்கும், உத்தேஸ்யமுமா

†தேவாதி பேதமின்றிக்கே யிருக்கை - ஸமஷ்டி; தேவாதிபேதமுண்டாகை - வ்யஷ்டி. (ஸங்க்யாதம்) (௩) "అష్టా[illegible]ప్రకృతయః షోడశ వికారాః - அஷ்டௌப்ரக்ருதயஃ ஷோடசவிகாராஃ" என்கிற ஸங்க்யையை.

(௧) ஸ்தோ-ர-௫௫. (௨) ரா-யு-௧௧௭. (௩)

யிருக்கும். கர்மநிபந்தநமாகப் பார்த்தால் பயஸ்த்தாநமா யிருக்கும்; (க) "జగత్సర్వం శరీరం తే-ஜகத்ஸர்வம்சரீரம்தே" என்கிறபடியே பகவச்சரீரத்வாகாரத்தாலே பார்த்தால் உத்தேஶ்யமா யிருக்கும். (மூவருமேயென்னநின்ற)பஹுநாயகம் ஜகத்து என்கிறதைத் தவிர்த்துக் † குறுகவிட்டு வைத்தார்களிறே - சிலவேதாந்திகள். ஆராத்யராய்த் தோற்றுகிறவர்க ளுடைய நிஷேதிக்கவேண்டாதே நமக்கு நிஷேத்யர் இவராம்படி பண்ணித் தந்தாரென்கை. பூர்வகாண்டத்திலே (உ) "త్రింశచ్చ దేవానవచాసపర్యన్ త్రీణిశతా త్రీసహస్రాణ్యగ్నిమ్-த்ரிம்சச்சதேவாநவசாஸபர்யந்த்ரீணிசதாத்ரீஷஹஸ்ராண்யக்நிம்" என்று - மூவாயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்தொன்பது தேவதைகளை ஆஶ்ரயணீயராகச் சொல்லக் கடவதிறே. வேதாந்திகள், ஜகத்காரண வஸ்துவே ஆஶ்ரயணீயம் என்றிறே சொல்லுவது; அதில் ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்குக்கடவார் மூவராகையாலே இவர்கள்மூவருமே ஆஶ்ரயணீயரென்பார்கள். (என்னநின்ற) என்கையாலே - ஆபாதப்ரதீதியிலே ஸாம்யம்தோற்றுகையாலே ஆஶ்ரயணீயராய்த் தோற்றுமித்தனையொழிய நிரூபித்தால் ஸாம்ய ஸம்பாவனையுமில்லையென்கை. (ங)† "బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికాం స సంజ్ఞాం యాతి భగవానేకః-ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம்ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேக:" என்று-ஆபாத ப்ரதீதியிலே ஸாம்யம் தோற்றுகையும்,(ங) "జనార్దనః-ஜநார்த்தந:" என்று - விஷ்ணுசப்தத்தோடு † பர்யாயமான ஜநார்த்தநசப்தத்தைச் சொல்லுகையாலே பரிஹ்ருதமாகக் கடவதிறே.

(இமையவர்) இதுவுமொரு ப்ரமஹேது. அநிமிஷத்வாகாரம் ஒத்திருக்கையாலும், தேவசப்தத்தாலே சொல்லுகையாலும், ஸாம்யப்ரமத்துக்கு ஏகாந்தமாயிருக்கை. அநிமிஷத்வம் தேவவர்க்கத்துக்கெல்லாம் பொதுவாயிருக்கையாலும், (ச) "సాక్షాద్దేవః పురాణోసౌ-ஸாக்ஷாத்தேவ: புராணோஸௌ" என்று - நிருபாதிகதேவத்வம் ஒருவ்யக்தியிலேகிடக்கையாலும், ஸாம்ய ஸம்பாவனையில்லை.

(குறுகவிடுகை) - மூவருமேப்ரதாநரென்கை. மேலெழ ஸாம்யமாய் விசார்யமானால் விஷ்ணுவொருவனுமேயாயிருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவாத்மிகாமித்யாதி). ஜநார்த்தநசப்தம் ரூடியாக விஷ்ணுவாசகமாகையாலே (பர்யாயம்)என்கிறது.

(க) நா-பூ கஉஎ.
(உ) யஜு
(ங) வி-பு-க-உ-கஙங.
(ச) வி-பு-

(தந்திருவுருவேறெண்ணும்போது) அவ்வோருடைய †ஸ்வபாவங்களைப்பிரித்து அநுஸந்திக்கும்போது ப்ரமயோக்யதை யுண்டென்கை. நமக்கு நிஷேத்யராயிருக்கிறவர்கள் சரீரங்களைப்பற்றி, (திருவுரு) என்று ஶ்லாகித்துச் சொல்லுவானென்னென்னில்; அவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தோபாதி அவர்கள் சரீரம் ஈஶ்வர சரீரமாகையாலே தத்வாராபேசுகிறார். (வேறெண்ணும்போது) †கூட அநுஸந்திக்கும்போதின்றே இருவர்சேஷமாய் ஒருவன் சேஷியாயிருப்பது. (க)†"அரியயனரனென்னு மிவரை † ஒன்ற நும்மனத்துவைத்து" என்னக்கடவதிறே.

(ஒருருவ மித்யாதி) ப்ரமஹேதுவான அஸாதாரணஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுகிறது. (ஒருருவம் பொன்னுருவம்) ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸ்வபாவம் பொன்னின்ஸ்வபாவம். பொன்னாவது - ஸர்வாபரணங்களும் பண்ணுகைக்கு யோக்யமாயிறே யிருப்பது; அப்படியே சதுர்த்தச புவநத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கைக்கு யோக்யமென்று தோற்றியிருக்கும்; பத்தாத்ம ஸமஷ்டி பூதனாகையாலே. ஸ்வசரீரத்தினின்றுமிறே ஸகலபதார்த்தங்களும் உத்பந்நமாவது. (ஒன்று செந்தீ) ஒருதத்வத்தினுடைய ஸ்வபாவம் காலாக்நியினுடைய ஸ்வபாவம். அக்நிக்கு ஸ்வபாவம் ஸர்வத்தையும் தஹிக்கையிறே; அப்படியே ருத்ரனுடைய ஸ்வபாவத்தைப்பார்த்தால் ஜகத்தை உபஸம்ஹரிக்கைக் கீடாயிருக்கும். (ஒன்று மாகடலுருவம்) கண்டார்க்கு ஶ்ரமஹரமாயிருக்கையும், துஷ்டஸத்வங்களோடு அதுஷ்டஸத்வங்களோடு ரத்நாதிகளோடு வாசியற ஸகலபதார்த்தங்களையும் தன்னுள்ளேயிட்டுவைத்து ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமிறே - கடலின் ஸ்வபாவம்; அப்படியே ஈஶ்வர ஸ்வரூபத்தையும்பார்த்தால் ஆஶ்ரயித்தார்க்கு ஶ்ரமஹரமாயிருக்கையும், ஆஶ்ரயித்தாரைத் தன்னபிமாநத்திலே யிட்டுவைத்து ரக்ஷிக்கைக்கு யோக்யனென்று தோற்றியிருக்கையும். மூன்றுமுண்டானவிடத்தேயிறே - ஜகத்காரணத்வமுள்ளது; மூவர்பக்கலிலே மூன்றுஸ்வபாவமும் கிடக்கையாலே மூவரையும் ஜகத்காரணதயா ப்ரமிக்கலாயிருக்கை.

(ஸ்வபாவம்). ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரம். (வேறெண்ணும்போது) - வேறு-தனித்தனியே, அவ்வவவ்யாபாரத்தையிட்டு எண்ணும்போது ப்ரமயோக்யமாய்(கூட) சரீரசரீரிபாவத்தாலே ஐக்யமாக அநுஸந்திக்கும்போது என்றபடி. ஐக்யமாக விசாரித்தால் ப்ரமமன்றிக்கே அவனேயாகத்தோற்றுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அரியயனித்யாதி). (ஒன்ற)-ஐக்யமாக.

(க) தி-வாய்.

(ஒத்துநின்ற) சேர்ந்துநின்ற. அதாகிறது - அவ்வோஸ்வபாவங்கள் அவ்வோருடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களோடே சேர்ந்திருக்கை. அநந்தரம் ப்ரமநிவ்ருத்திசொல்லுகிறது (மூவுருவுங்கண்டபோது) மூன்றுதத்வத்தையும் ப்ரமாணத்தாலே கண்டபோது. (ஒன்றாம்சோதி) அவற்றில்வைத்துக்கொண்டு ஒன்றேயாம்சோதி. உத்பாதகமாயும், சரீரியாயும், சேஷியாயு மிருக்கும் தேஜஸ்ஸு ஒன்றே, அல்லாதவையிரண்டும் உத்பாத்யமாயும், சரீரமாயும், சேஷமாயுமிருக்கும். எங்கேகண்டோமென்னில்; (க) "ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్ - ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்" என்று - ஜகத்காரணவஸ்துவைச்சொல்லி, (க) "న బ్రహ్మా నేశానః నేమే ద్యావాపృథివీ - நப்ரஹ்மாநேசாநஃநேமேத்யாவாப்ருதிவீ" என்று அசேதநமான ப்ருதிவ்யாதிகளோபாதி ப்ரஹ்மருத்ராதிகளையும் ஸம்ஹாரத்திலே †கர்மீபவிக்கச் சொல்லுகையாலும், (உ) "స బ్రహ్మా స శివః - ஸப்ரஹ்மாஸஶிவஃ" இத்யாதிகளாலே இவர்களுடைய க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வசேஷத்வத்தைச் சொல்லுகையாலும், (ங) "ఏష సర్వభూతాన్తరాత్మా - ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மா" என்று - ஸர்வசப்தத்தாலே க்ரோடீக்ருதமான வ்யாப்யபதார்த்தங்களிலே அந்யதமராகையாலும், கார்யத்வமும், †க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வமும், சேஷத்வமும், சரீரத்வமும், ஸம்ப்ரதிபந்நமென்கை. (ஆம்சோதி)என்கையாலே-நிர்வாஹ்யஜ்யோதிஸ்ஸுக்களான ஆத்மாக்களைவ்யாவர்த்திக்கிறது. சேதநரும் ஸ்வயம்ப்ரகாசராயிறே யிருப்பது. ஆகையாலிறே, (ச) "నారాయణ పరో జ్యోతిః - நாராயணபரோஜ்யோதிஃ" என்றும், (ரு) "జ్యోతిషాం జ్యోతిః - ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிஃ" என்றும் சொல்லவேண்டிற்று. † மூவுருவும் கண்டபோதொன்றாஞ்சோதி) என்கிறது - ஏகத்ரவ்யவாதிகளுக்குச் சேருமாபோலேயிருக்கும், அது இவர்க்கு தர்சநமல்லாமையாலே பக்ஷமல்ல. இன்னமும், (சு) "மின்னுருவாய்" என்றும், (சு) "பின்னுருவாய்" என்

"மூவுருவும்" என்று - மூவருடையவடிவும் தோற்றுகையாலே ஸ்வபாவாநுகுணமானவடிவுங் கொண்டானென்றபடி. கர்மீபவிக்கை - விஷயமாகை. க்ஷேத்ரஜ்ஞனை இரத்ரனோடே ஸஹபடிக்கையாலே இவர்களுக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வம் ஸித்தம். ஒன்று ஆம்சோதி என்று பிரித்துச் சொல்லாமல், (ஒன்றாஞ்சோதி) என்று மூன்றும் ஒன்றாய் விடுமென்று ஒன்றாகச் சொன்னாலோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மூவுருவுங்கண்ட போதித்யாதி).

(க) மஹோபநி. (ச) புருஷஸூ.
(உ) புருஷஸூ. (ரு)
(ங) ஸுபாலோப. (சு) க.

றும், (க) "பொன்னுருவாய்" என்றும் - தத்வத்ரயங்களை அலகல காகப் பிரித்துச் சொல்லுகையாலும், இப்பாட்டிலே, (ஏருரு) என்று - சரீராத்மபாவத்தைச் சொல்லுகையாலும், (உ) "இந்திரர்க்கும் பிரமர்க்கும் முதல்வன்றன்னை" என்று மேலேசொல்லுகை யாலும் ப்ரகரண விரோதமுமுண்டு.

(எம்மடிகளுருவம்-முகிலுருவம்) என்ஸ்வாமிகளுடைய வடிவு காளமேகநிபஶ்யாமமாயிருக்கும். அங்கு - † ரக்ஷகனென்கைக்காக, (ஒன்று மாகடலுருவம்) என்று - கடலின்ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லிற்று; இங்கு - வடிவைச் சொல்லுகிறது. இவ்வடிவிறே ‡ஸர்வாதிகத்வத்துக்கு உடையாளமாயிருப்பது. (தானே) (க) † "மணியுருவிற்பூதமைந்தாய்" என்ற வடிவுதான் காளமேக நிபஶ்யாமமாய்க்கிடீர் இருப்பது. அங்கு - "மணியுரு" என்றுசொல்லிற்று - முன்தானையிலே முடிந்தாளலாம்படி பவ்யமாயிருக்கையாலும், ப்ரகாசகமாயிருக்கையாலும், மஹார்க்கமா யிருக்கையாலும், போக்யமா யிருக்கையாலும்.

[ஏருருவில் மூவருமே யென்ன நின்ற விமையவர்தம் திருவுரு வேறெண்ணும்போது - ஒருருவம்பொன்னுருவம்; ஒன்று செந்தீ; ஒன்றுமாகடலுருவம்; ஒத்துநின்ற, மூவுருவுங்கண்டபோது - பாருருவி நீரெரிகால்விசும்புமாகிப் பல்வேறுசமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற - ஒன்ருஞ்சோதி முகிலுருவம் எம்மடிகளுருவந்தானே] என்றந்வயம். ... ... (உ)

மூ.—திருவடிவில்கருநெடுமால்சேயனென்றும்
திரேதைக்கண் வளையுருவாய்த்திகழ்ந்தானென்றும்
பெருவடிவில்கடலமுதங்கொண்டகாலம்
பெருமானைக்கருநீலவண்ணன்றன்னை
ஒருவடிவத்தோருருவென்றுணரலாகா
வூழிதோறூழிநின்றேத்தலல்லால்
கருவடிவிற்செங்கண்ணவண்ணன்றன்னைக்
கட்டுரையேயாரொருவர்காண்கிற்பாரே. (ந)

---

† கீழ் கடலுருவமென்றதே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனித்யாதி). வடிவுதான் சொல்லவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகத்வத்துக்கித்யாதி). அதுதானும் (மணியுரு) என்றதே என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மணியுருவிலித்யாதி). ... ... (உ)

(க) க. (உ) ச.

பதம்.—கரு, நீலவண்ணன்தன்னை, பெருமானை, திருவடிவில், கரு நெடுமால், (௮) திரேதைக்கண், சேயனென்றும், பெருவடிவில், கடல், அமுதம் கொண்டகாலம், (௧௦) வளைஉருவாய், திகழ்ந்தான் என்றும், ஊழிதோறூழி, நின்றேத்தலல்லால், ஒருவடிவென்று, (௧௮) ஓருருவென்று, உணரலாகா, கருவடிவில், செம்கண்ணவண்ணன்தன்னை, யாரொருவர், (௨௧) காண்கிற்பார், கட்டுரை. (௨௨)

உரை.—வர்ணங்களில், ஸ்வாபாவிகமான நீலவர்ணத்தையுடையனான, ஸர்வேஶ்வரனை, அஸாதாரணவிக்ரஹத்தில், நீலவர்ணனாய்க்கொண்டு (ஆஶ்ரிதரிடத்தில்) பெரிய வ்யாமோஹத்தையுடையவன், (௮) த்ரேதாயுகத்தில், சிவந்த நிறத்தையுடையனா யிருப்பனென்றும், பலவடிவுகளையுடையனாய்க்கொண்டு, ஸமுத்ரத்தில் நின்றும், அம்ருதமெடுத்த காலத்திலே (க்ருதயுகத்திலே), (௧௦) சங்கத்தினுடைய (வெண்மையான) ரூபத்தையுடையனாய், விளங்கினானென்றும், (இப்படி) ப்ரதிகல்பங்களிலும், இருந்து ஸ்தோத்ரம் செய்யுமதுவாயிருப்ப, ஒருபடிப்பட்ட விக்ரஹத்தையுடையவனென்றும், (௮) ஒருவிதமான நிறத்தையுடையவனென்றும், அறியப்போகாது; நீலமான திருமேனியையும், சிவந்த திருக்கண்களையுமுடைய அந்த ஸர்வேஶ்வரனை, யார்தான், (௨௧) காணவல்லார்? (ஓ! மநஸ்ஸே!) சொல்லிக்காண். (௨௨) (௩)

வ்யா.—மூன்றாம்பாட்டு. (திருவடிவில்) முதற்பாட்டிலே - விஷயாந்தரப்ராவண்யநிவ்ருத்தி தொடக்கமாக ஸ்வரூபமான சேஷசேஷித்வபர்யந்தமாக ஈஶ்வரன் தன்பேறாக ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்த உபகாரத்தைக்கண்டு விஸ்மிதரானார்;†தாம் அபேக்ஷிக்க அவன் கார்யம் செய்யுமதிறே ப்ராப்தமா யிருப்பது, தாம் விமுகராயிருக்க அவன்றானே மேல்விழுந்து கார்யஞ் செய்கையாலே விஸ்மயமா யிருக்குமிறே; இரண்டாம்பாட்டில் - அந்யசேஷத்வத்தை யறுத்துத் தந்தானென்றார்; †த்ரிமூர்த்திஸாம்ய ப்ரமத்தாலே ப்ரமித்தது அந்யசேஷத்வமிறே: இப்பாட்டில் - (௧) "மணியுருவில் பூதலமேந்தாய்". என்றும், (௨) "முகிலுருவம்" என்றும் - ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வரூபாஶ்ரயமான குணங்களுக்கும் ப்ரகாசகமாய் நிரதிசயபோக்

மூன்றாம்பாட்டு. (திருவடிவில்) அவன் தன்பேறாகச் செய்யாநிற்க விஸ்மயப் படவேண்டுவானென்னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (தாம் அபேக்ஷிக்கவித்யாதி). த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யநிவ்ருத்தியன்றோ, அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி எங்கே சொல்லிற்றென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (த்ரிமூர்த்திஇத்யாதி).

யமாய் காளமேக நிபஶ்யாமமா யிருக்கிற வடிவை ஆசாலேசமுடையார்க்கு ருச்யநுகுணமாக அழியமாறி உபகரிக்கும்படியையும், தமக்கு ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னையே நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே காட்டித் தந்தபடியையும் கண்டு, நான் கண்டாற்போலே யார் காணவல்லாரென்கிறார். † பதிவ்ரதையாலும் பர்த்ருஸம்ஶ்லேஷத்திலே இழியுமாபோலே, சேஷத்வஸித்தியுண்டாய் அநந்யார்ஹதையுண்டானால் பின்னை அநுபவத்திலே இழியுமித்தனையிறே. † ஸ்வரூபத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு பற்றவேண்டும்படி யிருக்கும் குணங்கள், உபயத்தையுங் காற்கடைக்கொண்டு பற்றவேண்டும்படியிறே வடிவின்போக்யதை யிருப்பது. † § இத்தால் - வடிவை யநுபவிக்கிறார்.

(திருவடிவில்) வடிவிடையாட்டத்தில். ஶ்ரீமஹேஶத்வத்தினிடையாட்டமாகவும், அந்யசேஷத்வ நிவ்ருத்தியினிடையாட்டமாகவும் செய்தவைபோலே இவ்வடிவிடையாட்டத்தில் செய்தவை இவைகிடீரென்கிறார். (திருவடிவு) விலக்ஷணமான வடிவென்னுதல்; திருவினுடையவடிவென்னுதல். (வடிவு) என்ன அமைந்திருக்க, (திருவடிவு) என்கிறது - (க) "அகலகில்லேன் இறையும்" என்கிறபடியே - பிராட்டி "தண்ணீர் தண்ணீர்" என்னும்படியிருக்கிற துர்லபமான வடிவைக் கிடீர் நாட்டார்க்கு அழியமாறி முகங்கொடுத்தது என்று அவ்வடிவின் வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக.

அவ்வடிவை உபகரித்தபடியைச் சொல்லுகிறது மேல். (கருநெடுமால்) காளமேகநிபஶ்யாமமான வடிவையுடையனாய் உபயவிபூதிக்கும் அவ்வருகான பெரியமேன்மையையுடையவன். இத்தால்-விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய், ஸ்வயம்ப்ரயோஜனாய், ஸர்வாதிகனாயிருக்குமவன்கிடீர் இப்படியானானென்கிறார். அதவா, (மால்) என்று - வ்யாமோஹமாய், அதிவ்யாமுக்தனென்னவுமாம். இத்தால் - இப்படியிருக்கிறவன் தன்னையழியமாறி முகங்காட்டுகைக்கு ஹேது ஆஶ்ரித வ்யாமுக்தனாகையாலே என்று ஹேதுவாகவுமாம்.

சேஷத்வஜ்ஞானமுடையவர் அத்தலைக்கு அதிசயத்தைச் சிந்தியாமல் அநுபவத்திலே யிழியாரென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பதிவ்ரதையாலித்யாதி). ஆனால் ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹத்திலே யிழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்தையித்யாதி). கீழ்வாக்யத்தால் பலிதமருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி).

---

§ (பா) ஆகையாலே. (க) தி-வாய்-சு-௪௦-௪௦.

(சேயனென்றும் திரேதைக்கண்) த்ரேதாயுகத்தில் வந்தால் சிவந்த வடிவையுடையவனு யிருக்கும். அக்காலத்திலே புருஷர்கள் ரஜஃப்ரசுரரர்கையாலே சிவப்பிலேயாயிற்று ருசியுண்டா யிருப்பது; அந்தருச்யநுகுணமாகச் சிவந்தவடிவைக்கொண்டு முகங்காட்டும். † ரஜஸ்ஸு சிவந்திருக்கக்கடவதாய், ஸத்வம் வெளுத்திருக்கக்கடவதாய் தமஸ்ஸு கறுத்திருக்கக்கடவதாயிறே யிருப்பது. (க) "லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம்-லோஹிதசுக்ல க்ருஷ்ணாம்" என்றிறே - ப்ரக்ருதிக்கு அஸாதாரணமான குணத்ரயத்தையும் சொல்லிற்று. சிவந்தவடிவை ப்ரதமத்திலேசொல்லிற்று-"லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணாம்" என்கிற ஶ்ருதிச்சாயையாலே யருளிச்செய்கிறுரென்னுமிடந்தோற்ற. † சேஷியுகப்புக்கு அநுகுணமாகச் சேஷபூதன் தன்வடிவை அமைக்கையன்றிக்கே சேஷபூதனுகப்புக்கநுகுணமாகச் சேஷி தன் வடிவை யழிய மாறுகிறுனிறே; (உ) "தமருகந்ததெவ்வுருவம்" என்கிறபடியே. (என்றும், என்றும்) என்கிறவிவை (ஊழிதோறூழி நின்றேத்தலல்லால்) என்கிறவிடத்திலே அந்வயிக்கக்கடவது.

(பெருவடிவில் கடலமுதங் கொண்ட காலம்) க்ருதயுகத்தில் வந்தால், "திரேதைக்கண்" என்றவோபாதி க்ருதயுகமென்னுதே, (கடலமுதங் கொண்டகாலம்) என்கிறது - (திரேதைக்கண்) என்று †மலட்டுக்காலம்போலே யிருக்கையாலே பகவத் ஸ்பர்சியான காலமென்றருளிச்செய்கிறுர்; அக்காலத்தில் பண்ணின வ்யாபாரம் தமக்கு அபிமதமாயிருக்கையாலே. †பெரியதிருநாளிலே ஆதரமுடை

சிவந்தவடிவைக் காட்டுகைக்கு ரஜஸ்ஸு சிவந்திருக்குமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (ரஜஸ்ஸுசிவந்தித்யாதி) (சேயன்) என்று ஈடுபட வேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (சேஷியுகப்புக்கித்யாதி.) சேஷியுகப்புக்கு அநுகுணமாக வமைக்கை - (ங) "நாஸ்ய … - நிவாஸசய்யாஸந" இத்யாதி - (மலட்டுக்காலமென்றது) - த்ரேதா யுகத்திலும் பகவத்வ்யாபாரமுண்டாயிருக்க அத்தையிட்டு நிரூபியாதே, கேவலம், (திரேதைக்கண்) என்று யுகத்தையிட்டுச் சொன்னது தமக்கு மலட்டுக்காலம்போலே தோற்றியிருக்கையாலே, இங்கு யுகத்தையிட்டுச் சொல்லாமல் பகவத் வ்யாபாரத்தை யிட்டுக் காலத்தை நிரூபிக்கிறுரென்றபடி. த்ரேதாயுகத்திலே கடல் அடைத்தது, அதுண்டா யிருக்கவும் அத்தையிட்டு நிரூபிக்கவில்லை யென்றபடி. இப்படி பகவத் ஸ்பர்ஶத்தையிட்டுச் சொன்னவிடமுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (பெரியதிருநாளிலித்யாதி).

(க) ஶ்வே.உ-ச. (உ) க-திரு-சச. (ங) ஸ்தோ-ர-சo.

யார், பங்குனிமாஸத்துக்குப்பின்பு கார்யஞ்செய்கிறோமென்ன ப்ராப்தமாயிருக்கப், பெரியதிருநாளுக்குப் பின்பு கார்யம்செய்கிறோமென்னுமாபோலே, ஆனால், “கடலமுதங் கொண்டகாலம்” என்னவமையாதோ, (பெருவடிவில் கடலமுதங்கொண்டகாலம்) என்பானென்னென்னில்; பதினூறுயிரக்காதமாறு பரப்பையுடைத்தாயிறே க்ஷீராப்தியிருப்பது. இப்பரப்படங்கலும் விம்மும்படியிறே (௧) “தாளும் தோளும் முடிகளும் சமனிலாத பலபரப்பி” என்கிறபடியே கண்வளர்ந்தருளுவது; அவ்வடிவோடே யெழுந்திருந்து கடைகிறபோது ஒருகடல் செவ்வேநின்று ஒருகடலைக்கடைந்தாற்போலே யிருக்கையாலே யருளிச் செய்கிறார். ஸ்ரமஹரமாய் அபரிச்சிந்நமாயிறே கடலிருப்பது; அப்படியே ஸ்ரமஹரமாய் அபரிச்சிந்நமாய் போக்யமுமா யிருக்கிறபடி.

அதவா, (பெருவடிவு) என்று - அஸங்க்யாதமான வடிவாலே என்னவுமாம். மந்தரம் அழுந்தாமைக்குக் கூர்மரூபியாயும், மேலே கொந்தளியாமைக்கு † ப்ருஹத்ரூபியாயும், தேவதைகளோடு அந்யதமமான வடிவைக்கொண்டும் அஸுரர்களோடு அந்யதமமான வடிவைக்கொண்டும், அவர்களுடையமத்யேநின்றுவலித்தும், வாஸுகிக்கு பலகரனாய்ப் புகுந்துநின்றும், (௨) ‘‘యస్న దృష్టం సురాసురైః- யந்நத்ருஷ்டம் ஸுராஸுரை:’’ என்று - மலையோடு தேவதைகளோடு அஸுரர்களோடு வாசியற வ்யாபித்து பலாதாநம்பண்ணுவதாயும், இப்படி அநேகம் வடிவைக்கொண்டபடி.

(கடலமுதங்கொண்டகாலம்) துர்வாஸாவினுடைய சாபத்தாலே நஷ்டஸ்ரீகராய் அம்ருதத்தை யிழந்து தரித்ரராய், (௩) ‘‘శరణం త్వామనుప్రాప్తాః సమస్తా దేవతాగణాః- சரணம்த்வா மநுப்ராப்தா: ஸமஸ்தாதேவதாகணா:’’ என்கிறபடியே - பிறிகதிர்படாதபடி ஸகலதேவதைகளும்வந்து சரணம்புகுர அவர்களுக்குக் கடலைக்கடைந்து அம்ருதத்தைக் கொடுத்தபடி. (கொண்ட) அவர்களுக்குக் கொடுத்தது தன்பேறாயிருக்கை. (கடலமுதங்கொண்டகாலம்) தேவதைகளுக்கும் தனக்கும் எனக்கும் கடலிலே யமுதத்தையுண்டாக்கின காலம். தேவதைகள் பந்தகமான அம்ருதத்தைக் கொண்டுபோனார்கள், தான் பெரியபிராட்டியாராகிற அம்ருதத்தை ஸ்வீகரித்தான்,

---

† ப்ருஹத்ரூபி - ப்ரஹ்மரூபி.

---

(௧) திருவாய்-அ-௧0-அ. (௩) வி-பு-க-௯-கஙு.
(௨) வி-பு-

(௧) * விண்ணவரமுதுண்ணவமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட இவை யிரண்டுமன்று இவர்க்கு போக்யம், (௨) "நால்தோளமுது" என்கிறபடியே கையும் திருவாழியுமாய்க்கொண்டு கடல்கடைந்தானேயாயிற்று இவர்க்கு போக்யம். தேவதைகளும் தங்களபிமதத்தைப் பெற்றார்கள், அவனும் தன்னபிமதம் பெற்றான், நானும் என்னபிமதம் பெற்றேன். (௩) " పశ్యతాంసర్వదేవానాంయయౌవక్షస్థలంహరేః-பஶ்யதாம் ஸர்வதேவாநாம் யயௌவக்ஷஸ்த்தலம்ஹரேః" என்கிறபடியே - ஸகலதேவதைகளும் பார்த்திருக்கத் திருநாபீகமலத்திலே அடியையிட்டுத் திருமார்பிலே யேறினாளாயிற்று. இவர்களைப் பாராதே திருமார்பிலே யேறுவானென்னென்னில்; †தன்னபிமதம் பெற்றாளிறே பிறர்க்கபிமதஞ்செய்வது; அங்ஙனன்றியே, †அவன் கடாக்ஷமடியாகவிறே நம்முடைய கடாக்ஷமென்று அவன்முகத்தைப்பார்த்தாள். இவ்விடத்திலே ஜீயர், பட்டரை, "தேவதைகளடங்க நிரம்பிக்கிடக்கச்செய்தே திருமார்பிலேயேறுகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் போருமோ" வென்று கேட்க; "பர்த்ரு ஸம்ஶ்லேஷத்திலே யிழியும்போது †கலசப்பானை யெடுப்பார்க்குக் கூசவேணுமோ?" என்றருளிச்செய்தார். †ஸகலதேவதைகளும் (௪) "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருந்தாலும் இம்மிதுநத்துக்குக் கிஞ்சித்கரிக்க யோக்யமாயிறே ஸ்வரூபமிருப்பது. (அமுதங்கொண்டகாலம்) அதுவுமொருகாலமேயென்கிறார். அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு முகங்காட்டுகையன்றியே ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குங்கூட வாழுங்காலமிறே. மேன்மையும், நீர்மையும், போக்யதையும், ப்ரகாசிக்கிற காலமிறே. ஸகல தேவதைகளும் வந்து சரணம் புகுருகையாலே மேன்மை ப்ரகாசியா நின்றது; ப்ரயோஜநாந்தர பரர்கள், "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிக

(தன்னபிமதம்) - பிராட்டிக்கு அவன் திருமார்பிலேறுகை அவளுக்கபிமதம்; அதுக்காக ஒருத்தரையும் பாராமலேறினாள் என்றபடி.

(அவன்கடாக்ஷமடியாக) - அவன் நினைவறிந்து செய்கைக்காக. அவனுக்கு இஷ்டமானால் அவர்களைப் பார்க்கிறோம், இல்லாவிட்டால் வெறுமனேயிருக்கிறோமென்று அவர்களைப் பாராமல் மார்விலேறினாள் என்று இரண்டாம் தாத்பர்யம். (கலசப்பானை யெடுப்பார்) - அந்தரங்கபரிசாரகர். அவர்கள் தாஸ்யரஸமறியார்களே யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதேவதைகளு மித்யாதி).

---

(௧) தி-மொ-௫-௧-௨.　(௩) வி-பு-௧-௯-௧௦௫.
(௨) தி-வாய் ௯-௧௦-௯.　(௪) கீதை-௧௬-௧௪.

ளென்று பார்த்தல் தன்பெருமை பார்த்தல் செய்யாதே கார்யஞ் செய்கையாலே நீர்மை ப்ரகாசியா நின்றது; பிராட்டியும் தானும் சேர்ந்த சேர்த்தியாலே போக்யதை ப்ரகாசியா நின்றது. (வளையுருவாய்த் திகழ்ந்தான்) என்று - க்ருதயுக புருஷர்கள் ஸத்வோத்தரரா கையாலே வெளுப்பாயிற்று அவர்கள் உகப்பது; ஆகையாலே அவர்களுடைய ருச்யநுகுணமாக சுக்லவர்ணமான வடிவையுடையனாயிருக்கும். வளையுருவாய் - சங்கவர்ணனாய். (௧) "ஶஶிவர்ணஂசதுர்புஜம்-சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்" என்னக்கடவதிறே. கடல் கடைந்த காலம் க்ருதயுகமென்னு மிடத்துக்கு ப்ரமாணமென்னென்னில்; ஶ்வேதவர்ணனென்கையாலே - க்ருதயுகமென்னு மிடம் தோற்றுகிறது. (௨) † "பாலிநீர்மை......நிறைந்தகாலம் நான்குமாய்" என்று நாலுயுகத்துக்கும் நாலுவர்ணமாக வருளிச்செய்தாரிறே ஒருவர். (திகழ்ந்தானென்றும்) தன்னை யழியமாறி அவர்களுக்கு முகங்கொடுத்தால் அவர்கள் உஜ்ஜ்வலராகையன்றிகே தான் உஜ்ஜ்வலனானபடி. தன்னை யழியமாறியும் முகங்கொடுக்கையாலே நீர்மைவிளங்கா நிற்குமிறே.

(பெருமானை) இப்படி ஆஶ்ரிதர்க்காகக் கொள்ளும்வடிவுக்குத் தொகையின்றிக்கே யிருக்கிறவனை. யுகங்கள் நாலானால் வடிவும் நாலாயிருக்குமத்தனையோ வென்னில்; அவ்வவயுகங்களுக்குத் தொகையில்லாமையாலே வடிவும் அஸங்க்யாதமாயிறேயிருப்பது. த்வாபரயுகத்திலுள்ளார் ரஜஸ்தமோமிஶ்ரரா யிருக்கையாலே அவர்களுடைய ருச்யநுகுணமாகச் சிவப்புமன்றியிலே, நீலமுமன்றியிலே யிருக்கும்வடிவை யுடையனா யிருக்குமென்னுமிடம் அநுக்தமாகையாலே அத்தையும் † ஸமுச்சயிக்கிறது. (௨) "பாசியின்பசும்புறம் போலும் நீர்மை" என்னக்கடவதிறே.

(கருநீலவண்ணன்றன்னை) கலிகாலத்தில் தன்பக்கல் அபிமுகராய் ஒருவர்ணவிசேஷத்திலேருசிபண்ணுவாரில்லாமையாலே -

க்ருதயுகத்துக்கு ஶ்வேதவர்ணமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பாலின் நீர்மை) என்று. "திகழ்ந்தானென்றும்" என்கிற விடத்தில் - சகாரத்தாலே ஸமுச்சயிக்கிறதென்றபடி.

கலிகாலத்தில் பகவத்ருசி யுடையாரில்லையோ வென்ன; அருளிச்

(௧) த்யாநஶ்லோகம். (௨) திருச்சந்தவி-௪௪.